

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม

จังหวัดสิงห์บุรี

ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

คำนำ

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้รับจัดสรรงบประมาณจากกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ซึ่งเป็นการจัดทำแผนระดับที่ ๓ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ แผนระดับที่ ๑ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) และแผนระดับที่ ๒ ได้แก่ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นการพัฒนาและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องด้านอุตสาหกรรม แผนการปฏิรูปประเทศ (ร่าง)แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และ (ร่าง)นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตลอดจนสอดคล้องกับแผนระดับที่ ๓ นโยบายระดับกระทรวง ได้แก่ แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมถึงแผนปฏิบัติการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้ดำเนินการกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ขึ้น โดยการระดมความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ร่วมกัน คิดวิเคราะห์ และประเมินศักยภาพภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด เพื่อวางกรอบและกำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวมระดับจังหวัด ร่วมกันเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม ให้มีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล และสภาพแวดล้อมใหม่ในอนาคต ที่สามารถนำไปใช้เป็นการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม รวมถึงเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม แผนยุทธศาสตร์สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สู่แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี และสามารถนำมากำหนดโครงการ/แผนการปฏิบัติงาน แผนการใช้จ่ายงบประมาณ ที่สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้สามารถนำมากำกับติดตามประเมินผลได้

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ	
ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓ - ๑๗
๒.๑ แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)	๔
๒.๒ แผนระดับที่ ๒	
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๖
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ	๑๒
๒.๒.๓ (ร่าง)แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๑๓
๒.๒.๔ (ร่าง)นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๑๗
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	๑๗
ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี	
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๑๘ - ๖๗
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็น	
ของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี	
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๘
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๔
๓.๑.๓ ข้อมูลวิเคราะห์สถานะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๔๑
๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี	
ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๖๒
๓.๒.๒ พันธกิจ	๖๒
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๖๒
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	๖๘ - ๙๙
๔.๑ โครงการแบบย่อ	๖๘
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ	๙๓
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔	๙๔
ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี	

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมของหน่วยงานในระดับพื้นที่ เป็นการจัดทำแผนระดับที่ ๓ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทตามกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นการพัฒนาและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องด้านอุตสาหกรรม แผนการปฏิรูปประเทศ (ร่าง)แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และสอดคล้องกับนโยบายระดับกระทรวง ได้แก่ แผนปฏิบัตินโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมถึงแผนปฏิบัติการด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง

ในการนี้ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการระดมความคิดเห็นในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขึ้นเพื่อทบทวนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากการระดมความคิดเห็นร่วมกันของหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และภาคีเครือข่ายด้านอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี และร่วมกันวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ ทั้งสภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗) ของจังหวัดสิงห์บุรี โดยมุ่งเน้นการผลักดันนโยบายสู่การปฏิบัติ การกำกับ ดูแล และส่งเสริมอุตสาหกรรม สถานประกอบการโรงงาน วิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการ SMEs เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ตามภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี โดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model”

พันธกิจ (Mission)

- ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน
- ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีการบริหารจัดการที่มีหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดี
- กำกับควบคุม การประกอบการอุตสาหกรรม ภายใต้การดำเนินงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะการให้บริการด้านอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน

● เป้าประสงค์

๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. สินค้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้มีมูลค่าเพิ่มและได้รับการรับรองมาตรฐาน
๓. สนับสนุน สร้างโอกาส พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุน และลดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจภาคอุตสาหกรรม

● กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมองค์ความรู้และพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีความเข้มแข็งมีความสามารถในการแข่งขัน และสร้างโอกาสทางธุรกิจอุตสาหกรรม
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่มมีคุณภาพ และได้รับการรับรองมาตรฐาน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ เสริมสร้างการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

● เป้าประสงค์

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนต่อความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกันด้านสิ่งแวดล้อม

● กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการใช้หลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. กำกับควบคุมการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ภายใต้การดำเนินงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการด้านอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพ

● เป้าประสงค์

การพัฒนาบริหารจัดการระบบและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

● กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการแก่บุคลากรขององค์กร
๒. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กร
๓. ส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการอย่างมีคุณภาพขององค์กร

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นมา รูปแบบการจัดทำแผนเพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศได้มีการปรับเปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยมาตรา ๖๕ ภายใต้หมวดแนวนโยบายแห่งรัฐ ได้กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนระดับ ๒ และ ๓ ตลอดจนการจัดทำกรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติให้มีความสอดคล้องกันอย่างเป็นระบบนั้น **ยุทธศาสตร์ชาติซึ่งเป็นแผนระดับที่ ๑** จะทำหน้าที่เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในภาพใหญ่ที่ครอบคลุมการสร้างสมดุล ระหว่างการพัฒนาประเทศด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน โดยมี**แผนระดับที่ ๒** เป็นกลไกสำคัญในการถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย**แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ** ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ โดย **แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ** เป็นแผนฯ ที่คำนึงถึงประเด็นร่วมหรือประเด็นตัดข้ามระหว่างยุทธศาสตร์และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละ**แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ**ให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ขณะที่**แผนการปฏิรูปประเทศ** จะทำหน้าที่เป็นแผนที่มุ่งเน้นการปรับเปลี่ยน แก้ไขปัญหา อุปสรรคเร่งด่วนเชิงโครงสร้าง กลไก หรือกฎระเบียบ เพื่อให้รากฐานการพัฒนาภายในประเทศมีความเหมาะสม เท้าตันกับบริบทการพัฒนาที่ประเทศต้องการมุ่งเน้น โดยมี**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**ทำหน้าที่เป็นแผนระดับทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาที่ประเทศควรให้ความสำคัญและมุ่งดำเนินการในระยะ ๕ ปีของแผนยุทธศาสตร์ชาติ โดยคำนึงถึงพลวัตและเงื่อนไขการพัฒนาที่ประเทศเผชิญอยู่ เพื่อเป็นแนวทางให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องปรับจุดเน้นการดำเนินงานมุ่งสู่การเสริมสร้างความสามารถของประเทศให้สอดคล้อง ปรับตัวเข้ากับเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งการระบุทิศทางการพัฒนาที่มีความชัดเจน จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศตั้งแต่ระดับทิศทาง โครงสร้าง นโยบาย ตลอดจนกลยุทธ์และกลไก ในการขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติมีความเชื่อมโยงกันในทุกระดับ และจะเป็นกำลังในการนำพาประเทศไปสู่การบรรลุเป้าหมายระยะยาว ทั้งนี้ ประเด็นการพัฒนาสำคัญนอกเหนือจากที่ระบุใน**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ** จะยังคงได้รับการเน้นย้ำให้ความสำคัญและดูแลขับเคลื่อนผ่าน**แผนระดับ ๒** เพื่อถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ของยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติเช่นเดียวกับ**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ**ซึ่งเป็นแผนที่อยู่ในระนาบเดียวกัน นอกจากนี้ **นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ**ยังเป็นหนึ่งใน**แผนระดับ ๒** ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรอบหรือทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ่งเตือน แก้ไข หรือ ระงับยับยั้งภัยคุกคามทุกรูปแบบเพื่อธำรงไว้ซึ่ง**ความมั่นคงแห่งชาติ** ที่มีความครอบคลุมมิติและประเด็นการพัฒนาของประเทศอย่างรอบด้าน โดย**แผนระดับที่ ๒** ทั้ง ๔ **แผนข้างต้น** จะเป็นกลไกที่ช่วยถ่ายทอดแนวทางการขับเคลื่อนประเทศในมิติต่าง ๆ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติใน**แผนระดับที่ ๓** ซึ่งเป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ระบุการดำเนินงานภายใต้**แผนงาน** โครงการที่ความชัดเจนตามภารกิจของหน่วยงานของรัฐ เพื่อที่จะสนับสนุนการดำเนินงานของ**แผนระดับที่ ๒** และ**ยุทธศาสตร์ชาติ**ให้บรรลุ เป้าหมายที่กำหนดไว้บนความสอดคล้องเชื่อมโยงกันของ**แผนทุกระดับ** (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

สำหรับความสอดคล้องของแผน ๓ ระดับ กับแผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี มีดังนี้

๒.๑ แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒.๒ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๓ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี เป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการนำนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมมาสู่แนวทางการปฏิบัติงานในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมชุมชน ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยมีแนวทางในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจของท้องถิ่นที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม รวมถึงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๓.๑) ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตร และเกษตรแปรรูป รวมถึงการผลักดันให้มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน ยกกระตือรือร้นมาตรฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ รวมถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิกให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น

(๓.๒) ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่ม และเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการส่งเสริมผู้ประกอบการใหม่หรือทายาทธุรกิจในการสานต่อ สร้างรายได้กระจายสู่ชุมชนท้องถิ่น

(๓.๓) ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการทั้งการเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้ผู้ประกอบการ ส่งเสริมความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs โดยการพัฒนาองค์ความรู้และการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่างๆ การนำเทคโนโลยีหรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้า เพิ่มช่องทางการค้า และเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ พัฒนาไปสู่ผู้ประกอบการยุคใหม่ควบคู่ไปกับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs ชุมชน และให้บริการแนะนำผ่านศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ๔.๐

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกระดับ
- ๑.๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- ๑.๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

๒.๒ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี เป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค ที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการแล้ว ยังให้ความสำคัญในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ให้เข้มแข็ง ร่วมกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านต่างๆ อาทิ การพัฒนาทักษะการผลิต การบริหารจัดการ และการพัฒนาช่องทางการตลาด โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับศักยภาพวิสาหกิจชุมชน ตลอดจนพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนให้สามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน ตลอดจนพัฒนามิติเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ด้วยการสนับสนุนด้านวิชาการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ชุมชนให้มีมูลค่ามากยิ่งขึ้น การส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปสินค้าเกษตรชุมชนให้มีความโดดเด่น มีมาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของตลาดได้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

จากการที่กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายมุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CRR – DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว ในการนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรีในฐานะตัวแทนกระทรวงได้นำแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวง มาสู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

๔) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑.๒ ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๑.๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒.๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนา ในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๒.๓ ภาครัฐมีขนาดเล็กกลาง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ในการพัฒนาประเทศ

๒.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย

๒.๕ บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๒.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและประพฤตินิชอบ

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี สนองต่อนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินงานใน ภารกิจ โดยยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนร่วม” โดยนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการให้บริการ เช่น การใช้ระบบ IT มาใช้ทำงานให้ ผู้รับบริการสะดวกและรวดเร็วขึ้น การใช้บริการผู้ประกอบการออนไลน์ผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs การบริหารจัดการองค์การ โดยนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในระดับพื้นที่ มีระบบการติดตามและประเมินผล การดำเนินการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ตลอดจนการดำเนินโครงการเพื่อปรับปรุงงานให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุงโครงสร้างองค์การให้มีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับบริบทการพัฒนาจังหวัดมี การบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งมีมาตรการกำกับดูแลที่เสริมสร้าง ความโปร่งใส และการป้องกันทุจริตรวมทั้งระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ มีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่ง ผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ปลอดภัยและประพฤตินิชอบ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลผลิตภัณฑ้มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ด้วยศักยภาพการพัฒนาของจังหวัดสิงห์บุรี ที่เป็นแหล่งพื้นที่ด้านเกษตรกรรม มีระบบ ชลประทานทั่วถึงมีสินค้า OTOP ของจังหวัดได้รับการส่งออก เช่น จักสานจิว คุนเชียงปลา หมูทุบ ปลาทุบ สมุนไพร รวมทั้งยังเป็นแหล่งผลิตอาหารปลา และร้านอาหารที่ปรุงจากปลาที่มีคุณภาพ สอดรับกับการกำหนด ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดที่มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประชาชน เป็นศูนย์กลางอาหารและ เกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน จนได้รับการบรรจุลงในแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรีมาอย่างต่อเนื่อง มีผลผลิตทาง การเกษตรที่มีคุณภาพดีเหมาะสมสามารถต่อยอดในภาคอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และ อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เช่น ข้าว ปลา แพะ ไก่พื้นเมือง กลัวย่น้ำว่า กลัวยักษ์มุก กลัวยหอมทอง กลัวยหอม ผักปลอดภัย และผลไม้อื่นๆ ตามฤดูกาล

(๒) แผนย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าพื้นถิ่นออกสู่ตลาด สม่่าเสมอ รวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

- ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

- สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์ท้องถิ่น ตลอดจน การใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และ ส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

● เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๓) แผนย่อย เกษตรปลอดภัย

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทาง การเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจน ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครอง ผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

● เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๔) แผนย่อย เกษตรชีวภาพ

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและ ผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ วิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรม อย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมา ใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของ สภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภท โภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจาก ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

● เป้าหมายของแผนย่อย

- สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๕) แผนย่อย เกษตรแปรรูป

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่ กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มี

มูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน ให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

- ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

- สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

- ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้า และการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

● **เป้าหมายของแผนย่อย**

- สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๒) ประเด็นที่ ๕ การท่องเที่ยว

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

● **เป้าหมาย :** รายได้จากการท่องเที่ยวชุมชนเพิ่มขึ้น

● **การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท**

เกิดการกระจายรายได้ให้กับชุมชน และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับผู้ประกอบการ

(๒) แผนย่อย การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

● **แนวทางการพัฒนา**

- สร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น นำมาสร้างคุณค่าและมูลค่าผ่านองค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเพื่อสร้างสรรค์เป็นสินค้า รวมถึงการพัฒนากิจกรรมและบริการรูปแบบใหม่ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ท่องเที่ยงเชิงนิเวศน์ ท่องเที่ยวโดยชุมชน เป็นต้น

- พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำมาพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว เช่น การส่งเสริมการลงทุน การส่งเสริมการตลาด การออกแบบ การสร้างนวัตกรรม เป็นต้น

- เสริมสร้างศักยภาพผู้ประกอบการและบุคลากร หรือวิสาหกิจชุมชน ให้เป็นส่วนหนึ่งของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีทักษะและองค์ความรู้ในธุรกิจ เพื่อสร้างความแตกต่างและความโดดเด่นของสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดท่องเที่ยว

● **เป้าหมาย :** รายได้จากการท่องเที่ยวชุมชนเพิ่มขึ้น

● **การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท**

เกิดการกระจายรายได้ให้กับชุมชน และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้กับผู้ประกอบการ

๓) ประเด็นที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บท

● **เป้าหมาย :** ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น

● **การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท**

จากการที่รัฐบาลได้กำหนดทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ สู่ประเทศไทย ๔.๐ โดยเน้นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และมุ่งผลักดันอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้ดำเนินการสนองตามแนวนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงอุตสาหกรรมในการมุ่งส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ ๔.๐ และเกษตรอุตสาหกรรม ด้วยการให้บริการด้านการเงิน ได้แก่ กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ เพื่อให้การสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ที่มีศักยภาพทางธุรกิจ มีแนวความคิด หรือการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม หรืองานวิจัยมาพัฒนาต่อยอดในกระบวนการผลิตหรือบริการให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ส่งผลให้การพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศให้มีศักยภาพมากขึ้น

(๒) แผนย่อย การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

● แนวทางการพัฒนา

- สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริม การใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

- พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ

- ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจและการตลาดตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิตการขนส่งและโลจิสติกส์ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

● เป้าหมายของแผนย่อย

- การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
- ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

(๓) แผนย่อย การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

● แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัดให้มีความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุกัญชีสินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตลาดต่างประเทศ

- สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศสำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น สินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและอินเทอร์เน็ต โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในการเข้าถึงและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐานในทุกภูมิภาค และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการกระจายสินค้าโดยประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น
- การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

๓) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและอย่างต่อเนื่อง
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้มีการขยายผลและต่อยอดการดำเนินงานตามแนวทางประชารัฐเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก (Local Economy) ตามนโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม และเป็นการสนับสนุนนโยบายประเทศไทย ๔.๐ โดยมุ่งเน้นการสร้างงาน สร้างโอกาส สร้างรายได้ให้ชุมชนในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี ได้มีการพัฒนาและส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ทำให้ผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

(๒) แผนย่อย การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

● แนวทางการพัฒนา

- เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยเพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

(๓) แผนย่อย การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมและพัฒนาคลัสเตอร์และโครงสร้างอุตสาหกรรมและกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน

- ส่งเสริมให้มินิวัตกรรมการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน

● เป้าหมายของแผนย่อย

- ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๔) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

จากการที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการส่งเสริมอุตสาหกรรมของประเทศให้เป็นไปแนวทางอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industry) ซึ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่เมืองตามศักยภาพด้านทรัพยากรและโครงสร้างด้านกายภาพ เพิ่มผลผลิต และสามารถแข่งขันได้ในเชิงธุรกิจ การค้าลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้ภาคอุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับสังคมชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน

(๒) แผนย่อย การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

● แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมนิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และการประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่าและกำหนดให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีตามศักยภาพ หรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์ อุปทาน และนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศทั้งด้านการ

พัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ มาตรการทางสังคม และการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน

- เป้าหมายของแผนย่อย

- การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น

(๓) แผนย่อย การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- แนวทางการพัฒนา

- จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน
- จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์
- จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

- เป้าหมายของแผนย่อย

- คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
- คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเล มีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์
- การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตร และการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(๕) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑ บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒) แผนย่อย ๓.๑ การพัฒนาบริการประชาชน

- แนวทางการพัฒนา

- พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน
- พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้
- ปรับวิธีการทำงาน จาก “การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด” เป็น “การให้บริการ ที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ”

- เป้าหมายของแผนย่อย

- งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๖ : การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจ – วิสาหกิจขนาดกลาง และ
ขนาดย่อม (สนับสนุน)

หัวข้อที่ ๒ การปฏิรูปด้านความเท่าเทียมและการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม

หัวข้อย่อย ๒.๒ การเสริมสร้างพลังอำนาจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : การพัฒนาธุรกิจชุมชน

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๙ : การสร้างความมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการลดความเหลื่อมล้ำ

๒.๒.๒.๒ การปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการปฏิรูป เรื่อง ทรัพยากรทางบก

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นย่อยที่ ๓ : ทรัพยากรแร่

๓.๑ เร่งรัดจัดทำพื้นที่ศักยภาพแร่ และเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง

๓.๒ พัฒนาเครื่องมือกำกับดูแลการบริหารจัดการเหมืองแร่ให้เป็นมิตร
ต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๓.๓ สร้างกลไกเพื่อเสริมศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชน ในการติดตาม
ตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่

ประเด็นการปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นย่อยที่ ๑.๔ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการ
ขยะอันตรายชุมชนตั้งแต่ต้นทาง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๕ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัดตั้งแต่การขออนุมัติการก่อสร้าง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๗ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อจูงใจให้โรงงาน
จัดการมลพิษที่ต้นทาง : มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

ประเด็นย่อยที่ ๑.๘ ปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมโดยเพิ่มข้อกำหนดด้าน
การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นย่อยที่ ๑.๙ ลด/เลิกการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ
ประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ประเด็นย่อยที่ ๑.๑๐ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชนในการจัดการ
การใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง

ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ : ปรับปรุงระบบและกลไกการเฝ้าระวัง ควบคุม ติดตาม และ ตรวจสอบมลพิษ

ประเด็นย่อยที่ ๒.๓ จัดทำทำเนียบการปล่อยและการเคลื่อนย้ายมลพิษและเปิดเผย
ข้อมูลต่อสาธารณะอย่างโปร่งใส

ประเด็นย่อยที่ ๒.๔ ปรับปรุงระบบติดตามและตรวจสอบมลพิษที่เกิดจากสถานประกอบการ
(โรงงาน ฟาร์ม) : มลพิษจากการใช้สารเคมีในภาคอุตสาหกรรม
และเกษตรกรรม

ประเด็นย่อยที่ ๒.๕ กำกับควบคุมการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้บทลงโทษ กับสถานประกอบการที่กระทำผิดกฎหมายและปรับปรุงบทลงโทษ ให้มีความรุนแรงมากขึ้น : มลพิษจากการใช้สารเคมีใน ภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

ประเด็นย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการควบคุม ใ้เฝ้าระวังติดตาม และตรวจสอบการปล่อยมลพิษและการจัดการ ของเสียจากการผลิต

๒.๒.๒.๓ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง

ประเด็นปฏิรูปที่ ๒ : ด้านการป้องปราม

ประเด็นปฏิรูปที่ ๓ : ด้านการบริหารจัดการ

๒.๒.๓ (ร่าง)แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ รับทราบตามที่สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศไทย ในระยะของแผนพัฒนาฯ มีจุดประสงค์ที่จะพลิกโฉมประเทศไทย ให้เท่าทันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยมีองค์ประกอบที่ต้องดำเนินการ ๔ ด้าน ๑๓ หมายเหตุการพัฒนาขับเคลื่อน ภายใต้ ๕ เป้าหมายหลัก โดยมีรายละเอียดของแผนการพัฒนาฯ ที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ดังนี้

● องค์ประกอบด้านที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากการพัฒนา ต่อยอด และใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยปรับทิศทางการผลิตเดิมที่มีความสำคัญและส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพ สอดรับกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงโลก

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร และสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้ เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

● องค์ประกอบด้านที่ ๒ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

เพื่อให้ทุกกลุ่มคนในประเทศไทยมีโอกาสเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็ม ศักยภาพ และประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศน์ให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

● องค์ประกอบด้านที่ ๓ วิธีชีวิตที่ยั่งยืน

เพื่อส่งเสริมรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศ และสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อมุ่งจัดการกับปัญหาที่เป็นภัยคุกคามสำคัญทั้งในไทยและในระดับโลก เช่น มลพิษ ทางอากาศ และก๊าซเรือนกระจก

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พืชพันธุ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน เพื่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และมลพิษลดลง และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่นและเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

● องค์ประกอบด้านที่ ๔ ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงผ่านประเทศไปสู่การเป็น “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน”

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการ เพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐ ให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

เป้าหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

เป้าหมายหลักที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายหลักที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม พร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่นคง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ชยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๒.๔ (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

โดยมีรายละเอียดของนโยบายและแผนฯ ที่เชื่อมโยงเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ดังนี้

ข้อ ๒) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๒.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยที่สำคัญ ได้แก่ (๑) อุทกภัย (๒) ภัยแล้ง (๓) ไฟป่า (๔) หมอกควัน (๕) อุบัติภัย

๒.๓) ตัวชี้วัด ความสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากสาธารณภัยโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ

๒.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การมุ่งเน้นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย/

กลยุทธ์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการและประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านสาธารณภัย

ข้อ ๓) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓.๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓.๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับภัยคุกคามทุกรูปแบบ

๓.๓) ตัวชี้วัด ร้อยละความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพในการเตรียมพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับภัยคุกคามทุกรูปแบบภายใต้ประเด็นความมั่นคงในนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๓.๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย กฎ และแผน/คู่มือ/แนวปฏิบัติให้เอื้อต่อการเตรียมพร้อมรองรับภัยคุกคาม และบริหารวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๗๐ โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๐) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
- แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบการดำเนินงานและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผน ๕ ปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตาม ประเมินผล การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนัย มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้

กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้มอบหมายให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทุกจังหวัดจัดทำกิจกรรมการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ เนื่องจากการจัดทำแผนระดับ ๓ เป็นเรื่องที่สำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ที่มีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ และแนวทางการพัฒนาระดับพื้นที่ เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริงและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และจากการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

ในการนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการเชิงพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีสาระสำคัญ ดังนี้

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัดสิงห์บุรี

● ประวัติความเป็นมา

สิงห์บุรีเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งสันนิษฐานว่าเป็นเมืองเก่าแก่ก่อนสุโขทัย สร้างขึ้นราว พ.ศ. ๑๖๕๐ โดยพระเจ้าไกรสร ราชโอรสพระเจ้าพรหม (พระเจ้าศรีธรรมไตรปิฎก) ซึ่งครองเมืองชัยปราการ (ปาง) ได้สร้างขึ้น ครั้งเมื่อเสด็จพาไพร่พลมาครองเมืองลพบุรีตามรับสั่งพระราชบิดา ซึ่งเข้าใจว่าคงจะมาพักขึ้นบก ณ ที่เป็นที่ตั้งเมืองสิงห์เดิม คือ ตั้งอยู่ลำน้ำจักรสีห์ ตำบลจักรสีห์ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ในปัจจุบันใกล้วัดหน้าพระธาตุ มีเมืองเก่า เรียกว่า "บ้านหน้าพระลาน" เพื่อที่พระองค์จะเดินทางลงเรือที่วัดปากน้ำ แม่น้ำลพบุรีต่อมาได้ย้ายเมืองไปตั้งทางแม่น้ำน้อยตำบลโพสังโฆ ไต้วัดสิงห์ ปัจจุบันอยู่ในท้องที่อำเภอค่ายบางระจัน

ครั้น พ.ศ. ๒๓๑๐ เมื่อเสียกรุงศรีอยุธยาให้แก่พม่าแล้ว จึงย้ายเมืองสิงห์มาตั้งทางแม่น้ำเจ้าพระยา ริมปากคลองนกรกระทุง ตำบลบางมอญ (ปัจจุบัน คือ ตำบลต้นโพธิ์ จังหวัดสิงห์บุรี) การย้ายครั้งนี้

น่าจะเป็นสมัยเดียวกับการตั้งเมืองอ่างทองในสมัยธนบุรี ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ราว พ.ศ. ๒๔๗๓ (รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว) ได้มีการจัดรูปการปกครองเมืองระบอบมณฑลเทศาภิบาล จึงได้จัดตั้งกรุงเก่า (มณฑลอยุธยา) ขึ้นประกอบด้วยเมือง ๘ เมือง คือ กรุงเก่า พระพุทธบาท พรหมบุรี ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และอินทร์บุรี ใน พ.ศ. ๒๔๓๙-๒๔๔๐ ได้มีการยุบเมืองพรหมบุรี เมืองอินทร์บุรีลง ให้เป็นอำเภอขึ้นกับเมืองสิงห์บุรี และย้ายไปตั้งที่ตำบลบางพุทรา อันเป็นที่ตั้งจังหวัดสิงห์บุรีในปัจจุบัน เนื่องจากมีชัยภูมิที่ดีกว่าเดิม เพราะพื้นที่เป็น เนินสูงน้ำท่วมไม่ถึง

วีรกรรมของชาวค่ายบางระจัน ในหนังสือพระราชพงศาวดารหลายๆ ฉบับ กล่าวถึงการรบที่ค่ายบางระจัน อันเป็นผลให้เกิดวีรกรรม ณ บ้านบางระจัน สมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งทำให้ทั่วประเทศรู้จักจังหวัดสิงห์บุรีมากยิ่งขึ้น ในครั้งนั้นชาวบ้านบางระจันสามารถต่อสู้กับทัพพม่า เป็นเวลาถึง ๕ เดือน ตั้งแต่เดือน ๔ ปลายปีระกา พ.ศ. ๒๓๐๘ ถึงวันจันทร์แรม ๒ ค่ำ เดือน ๘ ปีจอ พ.ศ. ๒๓๐๙

● ด้านลักษณะทางกายภาพ

๑. ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดสิงห์บุรี ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๑๔๒ กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งสิ้น ๘๒๒.๔๗๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๑๔,๐๔๙ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ	ติดอำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท และอำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์
ทิศตะวันออก	ติดอำเภอบ้านหมี่ และอำเภอท่าเรือ จังหวัดลพบุรี
ทิศใต้	ติดอำเภอไชโย อำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง
ทิศตะวันตก	ติดอำเภอสรรคบุรี จังหวัดชัยนาท และอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

๒. ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดสิงห์บุรีมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนตื้นซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเวลานาน มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดิน เหมาะแก่การทำสิกรรม พื้นที่กว่าร้อยละ ๘๐ เป็นที่ราบเรียบกว้างขวาง มีความลาดเอียงของพื้นที่น้อยมาก จึงเกิดเป็นหนองบึงขนาดต่างๆ ทั่วไป พื้นที่มีระดับความสูงเฉลี่ยประมาณ ๑๗ เมตร จากระดับน้ำทะเล ดังนั้นในฤดูน้ำหลากจึงมักมีน้ำท่วมขังเป็นเวลานานๆ พื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกและด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้มีสภาพค่อนข้างราบ พื้นดินเป็นลูกคลื่นลอนลาดอันเกิดจากการกัดเซาะของน้ำบนผิวดิน จนเกิดเป็นร่องกว้างทั่วไป

๓. ลักษณะทางธรณี

ลักษณะของพื้นที่ แบ่งออกได้เป็น ๔ แบบ คือ

(๑) พื้นที่ที่เป็นคันดินตามธรรมชาติ อยู่ตามสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย และร่องน้ำเก่า มีลักษณะเป็นที่ราบแคบ ๆ กว้างไม่เกินหนึ่งกิโลเมตร มีความยาวขนานตามแนวลำน้ำ มีระดับค่อนข้างสูงกว่าที่ราบข้างเคียง ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนและเป็นแหล่งชุมชนใหญ่ๆ เช่น อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภออินทร์บุรี อำเภอพรหมบุรี และอำเภอท่าช้าง

(๒) พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึงอยู่ใกล้แม่น้ำ หลังคันดินธรรมชาติ เกิดจากการเอ่อล้นของน้ำ จึงมีลักษณะแบนราบเรียบกว้างขวาง มีระดับค่อนข้างต่ำ มักมีน้ำท่วมในฤดูน้ำหลาก ใช้เป็นพื้นที่ทำการเกษตรจำพวกนาข้าว

(๓) พื้นที่ที่เป็นลอนลาด อยู่ทางด้านทิศตะวันตกบริเวณอำเภอกำแพงบางระจัน และบางส่วนของอำเภอบางระจัน มีลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนลาด เกิดจากน้ำผิวพื้นพัดพามาที่กัดเซาะจนเป็นร่องกว้าง มีระดับค่อนข้างสูง น้ำท่วมไม่ถึง ใช้เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตรจำพวกพืชไร่ เช่น อ้อย ข้าวโพด เป็นต้น

(๔) พื้นที่ที่เป็นหนองบึง อยู่ทางตอนกลางของพื้นที่ใกล้แม่น้ำลำคลองและที่ราบลุ่ม น้ำท่วมถึง มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มต่ำ มีน้ำขังอยู่ตลอดเวลาที่มีระดับต่ำมาก น้ำจากบริเวณข้างเคียงจึงไหลมารวมกัน มีลักษณะสันฐานกลมมน ในบริเวณที่มีระดับน้ำขังค่อนข้างตื้น มักใช้ทำน่าน้ำลึก ส่วนที่มีน้ำขังมาก ๆ มักปล่อยให้ว่างเปล่า

สำหรับพื้นที่ตะกอนลำน้ำ (Fluvial plain) เป็นพื้นที่เกิดใหม่ จากการทับถมของลำน้ำในปัจจุบันมีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ (flat to nearly level) เกิดตามแม่น้ำสายหลัก เช่น แม่น้ำเจ้าพระยา ลำแม่ลา ลำการ้อง ลำเชียงราก และลำโพธิ์ชัย ประกอบด้วย สันดินริมน้ำ (river levee) เกิดเป็น

แนวริมฝั่งแม่น้ำเป็นส่วนใหญ่ ตะกอนดินที่ถูกพัดพามาทับถมเป็นตะกอนใหม่ เนื้อละเอียดปานกลางถึงละเอียด และพื้นที่ราบน้ำท่วมถึง (flood plain) เป็นที่ราบลุ่มหลังสันดินริมน้ำ

๔. ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ โดยทั่วไปคล้ายกับจังหวัดอื่นในภาคกลาง แบ่งเป็น ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-เมษายน ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม-ตุลาคม และฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - มกราคม

● ลักษณะทางสังคม

๑. ข้อมูลการปกครองและประชากร

แบ่งการปกครองออกเป็น ๖ อำเภอ ๔๓ ตำบล ๓๖๔ หมู่บ้าน ๑๔ ชุมชน ดังนี้

(๑) อำเภอเมืองสิงห์บุรี	มี ๘ ตำบล	๕๘ หมู่บ้าน	๑๔ ชุมชน
(๒) อำเภออินทร์บุรี	มี ๑๐ ตำบล	๑๐๕ หมู่บ้าน	
(๓) อำเภอพรหมบุรี	มี ๗ ตำบล	๔๒ หมู่บ้าน	
(๔) อำเภอบางระจัน	มี ๘ ตำบล	๗๗ หมู่บ้าน	
(๕) อำเภอท่าช้าง	มี ๔ ตำบล	๒๓ หมู่บ้าน	
(๖) อำเภอกำแพงบางระจัน	มี ๖ ตำบล	๕๙ หมู่บ้าน	

การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน ๒ แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน ๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓๓ แห่ง

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนประชากรจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประชากรรวม (คน)	๒๐๙,๓๗๗	๒๐๘,๔๔๖	๒๐๕,๘๙๘	๒๐๔,๕๒๖
ประชากรชาย (คน)	๙๙,๖๗๓	๙๙,๒๖๕	๙๗,๘๙๗	๙๗,๑๔๔
ประชากรหญิง (คน)	๑๐๙,๗๐๔	๑๐๙,๑๘๑	๑๐๘,๐๐๑	๑๐๗,๓๘๒
เนื้อที่ (ตร.กม.)	๘๒๒	๘๒๒	๘๒๒	๘๒๒
ความหนาแน่นต่อ ตร.กม.	๒๕๔.๕๗	๒๕๓.๔๔	๒๕๐.๓๔	๒๔๘.๖๗
จำนวนบ้าน (หลัง)	๗๖,๖๒๔	๗๗,๔๓๒	๗๘,๔๑๐	๗๙,๔๙๔

จากสถิติข้อมูลประชากรจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๔ มีประชากรทั้งสิ้น จำนวน ๒๐๔,๕๒๖ คน เป็นชาย จำนวน ๙๗,๑๔๔ คน และเป็นหญิง จำนวน ๑๐๗,๓๘๒ คน จำนวนผู้ชาย คิดเป็น ร้อยละ ๔๗.๕๐ ของประชากรทั้งหมด และจำนวนผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕๐ ของประชากรทั้งหมด จำนวนบ้าน ๗๙,๔๙๔ หลัง (ครัวเรือน) มีความหนาแน่นของประชากร จำนวน ๒๔๘.๖๗ คนต่อตารางกิโลเมตร เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า จังหวัดสิงห์บุรีอัตราการเปลี่ยนแปลงของประชากรน้อยมาก มีแนวโน้มของจำนวนประชากร และความหนาแน่นของประชากรต่อตารางกิโลเมตรลดลง (ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (๒๕๖๕). สถิติประชากรศาสตร์ ประชากร และ เศรษฐกิจ, สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕. จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/๐๑.aspx>)

ตารางแสดงข้อมูลจากการทะเบียน ชาย หญิง และบ้าน จำแนกรายอำเภอ ปี ๒๕๖๔

หน่วย : คน, หลังคาเรือน

อำเภอ	ประชากรรวม	ประชากรชาย	ประชากรหญิง	จำนวนบ้าน
เมืองสิงห์บุรี	๓๖,๔๒๖	๑๗,๐๐๑	๑๙,๔๒๕	๑๓,๖๑๓
บางระจัน	๑๙,๓๒๓	๙,๓๒๔	๙,๙๙๙	๗,๑๕๓
กำแพงบางระจัน	๒๕,๗๔๕	๑๒,๔๒๑	๑๓,๓๒๔	๘,๙๔๙
พรหมบุรี	๑๖,๕๓๐	๗,๘๑๙	๘,๗๑๑	๕,๙๖๖
ท่าช้าง	๕,๔๑๒	๒,๕๓๐	๒,๘๘๒	๑,๘๖๐
อินทร์บุรี	๔๘,๖๗๗	๒๓,๓๕๗	๒๕,๓๒๐	๑๗,๗๕๔
ท้องถิ่นเทศบาล ต.อินทร์บุรี	๔,๔๕๕	๒,๑๑๕	๒,๓๔๐	๒,๒๗๖
ท้องถิ่นเทศบาล ต.ดอนสมอ	๘,๗๐๒	๔,๑๔๕	๔,๕๕๗	๓,๔๓๒

อำเภอ	ประชากรรวม	ประชากรชาย	ประชากรหญิง	จำนวนบ้าน
ท้องถิ่นเทศบาล ต.พรหมบุรี	๓,๑๕๑	๑,๕๑๙	๑,๖๓๒	๑,๓๐๙
ท้องถิ่นเทศบาล ต. บางน้ำเปรี้ยว	๓,๓๗๘	๑,๖๑๓	๑,๗๖๕	๑,๓๙๘
ท้องถิ่นเทศบาล ต.โพสพิสัย	๒,๐๓๘	๙๕๘	๑,๐๘๐	๘๔๕
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองบางระจัน	๑๓,๗๘๙	๖,๔๖๖	๗,๓๒๓	๕,๖๗๘
ท้องถิ่นเทศบาลเมืองสิงห์บุรี	๑๖,๙๐๐	๗,๘๗๖	๙,๐๒๔	๙,๒๖๑
รวมทั้งสิ้น	๒๐๔,๕๒๖	๙๗,๑๔๔	๑๐๗,๓๘๒	๗๙,๔๙๔

อำเภอที่มีประชากรอาศัยอยู่มากที่สุด ได้แก่ อำเภออินทร์บุรี รองลงมาคือ อำเภอเมืองสิงห์บุรี และอำเภอค่ายบางระจันตามลำดับ ประชากรในจังหวัดสิงห์บุรี ส่วนใหญ่เป็นคนไทยเชื้อสายไทย นอกจากนั้นยังมีคนไทยเชื้อสายจีนอาศัยอยู่ในเขตเมืองเป็นส่วนมาก และมีไทยพวนในพื้นที่อำเภอพรหมบุรี ลาวแง้ว และลาวเวียงในพื้นที่อำเภออินทร์บุรี (ที่มา : กรมการปกครอง. (๒๕๖๕). ระบบสถิติทางการทะเบียน (Office statistics registration systems), สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕. https://stat.bora.dopa.go.th/new_stat/webPage/statByYear.php

๒. การศึกษา

ในปีการศึกษา ๒๕๖๓ จังหวัดสิงห์บุรีมีสถาบันการศึกษาทั้งหมด ๑๓๔ แห่ง แยกตามสังกัดการศึกษา ดังนี้ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๑๑ แห่ง โรงเรียนสังกัดสำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ๑๓ แห่ง โรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง และโรงเรียนสังกัดกรมการศาสนา (โรงเรียนปริยัติธรรม) ๕ แห่ง

๓. การสาธารณสุข

ในปี ๒๕๖๓ จังหวัดสิงห์บุรีมีโรงพยาบาล รัฐบาล จำนวน ๖ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๑ แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๔๗ แห่ง และคลินิกทุกประเภท ๙๕ แห่ง

จังหวัดสิงห์บุรี มีโรงพยาบาลรัฐ จำนวน ๖ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๑ แห่ง มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๔๗ แห่ง คลินิกทุกประเภท ๙๕ แห่ง ร้านขายยา ๗๗ แห่ง แพทย์ ๗๑ คน ทันตแพทย์ ๒๗ คน เภสัชกร ๔๒ คน พยาบาล ๗๐๖ คน พยาบาลเทคนิค ๕ คน จำนวนเตียง ๕๙๒ เตียง โดยเฉลี่ย จำนวนประชากร ๒,๙๒๔ คนต่อแพทย์ ๑ คน ประชากร ๗ต่อทันตแพทย์ เท่ากับ ๖,๖๙๔ : ๑ และ ประชากรต่อพยาบาล เท่ากับ ๒๙๔ : ๑ มีจำนวนคนไข้ที่เข้าโรงพยาบาลเฉลี่ย ๙๗,๓๓๔.๒๗ คนต่อเดือน โดยมีอัตราส่วนแพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๒,๕๐๐ คน ทันตแพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๖,๖๙๔ คน เภสัชกร ๑ คนต่อประชากร ๔,๐๖๙ คน และจากสถิติจำนวนผู้ป่วยที่ใช้บริการสาธารณสุขภาครัฐ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๓ จะเห็นได้ว่ามีจำนวนผู้ป่วยมาใช้บริการในจำนวนที่เพิ่มในทุกปี สถิติการตายปี ๒๕๖๐-๒๕๖๒ จะเห็นได้ว่าสาเหตุการตายของผู้ป่วย ๓ อันดับแรก ได้แก่ มะเร็ง รองลงมาได้แก่ โรคเกี่ยวกับปอด และ โรคเสื่อมอื่นของระบบประสาท (ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี, รายงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๔, หน้า xi - xii)

๔. ศาสนา

ในปี ๒๕๖๓ จังหวัดสิงห์บุรี มีวัดทั้งหมด ๑๘๔ วัด พระภิกษุ ๑,๒๕๐ รูป และสามเณร ๔๑๖ รูป มัสยิด จำนวน ๒ แห่งและโบสถ์คริสต์ จำนวน ๗ แห่ง สำนักสงฆ์ ๑๔ แห่ง

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนวัด สำนักสงฆ์ โบสถ์คริสต์ มัสยิด พระภิกษุ และสามเณร

เป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๓

อำเภอ	วัด	สำนักสงฆ์	โบสถ์คริสต์	มัสยิด	พระสงฆ์	สามเณร
เมืองสิงห์บุรี	๓๖	๒	๒	๑	๒๙๙	๔๓
บางระจัน	๓๕	๑	๑	-	๒๐๐	๑๔
ค่ายบางระจัน	๒๒	๓	๑	-	๑๖๐	๗
พรหมบุรี	๓๐	๓	๑	-	๒๑๐	๒
ท่าช้าง	๗	๒	๑	-	๗๖	๙๐
อินทร์บุรี	๕๔	๓	๑	๑	๓๐๕	๒๖๐
รวมทั้งสิ้น	๑๘๔	๑๔	๗	๒	๑,๒๕๐	๔๑๖

(ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดสิงห์บุรี, รายงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๔, หน้า ๕๕)

● โครงสร้างพื้นฐานและการเข้าถึงบริการ

๑. คมนาคม

มีทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงจังหวัดสามารถเดินทางได้โดยสะดวก ได้แก่

๑) หมายเลข ๓๒ แยกจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ที่อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผ่านจังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี ถึงจังหวัดชัยนาท

๒) หมายเลข ๓๐๙ สายอ่างทอง-ชัยนาท เป็นเส้นทางที่เริ่มต้นจากกรุงเทพฯ ผ่านจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดอ่างทอง จังหวัดสิงห์บุรี ถึงจังหวัดชัยนาท

๓) หมายเลข ๓๑๑ สายลพบุรี-สิงห์บุรี เชื่อมต่อจากทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ ที่จังหวัดสิงห์บุรี

๔) หมายเลข ๑๑ จากอำเภออินทร์บุรี-พิชัยโลก เป็นเส้นทางผ่านอำเภอตากฟ้า อำเภอนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก

๕) หมายเลข ๓๐๓๙ สายสุพรรณบุรี-สิงห์บุรี โดยผ่านเส้นทางด้านอำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี เข้าทางอำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

การบริการรถโดยสารประจำทางของจังหวัดสิงห์บุรี มีให้บริการทั้งรถโดยสารธรรมดา รถโดยสารปรับอากาศ และรถตู้

๒. ไฟฟ้า

ประเภทผู้ใช้	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๗๗,๗๕๙	๗๗,๖๓๔	๗๙,๔๘๐
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	๖๕๙,๖๖๕,๘๙๔	๖๕๕,๑๓๔,๗๔๒	๖๕๕,๒๑๖,๓๑๘
บ้านอยู่อาศัย	๓๐,๐๒๕,๑๒๘	๒๘,๕๐๙,๙๙๗	๓๑,๘๑๕,๓๐๒
กิจการขนาดเล็ก	๑๐๕,๓๗๐,๘๓๓	๑๑๙,๐๔๑,๒๓๔	๑๒๙,๖๒๘,๓๒๙
กิจการขนาดกลาง	๕๖,๓๓๐,๙๙๙	๕๗,๘๕๕,๙๖๖	๕๗,๓๔๕,๑๘๑
กิจการขนาดใหญ่	๘๘,๐๐๔,๙๙๘	๘๗,๕๑๐,๙๔๐	๘๓,๐๑๒,๔๕๖
กลุ่มอื่นๆ	๓๗๒,๒๓๑,๖๔๔	๓๕๕,๒๒๖,๗๑๐	๓๔๖,๙๑๕,๑๙๗

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓

หมายเหตุ : กลุ่มอื่นๆ ประกอบด้วย ผู้ใช้ไฟฟ้าประเภทกิจการเฉพาะอย่าง องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร สิบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราวและไฟฟรี

๓. ประปา

รายละเอียด	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
ผู้ใช้น้ำ (ราย)	๑๑,๑๔๒	๑๑,๓๖๖	๑๑,๖๓๓
ปริมาณการผลิต (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๓.๒	๓.๘	๔.๐
ปริมาณการจำหน่าย (ล้านลูกบาศก์เมตร)	๒.๒	๒.๕	๒.๖
เฉลี่ยการใช้น้ำ (ลบ.ม. / ราย / เดือน)	๑๖.๔	๑๘.๐	๑๘.๓

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓

๔. ด้านการใช้บริการโทรศัพท์

การบริการโทรศัพท์	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
รวม	๕,๐๔๘	๔,๒๔๘	๓,๖๕๓
โทรศัพท์ประจำที่	๔,๘๐๔	๔,๒๑๔	๓,๖๒๑
โทรศัพท์สาธารณะ	๒๔๔	๓๔	๓๒

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ๒๕๖๓

๕. การใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลให้รูปแบบการใช้ชีวิตเปลี่ยนแปลงไป ประชาชนคุ้นชินกับการใช้เทคโนโลยี และเกิดบริการใหม่ ๆ มากขึ้น ประกอบกับมีความต้องการใช้ข้อมูลด้วยเทคโนโลยีและการสื่อสารมากยิ่งขึ้น ในปี ๒๕๖๕ ไตรมาสที่ ๑ ได้มีการสำรวจใช้วิธีสัมภาษณ์ประชาชนอายุ ๖ ปีขึ้นไป และหัวหน้าครัวเรือน ผลการสำรวจสรุปได้ดังนี้ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจากการสำรวจครัวเรือนตัวอย่างในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๖๖,๐๐๐ ครัวเรือน พบว่ามีคอมพิวเตอร์ใช้งาน ๒๐,๗๐๐ ครัวเรือน (ร้อยละ ๓๑.๓๖) มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ๕๓,๑๐๐ ครัวเรือน (ร้อยละ ๘๐.๓๐) มีโทรศัพท์มือถือใช้งาน ๖๒,๖๐๐ ครัวเรือน (ร้อยละ ๙๔.๓๙) และจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างประชาชนอายุ ๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๑๗๕,๐๐๐ คน พบว่า มีการใช้อินเทอร์เน็ต ๑๔๑,๐๐๐ คน (ร้อยละ ๘๐.๕๗) ใช้โทรศัพท์มือถือ ๑๖๓,๗๐๐ คน (ร้อยละ ๙๓.๕๔) และมีโทรศัพท์มือถือ ๑๕๖,๑๐๐ คน (ร้อยละ ๘๙.๑๔) โดยแนวโน้มการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพิ่มขึ้นตามลำดับ (ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, การสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. ๒๕๖๕ (ไตรมาส ๑))

● ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ทรัพยากรน้ำ แม่น้ำและคลองชลประทานสำคัญ

๑) แม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีตั้งแต่เขตตำบลประศุก อำเภออินทร์บุรี อำเภอเมืองสิงห์บุรี และตำบลพระงาม อำเภอพรหมบุรี ความยาวประมาณ ๔๙ กิโลเมตร ในปัจจุบันประโยชน์ของการใช้น้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาด้านการเกษตรโดยตรงน้อย เนื่องจากในฤดูฝนจะมีน้ำไหลหลากมากเกินไป ส่วนใหญ่ฤดูแล้งปริมาณน้ำน้อยลง ระดับน้ำจะอยู่ตามร่องกลางแม่น้ำเป็นสาเหตุให้ไม่สามารถนำน้ำมาใช้ในด้านการเกษตรได้สะดวก

๒) แม่น้ำน้อยเป็นลำน้ำธรรมชาติรับน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาเหนือเขื่อนเจ้าพระยาไหลผ่านพื้นที่อำเภอบางระจัน อำเภอกำแพงแสน และอำเภอท่าช้าง ความยาวประมาณ ๓๕ โดยมีประตูประบายน้ำของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชั้นสูตร ตั้งอยู่ตอนเหนือของอำเภอบางระจัน และประตูประบายน้ำของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายางมณี ตั้งอยู่ตอนใต้ของอำเภอท่าช้าง แม่น้ำน้อยเป็นแหล่งน้ำที่นำมาใช้ด้านการเกษตรมากที่สุด เนื่องจากสามารถควบคุมระดับน้ำให้อยู่เต็มฝั่งพร้อมที่จะนำน้ำมาสู่พื้นที่การเกษตรได้โดยสะดวก

๓) แม่น้ำลพบุรี เป็นลำน้ำธรรมชาติแยกจากฝั่งซ้ายแม่น้ำเจ้าพระยา ที่ตำบลม่วงหมี่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี ความยาวประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ฤดูฝนมีน้ำหลาก มีน้ำล้นถึงริมฝั่งแต่ในฤดูแล้ง เมื่อน้ำลดลง การเกษตรที่อาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำจะสามารถใช้พื้นที่จากบริเวณลาดตลิ่งของแม่น้ำไปจนถึงระดับน้ำในแม่น้ำสำหรับปลูกพืชผักและพืชไร่อายุสั้น

๔) ลำแม่ลา-การ้อง เป็นลำแม่ลาการ้องเป็นลำน้ำธรรมชาติ มีลักษณะเป็นคลองยาวมีน้ำตลอดปี อยู่ในเขตอำเภอเมืองสิงห์บุรี ถึงอำเภออินทร์บุรี ที่ กม.๔+๕๐๐ มีความยาวประมาณ ๔๖ กิโลเมตร ความกว้างประมาณ ๔๐ - ๘๐ เมตร สามารถรับน้ำได้ ในอัตราความจุสูงสุด ๓๐.๔๒๐ ม^๓/วินาที ความลาดชันโดยเฉลี่ยประมาณ ๑ : ๑๒,๐๐๐ ต้นคลองตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลประศุก ไหลผ่านตำบลห้วยชัน ตำบลอินทร์บุรี ตำบลทับยา อำเภออินทร์บุรี และตำบลบางกระบือ ตำบลต้นโพธิ์ อำเภอเมืองสิงห์บุรี และไหลผ่านประตูประบายน้ำลำซวด ที่ กม.๕๐ + ๔๒๐ ไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา โดยผ่านประตูประบายน้ำพระงามที่ตำบลพระงาม อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำอื่นๆ ในจังหวัดสิงห์บุรี ได้แก่ คลองเชียงรากและคลองโพธิ์ชัย รวมทั้งหนองบึง ซึ่งมีอยู่ทั่วไปประมาณ ๑๑๗ แห่ง และคลองส่งน้ำชลประทานขนาดเล็กอีก ๑๘๘ แห่ง แหล่งน้ำดังกล่าว นอกจากจะช่วยในการเกษตรแล้ว ยังเป็นแหล่งทำการประมงของชาวจังหวัดสิงห์บุรี และเป็นแหล่งเพาะพันธ์ปลาช่อนที่ทำชื่อเสียงและรายได้สู่จังหวัดสิงห์บุรีในเรื่องของ “ปลาช่อนแม่ลา” อันเป็นปลาช่อนรสดีเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคปลาช่อนน้ำจืดเป็นอย่างมากอีกด้วย

๕) ลำราง ๑๓ แห่ง ได้แก่ ลำรางปากลาด ลำรางโพธิ์ชัย ลำรางห้วยชัน ลำรางท้ายน้ำ ลำรางจิก ลำรางกรูด ลำรางบ้านคู ลำรางกะโฮ้ ลำรางไผ่ดา ลำรางมะดัน ลำรางเจ๊ก ลำรางปากแรด และลำรางพระยาพายเรือ

๖) ห้วย ๕ แห่ง ได้แก่ ห้วยหน้าวัดพระนอน ห้วยจระเข้ (ตำบลหัวไผ่) ห้วยจระเข้ (ตำบลโพชนไก่) ห้วยจระเข้ (ตำบลบางระจัน) และห้วยขนาน

๒. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสิงห์บุรีไม่มีพื้นที่ป่าไม้หรืออยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ มีเพียงพื้นที่ป่าชุมชน ประมาณ ๑,๔๕๒ ไร่ ส่วนใหญ่อยู่ใกล้แหล่งน้ำ ป่าชุมชนปลูกโดยชุมชน และให้ชุมชนดูแลรักษา พร้อมใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน

๓. แร่ธาตุ

จังหวัดสิงห์บุรีไม่มีแร่ธาตุที่สำคัญในพื้นที่

๔. ภัยธรรมชาติ

ในรอบหลายสิบปีที่ผ่านมา จังหวัดสิงห์บุรีเกิดสาธารณภัยขึ้นบ่อยครั้ง และเกิดเป็นประจำ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จึงทำให้สามารถคาดการณ์การเกิดสาธารณภัยได้ เช่น อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง ในขณะเดียวกัน มีสาธารณภัยรูปแบบใหม่และ/หรือมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปจากเดิมเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งทำให้คาดการณ์ได้ยาก มีความไม่แน่นอนสูง อาทิเช่น ภัยจากแผ่นดินไหว การกัดเซาะดินโคลนถล่ม โรคระบาด/โรคอุบัติใหม่ (อาทิเช่น โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID – 19) นอกจากนี้ อุบัติเหตุทางถนน ยังเป็นสาธารณภัยที่เกิดมากที่สุด ซึ่งการคาดการณ์ทำได้ยากเพราะเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ เว้นแต่ในบางช่วงระยะเวลา หากมีการใช้ถนนมาก เช่น เทศกาลต่าง ๆ ก็มีแนวโน้มจะเกิดมากขึ้น

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี

● ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

จังหวัดสิงห์บุรีดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามโครงการไทยนิยม ยั่งยืน โดยบูรณาการขับเคลื่อนการทำงานในระดับพื้นที่ตามแนวทางประชารัฐ เพื่อสร้างการรับรู้ในด้านต่างๆ ให้กับประชาชน และรับฟังปัญหา อุปสรรคของหมู่บ้านและชุมชน โดยทีมขับเคลื่อนในระดับตำบล จากการลงพื้นที่ของทีมขับเคลื่อนระดับตำบล จำนวน ๓๗๘ หมู่บ้าน/ชุมชน สามารถสรุปจำนวนปัญหาความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชน ในจังหวัดสิงห์บุรี ทั้งหมด ๓,๑๒๕ เรื่อง แยกเป็น

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	จำนวน ๑,๕๑๕ เรื่อง
๒. ด้านเกษตร	จำนวน ๔๐๑ เรื่อง
๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวน ๑๖๕ เรื่อง
๔. ด้านสังคม/คุณภาพชีวิต	จำนวน ๗๐๖ เรื่อง
๕. ด้านสาธารณสุข	จำนวน ๑๑๔ เรื่อง
๖. ด้านความมั่นคง	จำนวน ๒๒๔ เรื่อง

โดยเป็นปัญหาที่สามารถดำเนินการได้ในระดับอำเภอ จำนวน ๓,๐๙๙ เรื่อง และเป็นปัญหาที่เกินศักยภาพระดับอำเภอ จำนวน ๒๗ เรื่อง สรุปเป็นภาพรวมปัญหาและแนวทางแก้ไขที่ประชาชนในพื้นที่เสนอ ดังนี้

ปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
ด้านเศรษฐกิจ - ขาดแคลนน้ำในการทำเกษตรในช่วงฤดูแล้ง	- พัฒนาแหล่งน้ำโดยการขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะ ที่ต้นเงินและขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่อการเกษตร - ปรับปรุงระบบชลประทานและการบริหารจัดการน้ำ ให้มีประสิทธิภาพ

ปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
ด้านสังคม - ถนนภายในหมู่บ้าน/ชุมชนชำรุดเป็นหลุมบ่อ ขาดการปรับปรุงซ่อมแซม	- ปรับปรุง/ก่อสร้างถนนให้ได้มาตรฐาน
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ปัญหาอุทกภัย และการกัดเซาะตลิ่งริมแม่น้ำ - ถนนตามริมแม่น้ำ ล้ำคลอง ทรุคตัวเนื่องจากน้ำ ในแหล่งน้ำแห้ง โดยเฉพาะในพื้นที่ริมแม่น้ำน้อย ในเขตอำเภอท่าช้างและอำเภอกำแพงแสน	- ก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วม/ผนังกันน้ำและเขื่อน ป้องกันตลิ่ง

ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

จังหวัดสิงห์บุรีได้ดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ปัจจุบัน โดยมีผลการพัฒนาตามประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัยแบบครบวงจร

ด้วยการส่งเสริมด้านการตลาด จังหวัดมีตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัย ได้แก่ ตลาดเกษตรบนฝากรอบคลอง เทศบาลเมืองสิงห์บุรี เปิดจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยจากกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มชุมชน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๔.๐๐ น. ทุกวันพุธ วันเสาร์ และวันอาทิตย์ เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จนถึงปัจจุบัน นอกจากเป็นการส่งเสริมโอกาสทางการตลาดให้กับกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มชุมชนแล้ว ยังก่อให้เกิดการสร้างรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตเกษตรปลอดภัย ร้านอาหารและแหล่งจำหน่ายผ่านการรับรองความปลอดภัยด้วยการรับรองจากเครื่องหมาย จำนวนหลายราย

นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมการดำเนินงานในพื้นที่โครงการพระราชดำริ ได้แก่ ฟาร์มตัวอย่างพระราชดำริ ศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ (ไม้ตัด) และพื้นที่ปิดทองหลังพระสืบสานแนวพระราชดำริ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านเกษตรปลอดภัยแก่เกษตรกร นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป

ทั้งนี้จากเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดว่า “ผลผลิตทางการเกษตรได้มาตรฐานและอาหารปลอดภัย มีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่า มีบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค สู่ตลาดหลายช่องทาง” จังหวัดได้มีการพัฒนาการผลิตทางการเกษตรให้ได้มาตรฐาน ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานสินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐานจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๓

ชนิดสินค้า	หน่วย	มาตรฐาน				รวม
		S/L	GAP	อินทรีย์	PGS	
ข้าว	ราย	-	๔๓	๔	-	๔๗
	ไร่	-	๘๑๑	๓๗	-	๘๔๘
ผัก	ราย	-	๒๕๕	๖	-	๒๖๑
	ไร่	-	๗๐.๐๑	๕.๕๑	-	๗๕.๕๒
ไม้ผล/พืชไร่	ราย	-	๗๐	-	-	๗๐
	ไร่	-	๓๑๗.๑๒	-	-	๓๑๗.๑๒
ประมง	ราย	๒๐๙	๔๐	-	-	๒๔๙
	ไร่	๒๒๔.๕๖	๔๕.๒	-	-	๒๖๙.๗๖
ปศุสัตว์	ราย	-	๔๘	-	-	๔๘
	ฟาร์ม	-	๔๘	-	-	๔๘
	ตัว	-	๒,๐๖๘,๘๔๘	-	-	๒,๐๖๘,๘๔๘
รวม	ราย	๒๐๙	๔๕๖	๑๐	-	๖๗๕

ชนิดสินค้า	หน่วย	มาตรฐาน				รวม
		S/L	GAP	อินทรีย์	PGS	
ไร่		๒๒๔.๕๖	๑,๒๙๑.๓	๔๒.๕๑	-	๑,๕๕๘.๓๗
ตัว		-	๒,๐๖๘,๘๔๘	-	-	๒,๐๖๘,๘๔๘

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสิงห์บุรี

๒. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดสิงห์บุรีได้ส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยดำเนินการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

๑) พัฒนาเส้นทางเข้าสู่จังหวัดสิงห์บุรีบริเวณด้านสิงห์ใต้ และทำอุโมงค์ทางลอดบริเวณถนนสายเอเชีย เพื่อเป็นการลดอุบัติเหตุจราจรทางบก

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด เช่น แหล่งประวัติศาสตร์วีรชนค่ายบางระจัน แหล่งเตาแม่ น้ำน้อย เมืองโบราณบ้านคูเมือง วัดพิภพทอง พุทธมณฑลประจำจังหวัด วัดพระนอนจักรสีห์วรวิหาร

๓) จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในรูปแบบแผ่นพับ หนังสือ และสื่อประชาสัมพันธ์ผ่าน Social Media

๔) จัดงานประเพณีที่สำคัญของจังหวัด เช่น งานเทศกาลกินปลาและของดีเมืองสิงห์บุรี งานสวดดีวีรชนค่ายบางระจัน งานสืบสานวัฒนธรรมประเพณีไทย-ลาวแก้ว งานสืบสานวิถีชีวิตไทยพวน งานสืบสานงานบุญมหาสมณคณาจารย์พุทธไสยาสน์ วัดพระนอนจักรสีห์ งานสืบสานประเพณีแห่เทียน จำนำพรรษายายดอกไม้ (ตักบาตรดอกไม้) ชาวลาวเวียง ในเทศกาลเข้าพรรษา งานอนุรักษ์และพัฒนาประเพณีแห่ดาวและประดับดาวชุมชนไทย-ญวน คริสต์ ชุมชนคาทอลิกวัดพระนามกรเยชูสิงห์บุรี งานไหว้ครูครอบครุหนังใหญ่วัดสว่างอารมณ์ งานผ้าป่าผีตาย

๕) อบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ปีละไม่น้อยกว่า ๕ หลักสูตร

๖) พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ระลึกด้านการท่องเที่ยว

ผลการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มมากขึ้น โดยจากการสำรวจในปี ๒๕๖๑ มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัด จำนวน ๕๕๒,๙๙๖ คน คิดเป็นนักท่องเที่ยว ๒๐๑,๔๖๔ คนและนักท่องเที่ยว ๓๕๑,๕๓๒ คน โดยมีรายได้จากการท่องเที่ยวคิดเป็นเงิน ๘๓๓.๑๑ ล้านบาท (สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสิงห์บุรี) และจากข้อมูลของสำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในจังหวัดสิงห์บุรีส่วนใหญ่เป็นชาวไทยและไม่พักค้างคืน ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้ามาเที่ยวในจังหวัดส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ที่โดดเด่นด้วยวีรกรรมการสู้รบของชาวบ้านบางระจัน ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิต รวมทั้งมี วัดหลายแห่งที่มีชื่อเสียงเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา เช่น วัดพระนอนจักรสีห์วรวิหาร วัดพิภพทอง (วัดหลวงพ่อแพ) วัดบุตดา และวัดอัมพวัน (สถานที่ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน) วัดโพธิ์เก้าต้น เป็นต้น

การส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่ระลึกทางการท่องเที่ยวและ OTOP ได้มีการสนับสนุนการสร้างรายได้และช่องทางการตลาด สร้างยอดจำหน่ายในแต่ละปี รวมถึงได้มีการสนับสนุนให้มีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ผ่านการลงทะเบียนมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการขับเคลื่อนภายใต้ภารกิจของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสิงห์บุรี เป็นสำคัญร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสิงห์บุรี)

การส่งเสริมผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมไทย (Cultural Product of Thailand : CPOT) กระทรวงวัฒนธรรม สนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาเป็นแรงบันดาลใจในการผลิต ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีเนื้อหา ภูมิหลัง เรื่องราว ด้านวัฒนธรรม บ่งบอกอัตลักษณ์ความเป็นไทย สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนท้องถิ่น และประเทศชาติได้อย่างมั่นคง (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสิงห์บุรี)

จากเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดว่า “เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน” จังหวัดได้มีการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวที่บรรลุตามเป้าประสงค์ คือ มีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อท่องเที่ยวของจังหวัดสิงห์บุรี ที่ทำให้เกิดแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

การหยุดชะงัก หรือชะลอตัว โดยเฉพาะในช่วงวิกฤติจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แต่คาดการณ์ได้ว่าหลังจากมีการประกาศเป็น โรคประจำถิ่น สถานการณ์จะเริ่มคลี่คลาย การท่องเที่ยว จะมีความเคลื่อนไหวในทางแนวโน้มที่ดีขึ้นตามลำดับด้วยวิถีการใช้ชีวิตแบบใหม่ (New Normal)

๓. พัฒนาคูณภาพชีวิตและทุนทางสังคม

จังหวัดสิงห์บุรีให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การดูแลด้านสาธารณสุข การศึกษา ผู้เปราะบาง ตลอดจนการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะในพื้นที่ ดังนี้

๑) ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด โดยมีหมู่บ้าน/ชุมชน สีขาว จำนวน ๒๘๙ หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๔๕ ของหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้งหมด

๒) ปรับปรุงระบบกล้องวงจรปิด (CCTV) ที่มีอยู่ให้สามารถใช้งานได้ดี โดยเฉพาะบริเวณ สี่แยกสำคัญบนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (สายเอเชีย)

๓) ก่อสร้าง/ปรับปรุงเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำเจ้าพระยาและริมแม่น้ำน้อย รวมทั้ง ระบบป้องกันน้ำท่วมจากงบพัฒนาจังหวัดและงบกระทรวง กรม อย่างต่อเนื่อง

๔) ปรับปรุง/ก่อสร้างระบบประปา ให้ประชาชนมีน้ำสะอาดบริโภค และปรับปรุงก่อสร้าง โครงข่ายคมนาคมภายในหมู่บ้านให้สามารถใช้งานได้ดี เป็นการแก้ไขปัญหาค่ามเตือร้อนของประชาชนในพื้นที่

จากเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่กำหนดว่า “ชาวสิงห์บุรีมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น” จังหวัดได้มีการพัฒนาที่บรรลุตามเป้าประสงค์ โดยผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) จะจัดเก็บเฉพาะ หมู่บ้านเขตชนบท และตั้งแต่ ปี ๒๕๕๖ เป็นต้นมา ได้เพิ่มการจัดเก็บข้อมูลในเขตเทศบาลด้วย ทำให้มีจำนวน ครั้วเรือนที่จัดเก็บข้อมูลเพิ่มมากขึ้นผลการจัดเก็บข้อมูลฯ พบว่า มีครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่า เกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) กล่าวคือ มีรายได้เฉลี่ยน้อยกว่าคนละ ๓๘,๐๐๐ บาทต่อปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๖๐ และเมื่อเทียบกับครัวเรือนทั้งหมด ในปี ๒๕๖๑ มีครัวเรือน ยากจน ร้อยละ ๐.๑๒ และ ปี ๒๕๖๒ มีครัวเรือนยากจน ร้อยละ ๐.๒๐ (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัด สิงห์บุรี ๒๕๖๒)

สถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 ในจังหวัดสิงห์บุรี

สถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19 พบการระบาดกระจายทั่วโลกและมีแนวโน้มพบ ผู้ป่วยอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสถานการณ์ของประเทศ จังหวัดสิงห์บุรี พบผู้ป่วย COVID-19 ระลอกเมษายน ๒๕๖๔ พบผู้ป่วยยืนยันสะสมรวมทั้งสิ้น ๒,๒๒๘ ราย จังหวัดสิงห์บุรีจัดอยู่ในเกณฑ์พื้นที่ควบคุมสูงสุดและ เข้มงวด (จำนวน ๒๙ จังหวัด) ผลตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔

สำหรับข้อมูลปัจจุบันของจังหวัดสิงห์บุรี ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕ จำนวนผู้ติดเชื้อสะสม ระลอกมกราคม ๒๕๖๕ จำนวน ๗,๗๕๘ ราย ผู้ติดเชื้อสะสมทุกระลอก ๑๑,๔๘๒ ราย รักษาหายวันนี้ ๑๑๒ ราย รักษาหายสะสมระลอกมกราคม ๒๘,๑๒๗ ราย เสียชีวิตสะสมระลอกมกราคม จำนวน ๕๓ ราย ผู้ฉีดวัคซีน สะสม ๓๖๘,๓๒๘ เข็ม (๑๔๔,๘๑๒ คน) ดำเนินมาตรการสำคัญเพื่อเตรียมการเปิดชีวิตวิถีใหม่อย่างยั่งยืน ด้วย V U C A (Vaccine /Universal prevention /Covid free setting /ATK) ประกอบด้วยมาตรการส่วนตัว ได้แก่ การป้องกัน ขั้นสูงสุดแบบครอบจักรวาล Universal Prevention และมาตรการส่วนรวม ได้แก่ การเตรียมการเปิดกิจการ กิจกรรมด้วยความปลอดภัย Covid free setting

การดำเนินงานตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน กรณี COVID-19

ระบบการบริหารจัดการของจังหวัดสิงห์บุรี

ระบบบริหารจัดการดำเนินงานควบคุมป้องกันและเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโคโรนา ไวรัส 2019 (COVID-19) จังหวัดสิงห์บุรี มีการวางระบบการดำเนินงานดังนี้ ระดับจังหวัด ขับเคลื่อนการทำงาน โดย

๑. คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดสิงห์บุรี

๒. ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคจังหวัดสิงห์บุรี (ศปก.จ)

๓. คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (กรณี COVID-19) จังหวัดสิงห์บุรี ศูนย์ปฏิบัติการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี

๔. คณะกรรมการอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดสิงห์บุรี โดย ผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี เป็นประธาน กำหนดประชุมทุกวันจันทร์ของสัปดาห์อย่างต่อเนื่อง

ในภาคส่วนสาธารณสุข ได้มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินฯ ขับเคลื่อนงานด้วยกลุ่มภารกิจต่าง ๆ มีการประชุมติดตามงานทุกวัน เวลา ๐๙.๐๐ น. ระดับอำเภอและตำบล ขับเคลื่อนการทำงานโดยศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคอำเภอ (ศปก.อ) ศูนย์ปฏิบัติการควบคุมโรคตำบล (ศปก.ต) ซึ่งเชื่อมโยงกับระดับจังหวัด

การจัดทำแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข

กรณี COVID-19 โดยมีระบบสั่งการ (Incident Commander) คำสั่งเปิดศูนย์ EOC แต่งตั้งคณะกรรมการตามระบบบัญชาการเหตุการณ์และเปิดศูนย์ปฏิบัติการ ตอบโต้ภาวะฉุกเฉินทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข สำหรับทุกโรคและภัยสุขภาพและศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข (Emergency Operation Center: EOC) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี ประกอบด้วย ๑๓ กลุ่มภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานโดยใช้หลักการ 2P2R (Prevention/Preparation/Response/Recovery)

การระบาดของโรค COVID-19 ระลอกเมษายน ๒๕๖๔ เริ่มจากการระบาดในสถานบันเทิงหลายแห่งใน กทม. ประกอบ มีช่วงวันหยุดยาว (เทศกาลสงกรานต์) ๙ วัน ประชาชนมีการเดินทางออกจาก กทม. อย่างมาก เกิดการแพร่กระจายเชื้อโรคออกมายังต่างจังหวัดอย่างต่อเนื่องจนถึงวันนี้ จังหวัดสิงห์บุรี ได้มีแผนรับมือใน ๔ มาตรการ ได้แก่ การป้องกันเชื้อโรคจากต่างจังหวัด การเตรียมความพร้อมรับมือกับการระบาด การตอบโต้ภาวะฉุกเฉินด้านการแพทย์และสาธารณสุข และการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ มียุทธศาสตร์สำคัญ ๒ ยุทธศาสตร์ คือ ๑) ดับสะเก็ดไฟ เพื่อป้องกันไฟลามทุ่ง ๒) ค้นหารังปลวก (แหล่งโรคในจังหวัด) ดำเนินการป้องกัน ควบคุมโรค ซึ่งได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของภาครัฐ เอกชนและประชาชน

การป้องกันและเฝ้าระวังโรค

๑. เฝ้าระวังโรคในกลุ่มที่เดินทางเข้าจังหวัดสิงห์บุรีในกลุ่มที่เดินทางเข้าสิงห์บุรีทั้งหมด ตามระบบรายงานตัวผ่าน APP และตาข่ายชุมชน โดยมีมาตรการในการดำเนินการควบคุมอย่างเข้มข้น เพื่อไม่ให้เกิดการระบาดในวงกว้างในพื้นที่

๒. เปิดบริการ Call Center COVID-19 โทร ๐ ๓๖๕๑ ๐๘๑๑ จำนวน ๑๐ คู่สาย เปิดให้บริการให้คำปรึกษากับประชาชน โดยเฉพาะนโยบายคนสิงห์ไม่ทิ้งกัน

๓. ค้นหาผู้ติดเชื้อเชิงรุกในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีค้นหาผู้ป่วยด้วยวิธีการสุ่มตรวจหาการติดเชื้อโควิด-19 ในประชากรกลุ่มเสี่ยง (Active Case Finding) เป็นระยะๆ ในกลุ่มเสี่ยง

๓. มีการเฝ้าระวังกลุ่มเสี่ยงต่อการระบาดของโรค COVID-19 ที่มารับบริการ ณ สถานบริการสาธารณสุข

๔. กำหนดมาตรการการจัดงานที่มีการรวมตัวของประชาชนจำนวนมาก ตามประกาศของศบค. โดยผ่านการพิจารณาความเห็นชอบเสนอผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดสิงห์บุรี

๕. กำกับดูแลกิจการหรือกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาด (Setting) มีความเข้มงวดมาตรการป้องกันโรคในระดับพื้นที่โดยปกครองจังหวัดสิงห์บุรี มีการออกตรวจประเมินและให้คำแนะนำ เน้นมาตรการ DMHTT อย่างต่อเนื่อง มีการสุ่มตรวจด้วย ATK โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิงห์บุรี สนับสนุนงบประมาณฯ

๖. ติดตามประเมินสุขภาพจิตในกลุ่มประชาชน กลุ่มเสี่ยงที่ต้อง LQ HQ ผู้ป่วยที่โรงพยาบาลสนามและกลุ่มเจ้าหน้าที่สาธารณสุข โดยทีมการประเมินสุขภาพจิต (MCATT) จังหวัดสิงห์บุรีพร้อมทั้งได้เข้าไปดูแลให้การปรึกษา ให้คำปรึกษาและเฝ้าระวังติดตามอาการทุกราย

๗. มีความพร้อมด้านทรัพยากร สำหรับการรองรับการให้บริการผู้ป่วยและความพร้อมของสถานที่ ที่มีการเพิ่มศักยภาพ มีเตียงทั้งหมดจำนวน ๘๕๕ เตียงสำหรับให้บริการ ผู้ป่วยสีแดง สีเหลือง และสีเขียว ความพร้อมของวัสดุการแพทย์และทรัพยากรเพียงพอ มีการบันทึกข้อมูลผ่านระบบ CO-ward: Cover all /Surgical gown / Isolation gown และ VTM อย่างเพียงพอ รวมถึงจัดวางระบบบริหารจัดการกำลังคนให้เพียงพอรองรับการให้บริการกับประชาชน

๘. บริหารจัดการงบประมาณที่ใช้ในการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน กรณี COVID-19 จังหวัดสิงห์บุรี จากเงินอุดหนุนราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้ง ฯ สนับสนุนการเฝ้าระวัง เชิงรุกในพื้นที่และกรณีโรงพยาบาลสนาม งบประมาณจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ในการที่หน่วยบริการให้การดูแลรักษาผู้ป่วยโควิด-19 ตามระบบการให้บริการ งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี สนับสนุนการดำเนินงานโรงพยาบาลสนามและการดูแลการตอบโต้ภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ และองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นระดับพื้นที่ ดำเนินการสนับสนุนงบประมาณของ LQ HQ CI และ HI เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือ ลดผลกระทบ ความเดือดร้อนของประชาชน ซึ่งหน่วยงาน ได้ปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนด

๙. มีการเตรียมความพร้อมของระบบบริการการแพทย์และสาธารณสุข

๑๐. ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายของจังหวัดสิงห์บุรี “คนสิงห์ไม่ทิ้งกัน”

ที่มา : สำนักงานจังหวัดสิงห์บุรี, ๒๕๖๔

● การวิเคราะห์ข้อมูลเศรษฐกิจ

๑. การใช้ประโยชน์ที่ดิน

พื้นที่	การใช้ประโยชน์ที่ดิน			
	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	เนื้อที่ป่าไม้ (ไร่)	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร (ไร่)
ประเทศ	๓๒๐,๖๙๖,๘๘๘	๑๐๒,๔๘๘,๓๐๒	๑๔๙,๒๔๔,๒๗๔	๖๘,๙๕๔,๘๖๙
ภาคกลาง	๖๔,๙๓๘,๒๕๓	๑๙,๐๕๐,๐๔๓	๓๑,๑๓๙,๖๒๓	๑๔,๗๔๗,๒๗๑
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	๑๐,๓๗๐,๙๒๒	๑,๑๖๒,๘๘๖	๖,๖๖๓,๘๑๓	๒,๕๔๔,๒๒๔
สิงห์บุรี	๕๑๔,๐๔๙	๒๖๕	๔๙๒,๑๑๓	๒๑,๖๗๑

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๓

หากเปรียบเทียบขนาดพื้นที่ของจังหวัดใกล้เคียง กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนด้วยกัน ได้แก่ สิงห์บุรี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี และอ่างทอง ซึ่งมีพื้นที่รวมทั้งรวม ๑๐,๓๗๐,๙๒๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๓ ของประเทศและร้อยละ ๑๕.๙๗ ของภาคกลาง จะพบว่าจังหวัดสิงห์บุรี มีขนาดพื้นที่น้อยที่สุดเท่ากับ ๕๑๔,๐๔๙ ไร่ ในขณะที่จังหวัดลพบุรี จะมีพื้นที่มากที่สุด เท่ากับ ๓,๘๗๔,๘๔๖ ไร่ และเมื่อเปรียบเทียบพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรต่อพื้นที่ทั้งหมดรายจังหวัด พบว่า จังหวัดสิงห์บุรี กลับเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด (ที่มา : แผนพัฒนาภูมิภาคกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)) ส่วนใหญ่จะเป็นเนื้อที่ถือครองทางการเกษตร ถึงร้อยละ ๙๕.๗๓ ของพื้นที่ทั้งหมด ที่เหลือเป็นพื้นที่ป่า ร้อยละ ๐.๐๕ และพื้นที่นอกภาคเกษตร ร้อยละ ๔.๒๑ ของพื้นที่ทั้งหมด (ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๑) มีการใช้พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๓๒๗,๖๘๗ ไร่ (ร้อยละ ๖๓.๗๕ ของพื้นที่ทั้งหมด) จำแนกเป็นที่นา ๒๘๗,๓๗๓ ไร่ (ร้อยละ ๘๗.๗๐ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด) พืชไร่ ๒๗,๘๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๗.๕๙) พืชสวน ๙,๐๐๑ ไร่ (ร้อยละ ๒.๗๕) เลี้ยงสัตว์ ๑,๘๗๙ ไร่ (ร้อยละ ๐.๕๗) และพื้นที่ประมงเพาะเลี้ยง ๔,๕๕๐ ไร่ (ร้อยละ ๑.๓๙) พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน ๔๑๑,๗๘๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๑ ของพื้นที่จังหวัด โดยพื้นที่ทำการเกษตร ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน

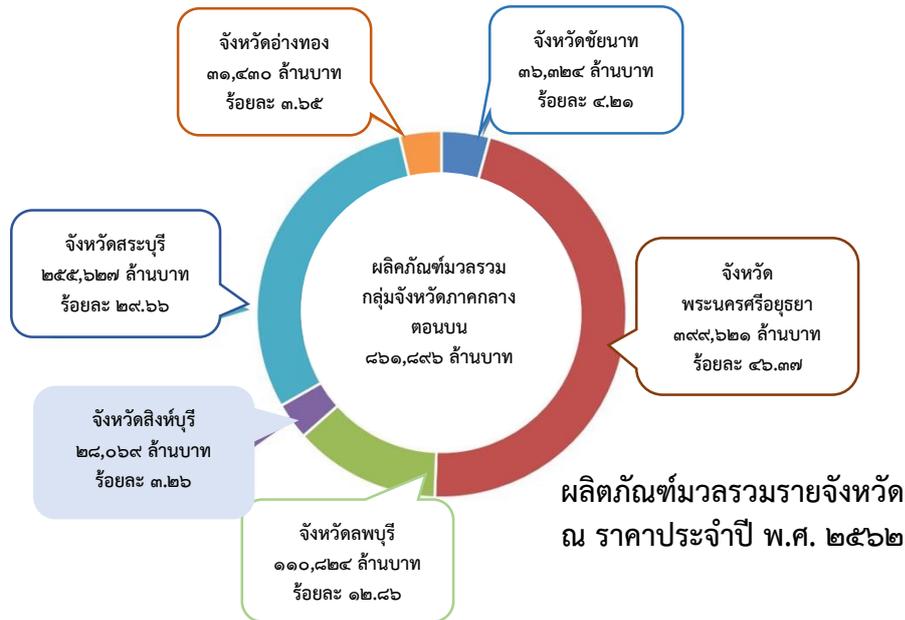
๒. โครงสร้างด้านเศรษฐกิจ

๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค และจังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒

หน่วย : ล้านบาท

พื้นที่	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ล้านบาท)			
	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒
ประเทศ	๑๔,๕๓๓,๔๖๖	๑๕,๔๕๑,๙๕๙	๑๖,๓๖๕,๕๗๔	๑๖,๘๙๘,๐๙๘
ภาคกลางตอนบน	๘๑๒,๒๑๗	๘๓๘,๓๐๗	๘๖๓,๓๒๘	๘๖๑,๘๙๖
สิงห์บุรี	๒๔,๙๖๙	๒๖,๕๐๕	๒๗,๗๘๓	๒๘,๐๖๙

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคน ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒

หน่วย : บาท

พื้นที่	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคน (บาท)			
	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒
ประเทศ	๒๑๕,๔๕๕	๒๒๘,๓๙๘	๒๓๖,๘๑๕	๒๔๓,๗๘๗
ภาคกลางตอนบน	๒๕๘,๘๓๙	๒๖๗,๑๖๒	๒๗๑,๗๕๙	๒๑๗,๓๖๐
สิงห์บุรี	๑๒๑,๙๑๐	๑๒๙,๐๖๕	๑๔๕,๘๙๙	๑๔๘,๖๕๑

จากสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดสิงห์บุรีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เท่ากับ ๒๘,๐๖๙ ล้านบาท และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อคน ๑๔๘,๖๕๑ บาท

ทางด้านเศรษฐกิจภาพรวมจากข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด ณ ราคาประจำปี จังหวัดสิงห์บุรี มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดน้อยที่สุดเท่ากับ ๒๘,๐๖๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (๘๖๑,๘๙๖ ล้านบาท) เป็นลำดับที่ ๖ ของภาคกลางตอนบน และลำดับที่ ๗๑ ของประเทศ (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๔)

นอกจากนี้ในส่วนของอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวม แบบปริมาณลูกโซ่ พ.ศ. ๒๕๖๒ ของกลุ่มจังหวัดลดลงร้อยละ ๐.๙๕ ซึ่งต่ำกว่าอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมแบบปริมาณลูกโซ่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของประเทศที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๒๗ จะเห็นได้ว่าอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด

ภาคกลางตอนบน มีการขยายตัวต่ำกว่าการขยายตัวทั้งของภาคกลางและประเทศ ทั้งที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนเป็นกลุ่มที่มีบทบาททางเศรษฐกิจที่สำคัญของภาค ซึ่งสาเหตุหลักมาจากการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มลดลง และภาคเกษตรส่วนใหญ่ใช้พื้นที่ในการปลูกข้าว ถึงแม้ว่ามีนโยบายส่งเสริมการผลิตและการตลาดในรูปแบบเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อลดต้นทุนปัจจัยการผลิต และสามารถวางแผนการผลิตตามนโยบายตลาดนำการผลิต แต่ยังมีปัญหาด้านการบริหารจัดการน้ำ ทำให้ฤดูกาลผลิตไม่แน่นอน (ที่มา : แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐))

ตารางแสดงสัดส่วนมูลค่า GPP ตามสาขาการผลิตของจังหวัดสิงห์บุรี(ณ ราคาประจำปี)พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๒
หน่วย : ล้านบาท

สาขาการผลิต	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒
ภาคเกษตร	๒,๖๔๔	๒,๔๕๑	๓,๓๙๓	๔,๑๕๑	๔,๐๖๓
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒,๖๔๔	๒,๔๕๑	๓,๓๙๓	๔,๑๕๑	๔,๐๖๓
ภาคนอกเกษตร	๒๑,๗๒๑	๒๒,๗๔๔	๒๓,๒๐๓	๒๓,๔๐๔	๒๔,๐๐๖
การทำเหมืองแร่ เหมืองหิน	๖๕	๕๐	๔๔	๔๖	๓๔
การผลิตอุตสาหกรรม	๗,๕๐๒	๗,๘๗๙	๗,๔๗๕	๗,๑๕๒	๗,๒๒๘
การไฟฟ้า แก๊ส และระบบปรับอากาศ	๗๗๓	๗๕๙	๗๖๔	๖๒๕	๖๔๘
การประปาและการจัดการของเสีย	๑๒๘	๑๐๗	๑๔๐	๑๘๙	๒๑๑
การก่อสร้าง	๗๕๑	๗๘๔	๗๙๒	๘๐๙	๘๒๓
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๒,๖๙๐	๒,๙๓๕	๓,๓๒๔	๓,๖๖๐	๓,๗๗๒
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๖๒๐	๖๗๘	๗๕๙	๗๗๕	๘๒๒
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๐๘	๑๑๖	๑๒๕	๑๓๘	๑๔๙
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑๙๙	๑๘๕	๒๑๕	๒๒๖	๒๙๑
การเงินและการประกันภัย	๑,๓๔๐	๑,๕๐๕	๑,๕๓๑	๑,๕๖๒	๑,๕๒๒
กิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์	๘๑๐	๘๔๒	๙๐๙	๑,๑๐๑	๑,๑๕๐
กิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และ กิจกรรมทางวิชาการ	๒	๓	๕	๔	๕
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ	๓๕	๓๙	๔๕	๓๙	๓๗
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศฯ	๘๙๐	๘๙๓	๙๒๓	๙๕๘	๑,๐๗๐
การศึกษา	๓,๙๗๐	๓,๘๒๙	๓,๘๘๕	๓,๗๐๙	๓,๗๐๓
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๐๕๗	๑,๑๒๒	๑,๑๙๘	๑,๓๓๐	๑,๓๗๘
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๘๑	๑๐๓	๑๒๑	๑๔๐	๑๖๗
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๖๙๙	๙๑๔	๙๔๗	๙๓๙	๙๙๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี

โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสิงห์บุรี มีภาวะเศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้น อันเป็นผลมาจากการขยายตัวของสาขาการผลิตที่สำคัญ ๓ ลำดับแรก ได้แก่ สาขาการผลิตอุตสาหกรรม รองลงมาได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง และสาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หน้า ๓๑

ตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สาขาการผลิตอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๗,๒๒๘ ล้านบาท สาขาเกษตรกรรมฯ มีมูลค่า ๔,๐๖๓ ล้านบาท และสาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ๓,๗๗๒ ล้านบาท จากโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด พบว่ามีโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งแปรรูปเกษตรและอื่น ๆ กระจายอยู่ทั่วไป

ตารางแสดงมูลค่า GPP จังหวัดสิงห์บุรี (แบบ TOP Down) พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๒

รายการ	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
มูลค่า GPP ตามราคาประจำปี (ล้านบาท)	๒๕,๖๔๔	๒๔,๓๖๔	๒๕,๑๙๔	๒๖,๖๑๗	๒๗,๕๕๔	๒๘,๐๖๙
มูลค่า GPP (ปริมาณลูกโซ่) (ล้านบาท)	๑๖,๓๘๔	๑๕,๕๐๖	๑๕,๕๔๗	๑๖,๑๘๑	๑๖,๘๑๑	๑๖,๘๘๕
อัตราการเจริญเติบโต (ร้อยละ)	-๗.๖	-๕.๐	๓.๔	๕.๖	๓.๕	๑.๙

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี

๓. เกษตรกรรม

จังหวัดสิงห์บุรีมีพื้นที่ทั้งหมด ๕๑๔,๐๔๙ ไร่ มีพื้นที่อยู่ในเขตชลประทาน ๔๑๑,๗๘๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๑๑ ของพื้นที่จังหวัด โดยพื้นที่ทำการเกษตร ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน มีการใช้พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๓๒๗,๖๘๗ ไร่ (ร้อยละ ๖๓.๗๕ ของพื้นที่ทั้งหมด) จำแนกเป็นที่นา ๒๘๗,๓๗๓ ไร่ (ร้อยละ ๘๗.๗๐ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด) พืชไร่ ๒๗,๘๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๗.๕๙) พืชสวน ๙,๐๐๑ ไร่ (ร้อยละ ๒.๗๕) เลี้ยงสัตว์ ๑,๘๒๙ ไร่ (ร้อยละ ๐.๕๗) และพื้นที่ประมงเพาะเลี้ยง ๔,๕๕๐ ไร่ (ร้อยละ ๑.๓๙)

๔. ระบบชลประทานเพื่อการเกษตร

พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดสิงห์บุรี อยู่ในเขตชลประทานมีจำนวนทั้งสิ้น ๔๑๑,๗๘๑ ไร่ การส่งน้ำไปสู่พื้นที่เพาะปลูก ทำได้โดยการส่งน้ำเข้าคลองส่งน้ำซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาจำนวน ๖ โครงการ คือ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาบรมธาตุ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชั้นสูตร โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาขามถั่ว โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามหาราช โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาช่องแค และโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษามโนรมย์ โดยโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาทั้ง ๖ โครงการดังกล่าว ได้กำหนดแผนการจัดสรรน้ำเพื่อการเกษตร อุปโภค - บริโภค ดังนี้

ฤดูฝน จะเริ่มส่งน้ำเข้าคลองส่งน้ำสายต่างๆ ในเขตรับผิดชอบของแต่ละโครงการดังกล่าว ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - ตุลาคม ของทุกปี เพื่อให้เกษตรกรทำนาปีเป็นส่วนใหญ่

ฤดูแล้ง จะเริ่มส่งน้ำเข้าคลองส่งน้ำสายต่างๆ ในเขตรับผิดชอบของแต่ละโครงการดังกล่าว ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ ของทุกปี เพื่อให้เกษตรกรทำนาปรังเป็นส่วนใหญ่

การส่งน้ำนอกคลอง เพื่อการอุปโภค บริโภค

๕. การผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ

การผลิตพืช

๑) ข้าว

เป็นพืชเศรษฐกิจหลัก โดยมีพื้นที่เพาะปลูกมากเป็นอันดับหนึ่งของพืชเศรษฐกิจทั้งหมดจำนวน ๒๘๗,๓๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๗๐ ของพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งมีพื้นที่รวมทำการเกษตรทั้งหมดประมาณ ๓๒๗,๖๘๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๗๕ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยพันธุ์ข้าวที่นิยมปลูกในจังหวัดสิงห์บุรี ได้แก่ ข้าว กข ๓๑ (ปทุมธานี ๘๐) ข้าว กข ๔๑ ข้าว กข ๔๗ มีการเพาะปลูกทุกอำเภอ

ข้าวนาปี เริ่มเพาะปลูกในเดือนเมษายน - ตุลาคมของทุกปี และมีการเก็บเกี่ยวประมาณเดือนกรกฎาคม-กุมภาพันธ์ เนื้อที่ปลูกข้าวนาปี ปี ๒๕๖๒/๖๓ จำนวน ๓๐๓,๙๕๕ ไร่ ผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๒๑๖,๗๕๖ ตัน

ข้าวนาปรัง เริ่มเพาะปลูกในเดือนพฤศจิกายน - มีนาคมของทุกปี จะเก็บเกี่ยวประมาณเดือนมีนาคม - สิงหาคม เนื้อที่ปลูกข้าวนาปรัง ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๔๖,๐๐๐ ไร่ มีผลผลิตรวมทั้งสิ้น ๓๐,๐๙๙ ตัน

สถานการณ์การเพาะปลูกข้าว

พื้นที่นาในจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๒๘๗,๓๗๓ ไร่ ปีเพาะปลูก ๒๕๖๒ มีการเพาะปลูกข้าวนาปี จำนวน ๓๐๓,๙๕๕ ไร่ (รวมเพาะปลูกนาปีต่อเนื่อง) แยกเป็นข้าวจ้าว จำนวน ๓๐๒,๔๐๙ ไร่ และข้าวเหนียว จำนวน ๑,๕๔๖ ไร่ ผลผลิตทั้งหมด ๒๑๖,๗๕๖ ตัน คิดเป็นผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่) ข้าวจ้าว เท่ากับ ๗๑๖ กก./ไร่ ข้าวเหนียว เท่ากับ ๗๗๔ กก./ไร่

๒) พืชไร่

อ้อยโรงงาน อ้อยเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญรองลงมาจากข้าว สามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรได้อย่างดี ส่วนใหญ่ปลูกมากที่อำเภอบางระจัน และอำเภอกำแพงแสน ซึ่งมีโรงงานน้ำตาลตั้งอยู่ที่อำเภอบางระจัน ในปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่ปลูก ๒๗,๑๑๓ ไร่ พื้นที่เก็บเกี่ยว ๒๕,๑๖๕ ไร่ ผลผลิตรวม ๓๔๕,๗๐๙ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๑๓,๗๓๗ กิโลกรัมต่อไร่

ถั่วลิสง ปลูกที่อำเภอมโนรมย์ มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด ๗๖๐ ไร่ พื้นที่เก็บเกี่ยว ๖๐๐ ไร่ ผลผลิตรวม ๔๙๖ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๘๒๗ กิโลกรัมต่อไร่

ตารางแสดงเนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตอ้อยโรงงาน และถั่วลิสง ปีเพาะปลูก ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ปีเพาะปลูก	ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยวผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (กิโลกรัม)	ผลผลิตเฉลี่ย (กิโลกรัม/ไร่)
๒๕๖๑	อ้อยโรงงาน	๒๘,๖๗๐	๒๗,๐๔๙	๔๗๑,๙๑๐,๐๔๐	๑๗,๔๔๖
	ถั่วลิสง	๗๑๘	๗๑๘	๕๐๕,๐๐๐	๗๐๓
๒๕๖๒	อ้อยโรงงาน	๒๗,๖๗๐	๒๕,๓๑๖	๓๔๖,๖๔๓,๗๓๖	๑๓,๖๙๒
	ถั่วลิสง	๗๑๘	๗๑๘	๕๐๕,๐๐๐	๗๐๓
๒๕๖๓	อ้อยโรงงาน	๒๗,๑๑๓	๒๕,๑๖๕	๓๔๕,๗๐๙,๖๖๐	๑๓,๗๓๗
	ถั่วลิสง	๗๖๐	๖๐๐	๔๙๖,๔๔๘	๘๒๗

หมายเหตุ ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย(บาท/กิโลกรัม) อ้อยโรงงาน ๐.๙๐ บาท/กิโลกรัม และ ถั่วลิสง ๓๐ บาท/กิโลกรัม

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสิงห์บุรี, ๒๕๖๔

๓) ไม้ผล

ปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่ปลูกไม้ผลที่สำคัญ ๖,๕๗๙ ไร่ ไม้ผลที่ปลูกกันมากได้แก่ กล้วยน้ำว้า มะม่วง (พันธุ์เขียวเสวย, น้ำดอกไม้, โชคอนันต์) มะนาว มะกรูด และกระท้อน

๔) ไม้ยืนต้น

ปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นทั้งสิ้น ๗๐๒ ไร่ มี ๓ ชนิด ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว และไผ่ โดยมีผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ ๖๐,๓๐๐ กิโลกรัม ๘๗,๘๑๒ กิโลกรัม และ ๖,๒๗๐ กิโลกรัม ตามลำดับ

๕) พืชผัก

ปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่ปลูกพืชผักที่สำคัญ ๑๐๒๓.๕ ไร่ ชนิดพืชที่ปลูกได้แก่ กะเพรา ถั่วฝักยาว กะหล่ำปลี เห็ดฟาง ข้าวโพดรับประทานสด ข้าวโพดหวาน แคนตาลูป ชะอม แตงกวา แตงโม เนื้อ ฟักทอง มะเขืออื่นเปราะ และผักอื่นๆ

พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และถั่วลิสง และมีครัวเรือนเกษตรกร จำนวน ๒๑,๒๑๖ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๗๔ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมดในจังหวัด และเป็นครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร จำนวน ๒๑,๒๑๖ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของครัวเรือนเกษตรกรทั้งหมด

๖. การผลิตปศุสัตว์

การเลี้ยงสัตว์นับเป็นสาขาที่สำคัญสาขาหนึ่งรองมาจากการปลูกพืช มีทั้งเลี้ยงเพื่อการบริโภคเพื่อใช้งานและเลี้ยงในเชิงพาณิชย์ จังหวัดสิงห์บุรีมีเกษตรกรประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์ในปี ๒๕๖๓ มีเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๕,๕๗๙ ครัวเรือน

๗. การผลิตประมง

จังหวัดสิงห์บุรีเป็นแหล่งผลิตด้านประมงน้ำจืดที่สำคัญจังหวัดหนึ่งในภาคกลาง เนื่องจากมีแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น แม่น้ำสำคัญไหลผ่านจังหวัด ๓ สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย และแม่น้ำลพบุรี นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ห้วย หนอง คลอง บึง โดยเฉพาะคลองชลประทาน มีครอบคลุมทุกอำเภอ นอกจากนี้ จังหวัดยังเป็นแหล่งผลิตปลาช่อนแม่ลาที่มีชื่อเสียง เป็นปลาที่มีรสชาติอร่อยที่สุด มีเทศกาลกินปลาในช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี โดยสภาพจังหวัดสิงห์บุรี มีสภาพเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยเกษตรกรเลี้ยงสัตว์น้ำสำหรับเป็นอาชีพเสริมและเพื่อการพาณิชย์

รูปแบบการเลี้ยง ได้แก่ เลี้ยงในบ่อ เลี้ยงในร่องสวน เลี้ยงในนาข้าว เลี้ยงในกระชัง และเลี้ยงในบ่อซีเมนต์ ในปี ๒๕๖๓ มีปริมาณการผลิตสัตว์น้ำจืดจากการเพาะเลี้ยง จำนวน ๕๑๖,๖๐๐ กิโลกรัม มีปริมาณลดลงจากปีก่อน จำนวน ๖๘,๐๒๘ กิโลกรัม สำหรับแหล่งน้ำธรรมชาติ มีผลผลิตสัตว์น้ำที่จับได้จากธรรมชาติ จำนวน ๔๘๓,๐๐๐ กิโลกรัม ลดลงจากปีก่อน จำนวน ๒๕,๐๐๐ กิโลกรัม ซึ่งมีแนวโน้มการผลิตลดลงในแต่ละปีตามลำดับ

๘. การท่องเที่ยว

จังหวัดสิงห์บุรีมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ประวัติศาสตร์/ศาสนา และแหล่งท่องเที่ยวชุมชน/เกษตร โดยส่วนใหญ่แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสิงห์บุรีจะสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ในปี ๒๕๖๒ มีรายได้จากการท่องเที่ยว เป็นเงิน ๘๗๗.๖๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๕.๓๔ และมีจำนวนนักท่องเที่ยว ๕๗๗,๔๙๕ คน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ ร้อยละ ๔.๔๓ แสดงให้เห็นว่า การท่องเที่ยวของจังหวัดยังมีศักยภาพที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว ขึ้นอยู่กับทุกภาคส่วนที่จะบูรณาการการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวให้เกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมให้มากขึ้น และสามารถฟื้นฟูศักยภาพการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

๙. สถานการณ์แรงงานจังหวัดสิงห์บุรี

๑) สถานภาพแรงงาน

ตารางแสดงจำนวนประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

โครงสร้างประชากร	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๑๗๓,๔๗๙	๑๗๔,๕๔๓	๑๗๕,๔๔๓	๑๗๖,๒๔๖	๑๗๗,๔๕๓
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๑๓,๕๘๑	๑๑๐,๗๔๔	๑๑๑,๙๐๑	๑๐๗,๒๕๐	๑๐๕,๓๗๗
- ผู้มีงานทำ	๑๑๑,๒๑๑	๑๐๙,๕๕๓	๑๑๐,๔๐๑	๑๐๓,๔๘๒	๑๐๒,๙๖๘
- ผู้ว่างงาน	๒,๓๗๐	๑,๑๙๑	๑,๕๐๐	๑,๕๐๔	๒,๔๐๙
- กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	๕๖	-	๕๗	๒,๒๖๔	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๕๙,๘๙๘	๖๓,๗๙๙	๖๓,๕๔๒	๖๘,๙๙๖	๗๑,๑๖๖
- ทำงานบ้าน	๑๙,๐๒๕	๒๑,๓๐๗	๒๐,๓๕๘	๒๔,๕๘๖	๒๑,๐๓๕
- เรียนหนังสือ	๑๑,๒๐๓	๑๐,๙๖๘	๑๑,๑๓๖	๑๑,๘๑๐	๑๓,๑๘๔
- อื่น ๆ	๒๙,๖๗๐	๓๑,๕๒๔	๓๒,๐๔๘	๓๒,๖๐๐	๓๗,๙๔๗

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี,สำนักงานแรงงานจังหวัดสิงห์บุรี, ไตรมาส ๑/๒๕๖๕

๒) การมีงานทำและการว่างงาน

ในปี ๒๕๖๔ ประชากรของจังหวัดสิงห์บุรีเป็นผู้มีงานทำ จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๒,๙๖๘ คน ทำงานอยู่ในภาคการเกษตร ๒๔,๘๐๕ คน และเป็นแรงงานนอกภาคการเกษตร ๗๘,๑๖๓ คน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมนอกภาคการเกษตร ๓ อันดับ ได้แก่ การผลิต ๒๔,๒๓๒ คน (ร้อยละ ๓๑) การขายส่ง ขายปลีก ๑๕,๕๓๔ คน (ร้อยละ ๑๙.๘๗) และการก่อสร้าง ๘,๓๗๓ คน (ร้อยละ ๑๐.๖๑) และเป็นผู้ว่างงาน จำนวนทั้งสิ้น ๒,๔๐๙ คน (ร้อยละ ๒.๒๙)

๓) แรงงานนอกระบบ

ข้อมูลเบื้องต้นปี ๒๕๖๔ จากผลการศึกษาของสำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี พบว่าผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบ ๔๔,๖๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด โดยเป็นแรงงานนอกระบบที่ทำงานในภาคเกษตร ๑๙,๙๘๗ คน (ร้อยละ ๔๔.๗๗) ขณะที่มีแรงงานนอกภาคเกษตร ๒๔,๖๖๑ คน (ร้อยละ ๕๕.๒๓) ซึ่งกลุ่มนอกภาคเกษตร เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานนอกระบบสูงสุด ๕ อันดับแรก คือ ๑) การขายส่ง การขายปลีก ๘,๓๑๗ คน (ร้อยละ ๑๘.๖๓) ๒) ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร ๕,๑๐๕ คน (ร้อยละ ๑๑.๔๓) ๓) การผลิต ๔,๙๕๒ คน (ร้อยละ ๑๑.๐๙) ๔) การก่อสร้าง ๒,๐๙๒ คน (ร้อยละ ๔.๖๙) และ ๕) กิจกรรมบริการอื่นๆ ๑,๖๘๘ คน (ร้อยละ ๓.๗๘)

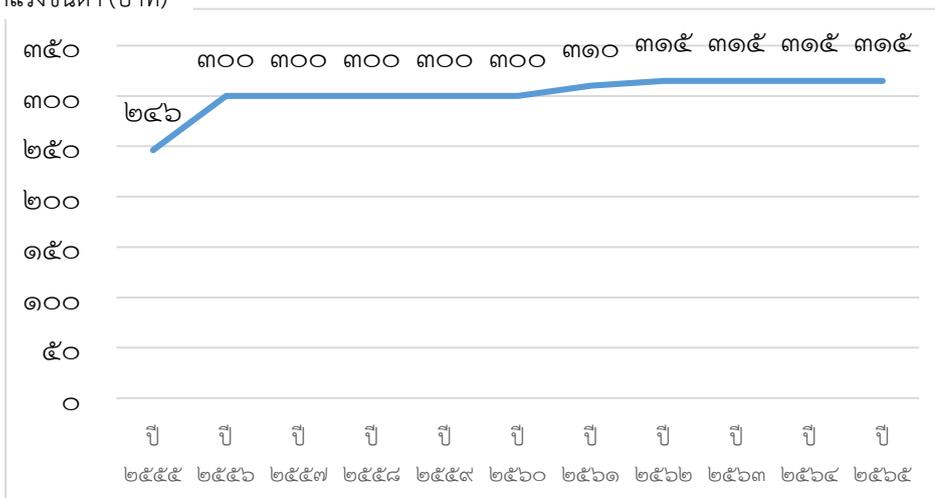
๔) แรงงานต่างด้าว

ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ มีแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองและได้รับอนุญาตให้ทำงาน ในจังหวัดสิงห์บุรี ๑,๔๒๙ คน จำแนกเป็นประเภทตลอดชีพ ๒๘ คน (ร้อยละ ๑.๙๖) ประเภทส่งเสริมการลงทุน ๑๘ คน (ร้อยละ ๑.๒๖) ประเภทชั่วคราว ๔๐๖ คน (ร้อยละ ๒๘.๔๑) แรงงานต่างด้าวที่อยู่ในความดูแลของกระทรวงมหาดไทย ๒๔ คน (ร้อยละ ๑.๖๘) และตามมติ ครม. ๙๕๓ คน (ร้อยละ ๖๖.๖๙) โดยแรงงานต่างด้าว ตามมติ ครม. เป็นแรงงานสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่ได้รับอนุญาตให้มาทำงานเป็นการชั่วคราว เพื่อทดแทนการขาดแคลนแรงงาน จำแนกเป็นเมียนมา ๙๐๑ คน (ร้อยละ ๖๗.๑๗) กัมพูชา ๓๐๗ คน (ร้อยละ ๒๒.๘๘) และลาว ๑๓๔ คน (ร้อยละ ๙.๙๕) (ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดสิงห์บุรี, ไตรมาสที่ ๑/๒๕๖๕)

๕) อัตราค่าแรงขั้นต่ำในจังหวัดสิงห์บุรี ในช่วง ๑๐ ปี (ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕)

อัตราค่าแรงขั้นต่ำ (บาท)

หน่วย : บาท

จากกราฟแสดงอัตราค่าแรงขั้นต่ำในจังหวัดสิงห์บุรี ในช่วง ๑๐ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕ พบว่า จากปี ๒๕๕๕ ได้มีการปรับอัตราค่าแรงขั้นต่ำจาก ๒๔๖ บาท เป็น ๓๐๐ บาท อย่างต่อเนื่องจนถึงปี ๒๕๖๐ และได้มีการปรับค่าแรงขั้นต่ำขึ้นเป็น ๓๑๐ บาท ในปี ๒๕๖๑ และในช่วงปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ค่าแรงขั้นต่ำได้ปรับขึ้น เป็น ๓๑๕ บาทอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (ปี ๒๕๖๕)

๕) Labour Productivity ผลิตภาพแรงงานจังหวัดสิงห์บุรีและผู้มีงานทำของจังหวัด

ผลิตภาพแรงงาน คือ การวัดค่าประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำงานที่สามารถพัฒนาหรือเพิ่มศักยภาพให้สูงขึ้น คำนวณจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาคงที่ ปี ๒๕๖๓ เทียบกับจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดปี ๒๕๖๓ โดยในปี ๒๕๖๓ มีผลิตภาพแรงงานอยู่ที่ ๐.๑๔๔ บาทต่อคนต่อปี ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา โดยปี ๒๕๖๒ มีผลิตภาพแรงงานอยู่ที่ ๐.๑๕๒ บาทต่อคนต่อปี ตารางที่ ๙ แสดงผลิตภาพแรงงานจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙ คำนวณตาม GPP จังหวัดสิงห์บุรี (ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี)

$$\text{หมายเหตุ : ผลิตภาพแรงงาน} = \frac{\text{GPP ณ ราคาคงที่ในจังหวัด}}{\text{จำนวนผู้มีงานทำในจังหวัด}}$$

จากการคาดการณ์ในไตรมาสที่ ๑ ปี ๒๕๖๕ อัตราการจ้างงานจะลดลงและอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น เนื่องจากสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคไวรัสโคโรนา 2019 ในหลายประเทศที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของโลก และเศรษฐกิจ ของประเทศไทย ทั้งในภาคการผลิต ภาคการบริการ ภาคการท่องเที่ยว ภาคการเกษตร และภาค การส่งออก ที่ไม่สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้ และส่งผลกระทบต่อเป็นวงกว้างต่อการจ้างงาน การประกอบอาชีพ ของประชาชน การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ซึ่งบางแห่งต้องปิดกิจการ บางแห่งหยุดกิจการชั่วคราว ทำให้แรงงานในระบบบางส่วนถูกเลิกจ้าง (ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดสิงห์บุรี, รายงานสถานการณ์แรงงานไตรมาส ๑ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๕) จังหวัดสิงห์บุรี, ๒๕๖๕)

● การวิเคราะห์ข้อมูลอุตสาหกรรม

๑) ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๕

จากข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมของประเทศไทย ๗๘ จังหวัด รวมทั้งกรุงเทพมหานคร ปี ๒๕๖๕ มีจำนวนทั้งสิ้น ๗๑,๒๐๙ โรง จังหวัดที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุด ๓ อันดับ ได้แก่ สมุทรปราการ ๖,๘๖๙ โรงงาน สมุทรสาคร ๖,๓๓๓ โรงงาน และกรุงเทพมหานคร ๖,๒๐๖ โรงงาน ตามลำดับ

ในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๖๙ โรงงาน จัดอยู่ในอันดับที่ ๗๑ ของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๔ ของจำนวนโรงงานทั้งประเทศ มีจำนวนเงินลงทุนทั้งสิ้น ๑๙,๘๐๓.๕๖๕ ล้านบาท เป็นลำดับที่ ๔๔ ของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๐.๕ ของจำนวนเงินลงทุนรวมทั้งประเทศ มีการจ้างงานจำนวนทั้งสิ้น ๑๓,๒๐๖ คน เป็นลำดับที่ ๓๗ ของประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๘ ของจำนวนคนงานทั้งประเทศ มีพื้นที่สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมโดยเฉพาะจำนวน ๒ แห่ง คือ สวนอุตสาหกรรมอินทรา ที่ตั้ง ถนนเอเชีย ต.น้ำตาล อ.อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี จำนวน ๙ โรงงาน และสวนอุตสาหกรรมเหนือน้ำนคร ที่ตั้ง หมู่ที่ ๒ ต.บ้านหม้อ อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี จำนวน ๔ โรงงาน

ตารางแสดงการจำแนกจำพวกโรงงานอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๒

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน
๒	๔	๕๙.๐๐๐	๓๘
๓	๑๖๕	๑๙,๗๔๔.๕๖๕	๑๓,๑๖๘
รวม	๑๖๙	๑๙,๘๐๓.๕๖๕	๑๓,๒๐๖

ตารางแสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวนเงินทุน และจำนวนคนงาน
จำแนกเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวนโรงงาน	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
พรหมบุรี	๔๒	๑๐,๓๒๙.๒๐๑	๖,๙๖๘
อินทร์บุรี	๔๐	๒,๘๗๗.๙๖๒	๓,๑๔๘
เมืองสิงห์บุรี	๓๗	๓,๔๙๓.๑๕๖	๑,๑๐๙
บางระจัน	๒๔	๒,๐๗๕.๖๖๓	๑,๕๖๙
ค่ายบางระจัน	๒๒	๑,๐๑๓.๘๔๔	๓๙๓
ท่าช้าง	๔	๑๓.๗๓๕	๑๙
รวม	๑๖๙	๑๙,๘๐๓.๕๖๑	๑๓,๒๐๖

สถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอที่อยู่บริเวณทางหลวงหมายเลข ๓๒ (ถนนสายเอเชีย) ได้แก่ อำเภอพรหมบุรี อินทร์บุรี และเมืองสิงห์บุรี ตามลำดับ

ประเภทอุตสาหกรรมที่สำคัญที่มีเงินทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัดสิงห์บุรี ได้แก่

๑.๑) อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วยการผลิต ผลิตภัณฑ์น้ำตาลทราย เป็นหลัก รองลงมา ผลิตน้ำมันจากพืชหรือสัตว์ ผลิตเครื่องปรุงหรือเครื่องประกอบอาหาร ผลิตน้ำแข็งซอง และผลิตอาหารสัตว์ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๕ โรงงาน เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๓,๗๔๘.๐๐ ล้านบาท คนงานรวมทั้งสิ้น ๑,๔๗๘ คน

๑.๒) อุตสาหกรรมอโลหะ ประกอบด้วยการผลิต แปรรูปหินแกรนิต และหินอ่อน เป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ ผลิตคอนกรีตมวลเบา ผลิตคอนกรีตผสมเสร็จ และผลิตอิฐดินเผา ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๐ โรงงาน เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๓,๓๐๙.๙๔ ล้านบาท คนงานรวมทั้งสิ้น ๑,๔๔๐ คน

๑.๓) อุตสาหกรรมไฟฟ้า ประกอบด้วยการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า เป็นหลัก รองลงมา ได้แก่ ผลิตตู้แช่ เครื่องทำน้ำเย็น ผลิตลูกถ้วยไฟฟ้า ผลิตอุปกรณ์ยึดโยงสายไฟฟ้า เสาไฟฟ้าและเสาโทรศัพท์ และผลิตส่วนประกอบภายในลำโพง ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๑ โรงงาน เงินลงทุนรวมทั้งสิ้น ๒,๘๗๕.๑๓ ล้านบาท อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ เงินลงทุนรวม ๒,๘๗๕.๑๓ ล้านบาท คนงานรวมทั้งสิ้น ๓,๗๐๖ คน

ตารางแสดงประเภทอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี ที่มีเงินทุนสูง ๑๐ ลำดับ

ประเภทอุตสาหกรรม	ลำดับที่ ๑	ลำดับที่ ๒	ลำดับที่ ๓	ลำดับที่ ๔	ลำดับที่ ๕	ลำดับที่ ๖	ลำดับที่ ๗	ลำดับที่ ๘	ลำดับที่ ๙	ลำดับที่ ๑๐
		อาหาร	ผลิตภัณฑ์อโลหะ	ไฟฟ้า	กระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	การเกษตร	พลาสติก	ขนส่ง	ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	เครื่องจักรกล
จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	๓,๗๔๘.๐๐	๓,๓๐๙.๙๔	๒,๘๗๕.๑๓	๒,๗๘๗.๖๘	๑,๒๘๐.๘๐	๘๘๙.๑๕	๖๑๔.๕๗	๕๗๕.๑๔	๕๐๕.๑๐	๔๔๖.๑๘
ร้อยละ	๑๘.๙๓	๑๖.๗๑	๑๔.๕๒	๑๔.๐๘	๖.๔๗	๔.๔๙	๓.๑๐	๒.๙๐	๒.๕๕	๒.๒๕
จำนวน (โรงงาน)	๑๕	๓๐	๑๑	๒	๓๓	๗	๙	๑๒	๓	๒๑
ร้อยละ	๘.๘๘	๑๗.๗๕	๖.๕๑	๑.๑๘	๑๙.๕๓	๔.๑๔	๕.๓๓	๗.๑๐	๑.๗๘	๑๒.๔๓

ตารางแสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

หน่วย : โรงงาน

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕
รวม	๒๓๙	๑๖๑	๑๕๘	๑๕๙	๑๖๙
การเกษตร	๓๖	๓๔	๓๓	๓๓	๓๓
อาหาร	๒๙	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕
เครื่องตี	๔	๑	๑	๑	๑
สิ่งทอ	๒	๑	๑	๑	๑
เครื่องแต่งกาย	๐	๐	๐	๐	๐
เครื่องหนัง	๐	๐	๐	๐	๐
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๒๒	๑๓	๑๑	๑๑	๑๒
เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๑๒	๒	๒	๒	๒
กระดาษ	๒	๐	๐	๐	๒
สิ่งพิมพ์	๒	๒	๒	๒	๐
เคมี	๘	๖	๖	๖	๖
ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๓	๓	๓	๓	๔
ยาง	๔	๓	๓	๓	๓
พลาสติก	๑๑	๗	๗	๗	๗
โลหะ	๓๖	๒๗	๒๗	๒๗	๓๐
โลหะ	๑	๑	๑	๑	๑
ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๑	๖	๖	๗	๘
เครื่องจักรกล	๘	๓	๓	๔	๓
ไฟฟ้า	๑๓	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
ขนส่ง	๑๘	๑๐	๙	๙	๙
อื่นๆ	๑๗	๑๖	๑๗	๑๖	๒๑

ในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ จำนวนโรงงานมีการปรับตัวลดลง โดยใน ปี ๒๕๖๒ จำนวนโรงงานลดลงจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๗๘ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๔๔ ในปี ๒๕๖๓ จำนวนโรงงานลดลงจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๓ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑.๘๙ และในปี ๒๕๖๔ จำนวนโรงงานเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๒ สาเหตุที่จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลง เนื่องจากผู้ประกอบการบางส่วนประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจในการประกอบการที่ไม่ดีส่งผลให้ผู้ประกอบการขอเลิกประกอบกิจการ และจากการประกาศใช้กฎหมายผังเมืองรวมจังหวัดสิงห์บุรี และผังเมืองรวมเมืองสิงห์บุรี ที่เป็นอุปสรรค และข้อจำกัดในการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน รวมถึงการขยายกิจการโรงงาน และกระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีผลในการปรับจำพวกโรงงานในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีใหม่ โดยโรงงานที่มีเครื่องจักรไม่เกิน ๕๐ แรงม้า หรือคนงานไม่เกิน ๕๐ คน ไม่ได้อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม

ตารางแสดงการเปรียบเทียบภาวะการลงทุนด้านอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕

เดือน/ปี	จำนวนโรงงาน	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
พฤษภาคม ๒๕๖๔	๑๕๙	๑๙,๖๙๙.๓๔	๑๓,๑๓๖
พฤษภาคม ๒๕๖๕	๑๖๙	๑๙,๘๐๓.๕๖	๑๓,๒๐๖

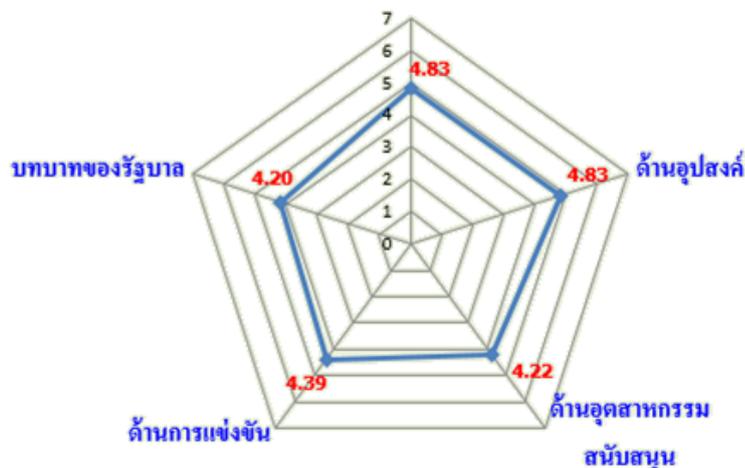
เมื่อวิเคราะห์ภาวะการลงทุนด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดสิงห์บุรี จากตารางพบว่า ในเวลาเดียวกันเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕ เทียบกับเดือนพฤษภาคม ปี ๒๕๖๔ พบว่า จำนวนโรงงานในปี ๒๕๖๕ มีจำนวนมากกว่าปี ๒๕๖๔ จำนวน ๑๐ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๙ ส่งผลให้จำนวนคนงาน และจำนวนเงินทุนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่อยู่ในการกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี, รายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมของจังหวัดสิงห์บุรี ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๕)

๒) การวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

จากการศึกษาเพื่อวิเคราะห์ถึงขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ในปี ๒๕๖๔ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีของ Diamond Model ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย ๕ ด้าน คือ ด้านอุปสงค์ ด้านบทบาทของรัฐบาล ด้านการแข่งขัน ด้านปัจจัยการผลิต และด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน จากการจัดเก็บข้อมูลปัจจัยทั้ง ๕ ด้าน สามารถนำมาประมวลผลเป็นคะแนน เพื่อวิเคราะห์ขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมได้ ดังนี้

รายการ	ความสำคัญ	สถานภาพ	ภาพรวม
ด้านอุปสงค์	๒๔	๒๔	๔.๘๓
ด้านปัจจัยการผลิต	๒๔	๒๔	๔.๘๓
ด้านการแข่งขัน	๒๓	๒๒	๔.๓๙
ด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน	๒๓	๒๑	๔.๒๒
ด้านบทบาทของรัฐบาล	๒๐	๒๑	๔.๒๐

รูปภาพแสดงระดับความสามารถในการแข่งขัน
ด้านปัจจัยการผลิต

จากรูปภาพแสดงปัจจัยที่สำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม เรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้

๑. ด้านอุปสงค์ จากศักยภาพของจังหวัดสิงห์บุรี ที่เป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีคุณภาพและปริมาณที่มาก จึงเป็นปัจจัยสนับสนุนด้านการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการเกษตร และจากการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ผลิตสินค้าจึงทำให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ตลอดจนอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลัก เช่น โรงงานน้ำตาลที่มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และโรงสีข้าวที่จำนวนมากถึง ๒๖ โรงงาน แต่อย่างไรก็ดีสถานประกอบการที่ผลิตภักดิ์ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพสินค้าเพื่อให้ได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้

๒. ด้านปัจจัยการผลิต จังหวัดสิงห์บุรีมีปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ ระบบการคมนาคมทางบก โดยมี ถนนสายหลัก ๕ สายมีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่มีความพร้อมต่อการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนมีพื้นที่การเกษตรและผลผลิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นวัตถุดิบทางการผลิตภาคอุตสาหกรรม และสามารถสนับสนุนอุตสาหกรรมต่อเนื่องได้ มีสถาบันการศึกษาที่จะทำการพัฒนาศักยภาพแรงงาน เพื่อตอบสนองความต้องการด้านแรงงานของภาคอุตสาหกรรม แต่อย่างไรก็ตามจำนวนแรงงานก็ยังคงมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะแรงงานทักษะและแรงงานฝีมือ ตลอดจนการพัฒนาแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมยุค ๔.๐ นอกจากนี้ยังมีสถานศึกษาที่คิดค้นและพัฒนาเกี่ยวกับการทำการเกษตรเพื่อตอบสนองต่อภาคการเกษตรของจังหวัด

๓. ด้านการแข่งขัน ผู้ประกอบการมีการพัฒนาโดยปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต เพื่อให้สินค้ามีคุณภาพ และได้มาตรฐาน มีการลดต้นทุนในการผลิต ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาด ซึ่งภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันการแข่งขันด้านราคา มีความรุนแรงมาก เนื่องจากสินค้าจากต่างประเทศที่ไหลเข้ามายังประเทศไทยมีราคาต่ำกว่า นอกจากนี้ผู้ประกอบการจะต้องแข่งขันด้านราคาแล้วจึงจำเป็นต้องแข่งขันด้านคุณภาพของสินค้าด้วยเช่นกัน

๔. ด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน จังหวัดสิงห์บุรีมีพื้นที่สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมโดยเฉพาะ จำนวน ๒ แห่ง คือ สวนอุตสาหกรรมอินทรา ตั้งอยู่อำเภอ อินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี และสวนอุตสาหกรรมเหนือน้ำนคร ตั้งอยู่อำเภอมหาราชบุรี จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อความสะดวกต่อการใช้สาธารณูปโภคร่วมกัน และการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมสามารถทำได้อย่างเป็นระบบ ในการรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งจังหวัดสิงห์บุรีเป็นแหล่งวัตถุดิบทางการเกษตรซึ่งเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมการเกษตรของจังหวัดที่มีจำนวนมากถึงร้อยละ ๑๕.๑๒ ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด ส่งผลต่อการเชื่อมโยงการขยายตัวของภาคเกษตรที่สำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบป้อนเข้าสู่โรงงาน แต่อย่างไรก็ตาม การใช้วัตถุดิบจากผลผลิตทางการเกษตรในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอาจได้รับผลกระทบจากแมลงศัตรูพืชภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย ดังนั้นโรงงานจึงต้องมีการบริหารจัดการวัตถุดิบที่ดีสำหรับใช้ในการผลิต

๕. บทบาทของรัฐบาล จังหวัดสิงห์บุรีมีนโยบายในการสนับสนุนให้ปลูกพืชทางการเกษตร เช่น ข้าว อ้อย ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด และยังมีนโยบายในการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยโดยนำวัตถุดิบจากพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสู่อุตสาหกรรมการเกษตร ซึ่งจังหวัดสิงห์บุรีมีอุตสาหกรรมต่อเนื่องการเกษตร เช่น โรงสีข้าว ซึ่งมีจำนวนมากกว่า ๒๖ โรงงาน โรงงานน้ำตาล จำนวน ๑ โรง โรงงานผลิตน้ำมันรำข้าว จำนวน ๒ โรง จึงเป็นโอกาสสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานแก่อุตสาหกรรมการเกษตร รวมถึงการต่อยอดผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ และจากการจัดลำดับความสำคัญพบว่า บทบาทของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นด้านการให้การสนับสนุนงบประมาณการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ การพัฒนาบุคลากร ของภาครัฐตลอดจนนโยบายและกฎระเบียบ มีความสำคัญต่อความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก (ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี, รายงานภาวะเศรษฐกิจจังหวัดสิงห์บุรี ระหว่างเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๖๔)

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) จังหวัดสิงห์บุรี

● การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม (SWOT Analysis) และศักยภาพของจังหวัดสิงห์บุรี

จากข้อมูลสภาพทั่วไปรวมทั้งข้อมูลเฉพาะแต่ละด้าน ตลอดจนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่กำลังเผชิญอยู่ จังหวัดได้มีการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมขององค์ประกอบภายในและองค์ประกอบภายนอก และกำหนดเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
๑.สภาพภูมิประเทศและระบบนิเวศเป็นพื้นที่ราบลุ่มลักษณะดินเป็นดินเหนียวและดินร่วนเหมาะสมสำหรับทำการเกษตร	๑.เกษตรกรประสบปัญหาการผลิตที่มีต้นทุนสูง ประกอบกับไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ขาดอำนาจในการต่อรองและการตลาดแบบครบวงจร
๒.แหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งผิวดิน/ใต้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ เช่น ลำแม่ลา เป็นถิ่นกำเนิดและแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำที่มีผลผลิตเชิงคุณภาพในระดับสูงและเป็นเอกลักษณ์สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี โดยเฉพาะปลาช่อนแม่ลา	๒.การบริหารจัดการน้ำเชิงบูรณาการยังไม่มีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ ตลอดจนแนวทางและมาตรการที่ชัดเจนในภาคปฏิบัติต่อการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ (Water Security) และการรักษานิเวศวิทยาทางน้ำ (Ecohydrology) เพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน
๓. โครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการผลิตและการแปรรูปหลังเก็บเกี่ยวภายในจังหวัดมีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมกับผลผลิต ได้แก่ การจัดการรูปที่ดิน โรงสีข้าว ระบบชลประทานที่ทั่วถึง รวมทั้งมีโรงงานหรือวิสาหกิจแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน	๓. แรงงานทั้งภาคเกษตรและอุตสาหกรรม ขาดต้นทุนการพัฒนาแรงงานเพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
๔. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพดีเหมาะสมต่อการแปรรูปและการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเกษตร เช่น ข้าว ปลา แพะเนื้อ ไก่พื้นเมือง กล้วย อ้อย ผักปลอดภัยและผลไม้อื่นๆตามฤดูกาล	๔. จำนวนเกษตรกรในพื้นที่มีจำนวนลดลง และมีค่าเฉลี่ยอายุสูง ทำให้ทรัพยากรบุคคลด้านการเกษตรในจังหวัดไม่เพียงพอต่อความต้องการในบริบทพื้นที่
๕. องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นของประชาชนชาวบ้านยังเป็นเสาหลักในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ เช่น การทำเกษตรกรรมแบบครบวงจร ตำรับอาหารในการกินอยู่ของสูตรแม่ครัวหัวป่าแหล่งเรียนรู้การผลิตไหมสีหูก เป็นต้น	๕. จังหวัดสิงห์บุรีมีอัตราการเกิดของประชากรลดลงและประชากรจังหวัดสิงห์บุรี ออกไปประกอบอาชีพในต่างจังหวัดจำนวนมาก ทำให้ขาดทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอต่อตลาดแรงงาน
๖. ท่าเลและตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อยู่ใกล้กรุงเทพฯและเป็นส่วนหนึ่งในโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระบบโลจิสติกส์สินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภายในภูมิภาคและระหว่างภูมิภาค	๖. กระบวนการช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิต การเก็บเกี่ยวผลผลิต และการแปรรูปผลิตผลเป็นสินค้าแปรรูปทางการเกษตรยังไม่สามารถให้บริการเกษตรกรได้อย่างครอบคลุม รวดเร็วและครบวงจรที่ทันต่อความต้องการและสถานการณ์ เช่น การช่วยเหลือจากภัยธรรมชาติ การวิเคราะห์ดิน การวิจัยพันธุ์พืช และการวิจัยแหล่งน้ำ การแก้ไขปัญหาโรคระบาดในพืช

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
	และการระบาดของแมลง และการรับรองมาตรฐานฟาร์ม
๗. มีโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข ที่มีมาตรฐาน และครอบคลุม สามารถเข้าถึงกลุ่มประชาชนในจังหวัดได้อย่างทั่วถึงทุกเพศวัย และมีเครือข่ายดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ รongรับการเพิ่มขึ้นของกลุ่มประชากรผู้สูงอายุ	๗. การบริการและการจัดการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงชาติศึกษาทางการพัฒนาที่ชัดเจน มาตรฐานสากล การสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านเรื่องเล่าสินค้า/บรรจุภัณฑ์และบริการ ไม่เป็นที่ดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว
๘. มีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานครอบคลุมพื้นที่ทั่วทั้งจังหวัดทำให้ประชาชนได้รับโอกาสและเกิดการขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค	๘. ภาคภาคีเครือข่าย และทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยวขาดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน มีทักษะในการสื่อสารภาษาต่างชาติในระดับต่ำ ประกอบกับขาดการบูรณาการร่วมกันด้านการจัดการท่องเที่ยว
๙. สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศเอื้ออำนวยต่อการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนให้มีอายุยืนยาวขึ้น	๙. เส้นทางและเครือข่ายคมนาคมภายในจังหวัด บางส่วนยังไม่มีมาตรฐาน ขนส่งสาธารณะไม่ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ และขาดความปลอดภัยประชาชนบางส่วนยังขาดวินัยจราจร
๑๐. ภาคประชาคมและประชากรผู้สูงอายุภายในจังหวัดสิงห์บุรีมีความรู้ความสามารถ และเกิดการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายที่มีบทบาทในการส่งเสริมประสิทธิภาพการพัฒนาจังหวัด	๑๐. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ยังประสบปัญหาในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน
๑๑. มีแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัด และมีพระเกจิอาจารย์ พระอริยสงฆ์ชื่อดัง ที่ประชาชนเคารพนับถือในระดับชาติ	๑๑. ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วม การรวมตัวของประชาชนยังไม่เข้มแข็ง ชุมชนยังขาดแนวทางและศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ร่วมกันเชิงบูรณาการ
๑๒. จังหวัดมีทุนวัฒนธรรมที่สำคัญ คือ เรื่องราววีรกรรมของชาวบ้านบางระจัน อันเป็นที่รู้จักของประชาชนชาวไทย	๑๒. การพัฒนาด้านการศึกษาของจังหวัดยังขาดการส่งเสริมให้เยาวชนเกิดการพัฒนา ทั้งร่างกาย จิตใจ ให้เป็นพลเมืองดี และจิตสำนึกรักถิ่น

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. ยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และการท่องเที่ยวเมืองรองเป็นการสร้างคุณภาพให้กับสินค้าและบริการจากรากฐานทรัพยากรของจังหวัดให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการ</p>	<p>๑. ภัยธรรมชาติ (อุทกภัย, ภัยแล้ง, वादภัย, การแพร่ระบาดของศัตรูพืช, โรคระบาดของสัตว์) และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ภาวะโลกร้อน)</p>
<p>๒. ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนพัฒนาภาค ตลอดจนความนิยมของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศส่งเสริมการบริโภคและการผลิตอาหารปลอดภัย เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตรของจังหวัดสิงห์บุรี</p>	<p>๒. สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควโรนา ๒๐๑๙ ทำให้ประชาชนไม่สามารถใช้ชีวิต และจัดกิจกรรมแบบปกติได้ ทำให้เกิดการถดถอยทางเศรษฐกิจ และการสูญเสียของผู้ติดเชื้อทั้งในและต่างประเทศ</p>
<p>๓. นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มการบริโภคสินค้าและบริการทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดการขยายตัวของตลาดสำหรับสินค้าท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงศาสนา ในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิต ตลอดจนภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีไทย และท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากขึ้น</p>	<p>๓. ปัญหาการเมืองทำให้นโยบายของรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงขาดความต่อเนื่อง</p>
<p>๔. จังหวัดสิงห์บุรีเป็นพื้นที่ที่มีทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้และเป็นจุดเชื่อมโยงในโครงข่ายระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และระเบียงเศรษฐกิจตะวันออกตะวันตก ซึ่งสามารถทำให้เกิดการขยายโอกาสทางเศรษฐกิจได้ควบคู่กับการพัฒนารถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ - พิษณุโลก</p>	<p>๔. การแข่งขันของตลาดข้าวในภูมิภาคเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะประเทศที่มีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าประเทศไทย เช่น เวียดนาม และ เมียนมาร์</p>
<p>๕. การเจริญเติบโตของตลาดดิจิทัลที่มีต้นทุนต่ำและได้รับความนิยมสูงขึ้น เป็นโอกาสทางการตลาดให้จังหวัดสิงห์บุรีสามารถขยายโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การเกษตรและการท่องเที่ยวสูงขึ้น</p>	<p>๕. ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจ ราคาสินค้าตกต่ำลง โดยเฉพาะราคาสินค้าเกษตร แต่ต้นทุนในการผลิตกลับมีราคาที่สูงขึ้น</p>
	<p>๖. ระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง บางประการเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วน</p> <p>๗. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน</p>

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

จากการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมรวมทั้งการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ จังหวัดสิงห์บุรีได้กำหนดศักยภาพการพัฒนาจังหวัด ตำแหน่งการพัฒนาจังหวัด วิสัยทัศน์ และประเด็นยุทธศาสตร์ได้ดังนี้

ศักยภาพการพัฒนาของจังหวัด

๑. เป็นแหล่งพื้นที่ด้านเกษตรกรรม ระบบชลประทานทั่วถึง
๒. มีทุนทางสังคมด้านพุทธศาสนา จำนวนมาก มีวัด พระ ที่มีชื่อเสียงด้านวิปัสสนา
๓. สินค้า OTOP ของจังหวัดได้รับการส่งออก เช่น จักสานจิว กุนเชียงปลา หมูหุบ ปลาหุบสมุนไพโร
๔. การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๕. เป็นแหล่งผลิตอาหารปลา และร้านอาหารปลาที่มีคุณภาพ

การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด

จากศักยภาพ และการวิเคราะห์สถานะแวดล้อมของจังหวัด จึงได้กำหนดตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัดที่สอดคล้องไปในทิศทาง และแนวทางเดียวกัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประชาชนในจังหวัด ดังนี้

๑. แหล่งผลิตสินค้าเกษตร อาหารปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๒. เมืองท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม และวิถีชีวิต
๓. เมืองแห่งความสุขสงบ คนมีคุณภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี

วิสัยทัศน์จังหวัดสิงห์บุรี (Vision)

“แหล่งผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐาน อาหารปลอดภัย การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ สังคมเป็นสุข”

แหล่งผลิตสินค้าเกษตรมาตรฐาน อาหารปลอดภัย = พื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรที่มีการรับรองมาตรฐาน/กำกับดูแล ด้านความปลอดภัย สินค้าเกษตรมีมูลค่าสูง ผู้ผลิต/ผู้บริโภคมีคุณภาพชีวิตที่ดี

สินค้าเกษตร (agricultural commodity) = ผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ อันเกิดจากการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้และผลพลอยได้ของผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวที่ใช้บริโภคเป็นอาหาร ใช้เป็นอาหารสัตว์หรือนำมาแปรรูปเป็นอาหารและอาหารสัตว์

การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ = การท่องเที่ยวที่เปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวศึกษา เรียนรู้ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ตลอดจนวิถีต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อสร้างประสบการณ์จากสิ่งที่มีอยู่และเป็นอยู่จริงในชุมชน มีการปรับตัวเข้ากับบริบทวิถีใหม่ (New Normal)

สังคมเป็นสุข = สังคมมีความสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพียงพอ มีความสุข และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้

พันธกิจ (Mission) :

๑. พัฒนาเกษตรกรรมและโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน และเพิ่มมูลค่าของผลผลิต โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
๒. อนุรักษ์ ฟื้นฟู ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรม วิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนแบบบูรณาการและมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต พัฒนาระบบโครงสร้างทางสังคม ทุนทางสังคม และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน เพิ่มมูลค่าด้วยการแปรรูป และบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และออกสู่ตลาดถึง ผู้บริโภคหลากหลายช่องทาง
๒. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สังคมแห่งการเรียนรู้ทุกช่วงวัย ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)

ตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด

จากข้อมูลตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ปี ๒๕๕๙ ใน ๔ มิติ ได้แก่ การพัฒนาแบบทั่วถึง การเติบโตทางเศรษฐกิจ การเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว และประสิทธิภาพของภาครัฐ พบว่า จังหวัดสิงห์บุรีเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจ (ตัวชี้วัดภาพรวมและรายมิติ)อยู่ในระดับต่ำกว่าค่ากลางของประเทศ สรุปรายมิติได้ดังนี้

มิติการพัฒนาแบบทั่วถึง อยู่ในเกณฑ์ดีกว่าค่ากลาง ได้แก่

- ประชากรที่ยากจน ปี ๒๕๕๘ มีเพียงร้อยละ ๒.๘๗ ปี ๒๕๕๙ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๐๒
- ผู้อยู่ในระบบประกันสังคม ปี ๒๕๖๒ ๔๑,๘๙๑ ราย ปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นเป็น ๔๒,๙๕๖ ราย
- อัตราส่วนแพทย์ ๑ คน ต่อประชากร ๒,๕๖๕.๙๗ คน ในปี ๒๕๕๘ ปี ๒๕๕๙ เป็น ๑ : ๒,๓๓๔
- ปีการศึกษาเฉลี่ย ปี ๒๕๕๘ เท่ากับ ๙.๗๑ ปี ๒๕๕๙ เท่ากับ ๙.๗๐

ถึงแม้ว่ามิติการพัฒนาแบบทั่วถึงจะอยู่ในเกณฑ์ใกล้เคียงกับค่ากลางเกือบทุกตัวชี้วัด แต่ก็ยังต้องพัฒนาให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาความยากจน ให้ประชาชนในจังหวัดมีรายได้พอเพียง และการส่งเสริมให้แรงงานเข้ามาอยู่ในระบบประกันสังคมมากขึ้น เพื่อความมั่นคงในการดำรงชีพ

มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาโดยรวมต่ำกว่าค่ากลาง โดยเฉพาะอัตราการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่ำมาก รายได้เฉลี่ยและอัตราการออมเฉลี่ยของครัวเรือนต่ำกว่าค่ากลางและปรับตัวลดลงมาก สำหรับผลิตภาพแรงงานดีกว่าค่ากลางเท่ากับ ๑๓๖,๕๙๙ บาท/คน จึงจำเป็นต้องสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และความมั่งคั่งภาคครัวเรือน เน้นคุณภาพความปลอดภัยได้มาตรฐาน ประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร สร้าง Smart Farmer จัดระบบ Zoning ภาคเกษตร ส่งเสริมการตลาด มีการบริหารจัดการน้ำที่เอื้อต่อการเกษตร โดยไม่หวังพึ่งระบบชลประทานอย่างเดียว ให้เกษตรกรมีน้ำต้นทุนใช้ในพื้นที่อย่างพอเพียงต่อการทำการเกษตร และขยายฐานรายได้จากการท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด และกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวให้สามารถเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนทั้งในภาคอุตสาหกรรมและภาคการเกษตร เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิต

มิติการเติบโตทางเศรษฐกิจสีเขียว การพัฒนาโดยรวมต่ำกว่าค่ากลาง มีปริมาณการใช้น้ำมันเชื้อเพลิงทั้งในการคมนาคมขนส่ง และภาคอุตสาหกรรมในปริมาณที่สูงกว่าค่ากลาง ควรที่จะส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานทดแทนมากขึ้นทั้งในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นการลดต้นทุนการผลิตแล้วยังทำให้ลดโลกร้อน โรงงานสีเขียว (ใช้พลังงานสะอาด) สำหรับปริมาณขยะมูลฝอยมีปริมาณที่ต่ำกว่าค่ากลางเท่ากับ ๙๐,๘๘๙ ตัน (ค่ากลางเท่ากับ ๒๔๗,๑๐๕ ตัน) ซึ่งยังอยู่ในเกณฑ์ที่มีปัญหาไม่รุนแรง

มิติประสิทธิภาพของภาครัฐ การพัฒนาโดยรวมต่ำกว่าค่ากลาง มีไฟฟ้าครอบคลุมทุกหมู่บ้านในจังหวัด (๓๖๔ หมู่บ้าน) สำหรับการใช้น้ำประปาในส่วนของ การประปาภูมิภาคสามารถให้บริการได้ไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน มีผู้ใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค จำนวน ๑๐,๗๑๖ ครัวเรือน ยังมีค่าต่ำกว่าค่ากลาง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๑ (ค่ากลางร้อยละ ๑๕.๗๗) แต่ไม่ได้หมายความว่าประชาชนในหมู่บ้านไม่มีน้ำประปาใช้ ในหมู่บ้านตำบลใช้น้ำประปาของหมู่บ้าน ที่มีคณะกรรมการของหมู่บ้านบริหารจัดการกันเอง ซึ่งมีมากถึง ๖๑๓ แห่ง แต่ก็ยังมีปัญหาไม่เพียงพอต่อจำนวนครัวเรือนในหมู่บ้าน และปัญหาน้ำประปาไม่สะอาด ถูกสุขลักษณะ สำหรับมาตรฐานของสถานพยาบาลในจังหวัดที่ได้รับรองมาตรฐาน HA มีโรงพยาบาลที่ผ่าน

มาตรฐานทั้งหมด ๓ แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลสิงห์บุรี,โรงพยาบาลอินทร์บุรี และ โรงพยาบาลท่าช้าง โดยคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของจำนวนโรงพยาบาลทั้งหมด ๖ แห่ง จากตัวชี้วัดระดับการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่จัดทำโดยกระทรวงมหาดไทย โดยใช้ข้อมูลปี ๒๕๕๘-๒๕๖๑ มีจำนวน ๑๑๒ ตัวชี้วัด จังหวัดสิงห์บุรีมีตัวชี้วัดที่อยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดจำนวน ๗๖ จังหวัด ดังนี้

ด้านเกษตร

- (๒๕๕๙) สัดส่วนการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อภาคเกษตร เป็นลำดับ ๑ ของประเทศ
- (๒๕๖๐) สัดส่วนหมู่บ้านมีน้ำใช้เพื่อการเกษตรเพียงพอตลอดปี เป็นลำดับที่ ๗ ของประเทศ

ด้านสังคม

- (๒๕๖๐) สัดส่วนแรงงานเพศหญิงต่อประชากรแรงงาน เป็นลำดับ ๓ ของประเทศ
- (๒๕๖๐) สัดส่วนคนอายุยืน ตั้งแต่ ๘๐ ปีขึ้นไป (เพิ่มขึ้น) เป็นลำดับ ๒ ของประเทศ
- (๒๕๖๑) สัดส่วนครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม (เพิ่มขึ้น) เป็นลำดับที่ ๕ ของประเทศ
- (๒๕๖๑) สัดส่วนคนสูบบุหรี่ (ลดลง) เป็นลำดับ ๑๐ ของประเทศ

ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- (๒๕๖๐) ปริมาณขยะมูลฝอย (๒๔๒ ตัน/วัน) เป็นลำดับที่ ๖ ของประเทศ

ด้านความมั่นคง

- (๒๕๖๐) สัดส่วนหมู่บ้านที่มีระบบน้ำประปา เป็นลำดับ ๔ ของประเทศ
- (๒๕๖๑) สัดส่วนครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่างน้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน เป็นลำดับ ๑ ของประเทศ
- (๒๕๖๑) สัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี เป็นลำดับ ๑ ของประเทศ
- (๒๕๖๑) สัดส่วนคนพิการได้รับการดูแลจากคนในครัวเรือน ชุมชน หรือภาครัฐ (ร้อยละ ๑๐๐) เป็นลำดับ ๑ ของประเทศ

และมีตัวชี้วัดที่อยู่ในอันดับท้ายๆ ได้แก่

ด้านเศรษฐกิจภาพรวม

- (๒๕๕๙) อัตราการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมฯ แบบปริมาณลูกโซ่ เป็นลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ

ด้านเกษตร

- (๒๕๕๙) สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด แบบปริมาณลูกโซ่ เป็นลำดับที่ ๖๓ ของประเทศ
- (๒๕๕๙) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร แบบปริมาณลูกโซ่ เป็นลำดับที่ ๖๕ ของประเทศ

ด้านอุตสาหกรรม

- (๒๕๕๙) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรม แบบปริมาณลูกโซ่ เป็นลำดับที่ ๕๖ ของประเทศ
- (๒๕๖๐) ปริมาณการใช้พลังงานทดแทน (เพิ่มขึ้น) เป็นลำดับที่ ๖๑ ของประเทศ

การค้าและธุรกิจขนาดย่อม

- (๒๕๖๐) จำนวนวิสาหกิจชุมชนและเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน เป็นลำดับที่ ๗๐ ของประเทศ

ด้านท่องเที่ยว

- (๒๕๕๙) รายได้จากการท่องเที่ยว เป็นลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ

ด้านสังคม

- (๒๕๖๐) ระดับคะแนนเฉลี่ย O-NET ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นลำดับที่ ๔๕ ของประเทศ

- (๒๕๕๙) อัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วย ๕ โรคไม่เรื้อรังที่สำคัญ (โรคหัวใจ เบาหวาน หลอดเลือดสมอง ความดันโลหิตสูง หรือมะเร็ง) (ลดลง) เป็นลำดับที่ ๗๐ ของประเทศ

- (๒๕๖๐) อัตราผู้ป่วยทางสุขภาพจิต (ลดลง) เป็นลำดับที่ ๗๐ ของประเทศ

- (๒๕๖๐) อัตราพึ่งพิง (ลดลง) เป็นอันดับที่ ๗๓ ของประเทศ

ด้านทรัพยากร/สิ่งแวดล้อม

- (๒๕๖๐) สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชนที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เป็นอันดับที่ ๔๗ ของประเทศ

ด้านความมั่นคง

- (๒๕๕๙) สัดส่วนผู้สูงอายุอยู่ลำพังคนเดียว เป็นอันดับที่ ๖๙ ของประเทศ

- (๒๕๕๙) อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมต่อประชากรแสนคน (จำนวนคดีรับแจ้งต่อประชากรแสนคนลดลง) เป็นอันดับที่ ๖๔ ของประเทศ

- (๒๕๕๙) สัดส่วนคดีที่จับกุมได้ต่อคดีที่รับแจ้ง (เพิ่มขึ้น) เป็นอันดับที่ ๗๑ ของประเทศ

ประเด็นการพัฒนา เป้าประสงค์ แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร

เป้าประสงค์ : ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐาน เพิ่มมูลค่าด้วยการแปรรูป และบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และออกสู่ตลาดถึงผู้บริโภคหลากหลายช่องทาง

- แนวทางการพัฒนา
- ๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการ ดิน น้ำอย่างเป็นระบบ
 - ๑.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - ๑.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรปลอดภัย
 - ๑.๔ ส่งเสริมการแปรรูป และพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรให้ทันสมัยและมีมาตรฐานสากล
 - ๑.๕ เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายและการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยให้หลากหลายช่องทาง

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑.๑ ร้อยละของรายได้สุทธิทางการเกษตรของเกษตรกรที่เพิ่มขึ้น	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
๑.๒ ร้อยละของแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สามารถกักเก็บน้ำได้เพิ่มมากขึ้น	๔	๔	๔	๔	๔	๒๐
๑.๓ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ผ่านการเตรียมความพร้อมตามระบบการผลิตอาหารปลอดภัย	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา ๒.๑ พัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๒.๒ พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว และสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว

๒.๓ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ และการตลาดเชิงรุกด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๑.๑ ร้อยละรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
๑.๒ ร้อยละจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาคอน คุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

เป้าประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สังคมแห่งการเรียนรู้ทุกช่วงวัย ภายใต้ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal)

แนวทางการพัฒนา

- ๓.๑ พัฒนาคอนคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกมิติ (ด้านรายได้ ด้านสุขภาพ ด้านความเป็นอยู่ ด้านการศึกษา ด้านการเข้าถึงบริการรัฐ)
- ๓.๒ พัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะให้เชื่อมโยงทั้งระบบ
- ๓.๓ ยกกระดับการศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑
- ๓.๔ สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก
- ๓.๕ พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					
	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐	ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐
๓.๑ ร้อยละจำนวนครัวเรือนที่ได้รับการช่วยเหลือ ตามกลุ่มเป้าหมาย TPMAP	๓๐	๒๕	๒๐	๑๕	๑๐	๑๐๐
๓.๒ ร้อยละของจำนวนคดีอาญาที่สามารถจับกุมได้	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๓	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๘	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐	ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
๓.๓ ร้อยละปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๕	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๗๐	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๗๓	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๗๕	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐	ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐
๓.๔ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของคะแนนเฉลี่ยผลการสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีก่อน	๑	๑	๑	๑	๑	๕

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : พัฒนาเกษตรมาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร

แผนงาน	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรมหลัก
<p>ต้นทาง : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและส่งเสริมความรู้เกษตรกรรองรับการยกระดับภาคการเกษตร</p>	<p>๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการดิน น้ำอย่างเป็นระบบ</p> <p>๒. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>๑. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการ ดิน น้ำ อย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับเมืองเกษตรปลอดภัย และความมั่นคงทางอาหาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาแหล่งน้ำครบวงจรเพื่อการเกษตรกรรม - อนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเกษตรกรรมที่ยั่งยืน <p>๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเตรียมความพร้อมเข้มแข็งของเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสริมสร้างความรู้ด้านการเกษตรปลอดภัยให้แก่เกษตรกร
<p>กลางทาง : พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และการแปรรูปสินค้าที่มีคุณภาพ</p>	<p>๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๔. ส่งเสริมการแปรรูปและพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรให้ทันสมัยและมีมาตรฐานสากล</p>	<p>๑. โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าและแข่งขันได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการตลาดและการสร้างแบรนด์สินค้าเกษตรปลอดภัย
<p>ปลายทาง : พัฒนาการตลาดและเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าภาคการเกษตรหลากหลายช่องทาง</p>	<p>๕. เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายและการตลาดสินค้าเกษตรหลากหลายช่องทาง</p>	<p>๑. โครงการพัฒนาการตลาดและเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าภาคการเกษตรหลากหลายช่องทาง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมหลักส่งเสริมการค้า และเพิ่มช่องทางการตลาดสินค้าเกษตร/SMEs จังหวัดสิงห์บุรี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มด้านการท่องเที่ยว

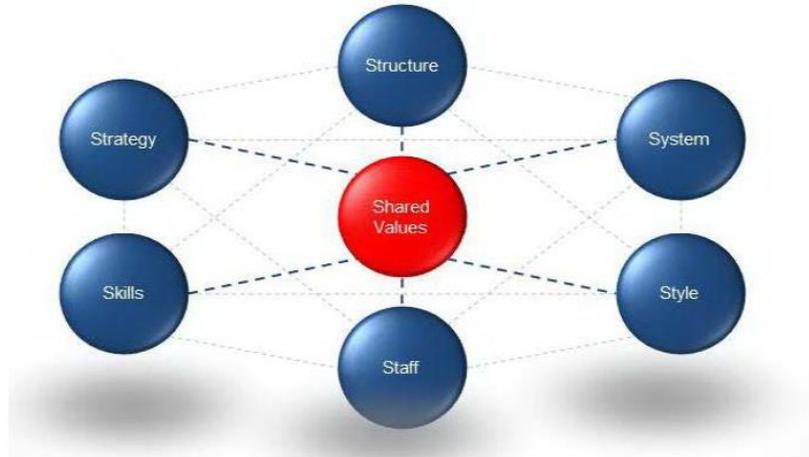
แผนงาน	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรมหลัก
ต้นทาง : พัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๑. พัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๑. โครงการพัฒนาเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยว - พัฒนาปรับปรุงเส้นทางการคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ได้มาตรฐานสากล
		๒. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและองค์กรด้านการท่องเที่ยว - พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านการท่องเที่ยว
กลางทาง : พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว	๒. พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว	๓. โครงการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
ปลายทาง : ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกด้านการท่องเที่ยว	๓. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุกด้านการท่องเที่ยว	๔. โครงการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวผ่านเรื่องเล่าจังหวัดสิงห์บุรี - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต
		๕. โครงการส่งเสริมตลาดเชิงรุกด้านการท่องเที่ยว - พัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

แผนงาน	แนวทางการพัฒนา	โครงการ/กิจกรรมหลัก
<p>ต้นทาง : พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัย</p> <p>: พัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะให้เชื่อมโยงทั้งระบบ</p>	<p>๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกมิติ (ด้านรายได้ ด้านสุขภาพ ด้านความเป็นอยู่ ด้านการศึกษา ด้านการเข้าถึงบริการรัฐ)</p> <p>๒. พัฒนาปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะให้เชื่อมโยงทั้งระบบ</p>	<p>๑. โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาอาชีพ สร้างความมั่นคงทางรายได้ให้ประชาชน - พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงในชีวิตสู่สังคมพอเพียงที่เข้มแข็ง - ส่งเสริมสุขภาพประชาชนทุกช่วงวัย <p>๒. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาสิ่งก่อสร้างเพื่อป้องกันอุทกภัย - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการบริการสาธารณะที่ดี
<p>กลางทาง : ยกกระดับการศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑</p> <p>: สนับสนุนการอนุรักษ์ ป่าฟูบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพัฒนาพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก</p>	<p>๓. ยกกระดับการศึกษาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑</p> <p>๔. สนับสนุนการอนุรักษ์ ป่าฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพัฒนาพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก</p>	<p>๑. โครงการสิงห์บุรีเมืองแห่งการเรียนรู้ทุกช่วงวัย</p> <p>๒. โครงการอนุรักษ์ ป่าฟู บริการจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>ปลายทาง : เพิ่มประสิทธิภาพความมั่นคงปลอดภัยในชุมชน โดยใช้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน</p>	<p>๕. พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน</p>	<p>โครงการคนเมืองสิงห์ เมืองน่าอยู่ สังคมคุณภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาคนเมืองสิงห์เพื่อสร้างสังคมน่าอยู่

● การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี (SWOT Analysis)

ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้แก่ วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี) ใน ๗ มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร/กลยุทธ์/การบริหารจัดการ/บุคลากร/ทักษะ/ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูป The McKinsey ๗S Framework

ปัจจัยภายใน (Internal Environment) ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี	
จุดแข็ง	จุดอ่อน
๑. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
๑. มีโครงสร้างองค์กร และคู่มือประชาชน ที่สามารถให้บริการประชาชน ๒. หน่วยงานสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมในพื้นที่ เช่น ธนาคาร SME Bank , ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมอ้อย และน้ำตาลทรายภาคที่ ๓ ร่วมขับเคลื่อนนโยบาย	๑. การสร้างการรับรู้ด้านอุตสาหกรรมให้กับประชาชนยังไม่ครอบคลุมอย่างทั่วถึง
๒. Strategy (กลยุทธ์)	
๓. มีแผนปฏิบัติการด้านอุตสาหกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมประจำปี และมีการทบทวนทุกปี	๒. ไม่สามารถนำแผนไปปฏิบัติได้อย่างครบถ้วน ๓. บุคลากรยังขาดองค์ความรู้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ในแต่ละพื้นที่
๓. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
๔. การลงทุนภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่ ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ในการอำนวยความสะดวกให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อกฎหมาย ที่กำหนด ๕. มีการนำเทคโนโลยี ที่ทันสมัยมาใช้ในการจัดการ วัตถุดิบเป็นระบบโลจิสติกส์	๔. การยกระดับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และ SMEs ในพื้นที่ ได้รับความสนับสนุนงบประมาณ ค่อนข้างน้อยตามภารกิจของหน่วยงาน ๕. มีปัญหาผังเมืองในจังหวัดสิงห์บุรีไม่ครอบคลุม

ปัจจัยภายใน (Internal Environment) ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี	
จุดแข็ง	จุดอ่อน
๔. Staff (บุคลากร/สมาชิกภายในองค์กร)	
๖. บุคลากรในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม มีความพร้อมปฏิบัติงาน เช่น ด้านการเกษตร ด้านการผลิต ด้านแรงงาน ด้านการตลาด ด้านพลังงาน และสามารถประสานความร่วมมือในการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นอย่างดี	๖. นโยบายในการแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารระดับสูงของจังหวัด (เปลี่ยนแปลงบ่อย) ส่งผลกระทบท่อการบริหารงานของจังหวัด ทำให้ขาดความต่อเนื่อง
๕. Skill (ทักษะ)	
๗. บุคลากรด้านการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ มีความรู้ความสามารถให้คำแนะนำเฉพาะเบื้องต้นในการประกอบธุรกิจและการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน	๗. ไม่มีความเข้าใจในเทคโนโลยี การถ่ายทอด หรือการแก้ปัญหาที่ยากมากขึ้น ๘. ภาครัฐเครือข่าย และทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยวขาดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน มีทักษะในการสื่อสารภาษาต่างประเทศในระดับต่ำ ประกอบกับขาดการบูรณาการร่วมกันด้านการท่องเที่ยว
๖. System (ระบบการทำงาน)	
๘. มีระบบสารสนเทศสนับสนุนการปฏิบัติงานและผู้ประกอบการ	๙. ระเบียบ กฎหมาย ข้อบังคับ และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องบางประการเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของทุกภาคส่วน ๑๐. ความโปร่งใสในการปฏิบัติตามกฎระเบียบ/กฎหมาย/ข้อบังคับ
๗. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
๙. จังหวัดสิงห์บุรี มีนโยบายด้านธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและอุตสาหกรรมสีเขียวไปสู่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม ๑๐. บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ทุกภาคส่วน มีการบูรณาการทำงานร่วมกัน ด้วยคุณธรรม ความโปร่งใส และตรวจสอบได้	๑๑. ทักษะคนดี และจิตสำนึกการเป็นเจ้าของบ้าน (ความสามัคคี)

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรมโดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

รูป External Factors

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
โอกาส	อุปสรรค/ข้อจำกัด/ภัยคุกคาม
๑. Political (การเมือง/นโยบาย/กฎเกณฑ์/กฎหมาย)	
<p>๑. แนวโน้มรัฐบาลและแนวโน้มผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตอาหารปลอดภัย เอื้อต่อการพัฒนาการเกษตรของจังหวัดสิงห์บุรี</p> <p>๒. นโยบายการปฏิรูประบบราชการที่เน้นการบริหารราชการแบบบูรณาการ และนโยบายประชารัฐ ทำให้การขับเคลื่อนการพัฒนาของราชการมีประสิทธิภาพและคล่องตัว และเอื้ออำนวยต่อภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น</p> <p>๓. รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจ BCG Model คือ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy)</p>	<p>๑. ปัญหาการเมืองทำให้นโยบายของรัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงขาดความต่อเนื่อง</p> <p>๒. การบริหารจัดการน้ำเชิงบูรณาการยังไม่มีประสิทธิภาพไม่เพียงพอ ตลอดจนแนวทางและมาตรการที่ชัดเจนในภาคปฏิบัติต่อการสร้างความมั่นคงด้านน้ำ (Water Security) และการรักษานิเวศวิทยาทางน้ำ (Ecohydrology) เพื่อการเกษตรอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. กระบวนการช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิต การเก็บเกี่ยวผลผลิตและการแปรรูปผลิตผลเป็นสินค้าแปรรูปทางการเกษตรยังไม่สามารถให้บริการเกษตรกรได้อย่างครอบคลุม รวดเร็วและครบวงจรที่ทันต่อความต้องการและ</p>

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)	
การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
โอกาส	อุปสรรค/ข้อจำกัด/ภัยคุกคาม
	<p>สถานการณ์ เช่น การช่วยเหลือจากภัยธรรมชาติ การวิเคราะห์ดิน การวิจัยพันธุ์พืช และการวิจัยแหล่งน้ำ การแก้ไขปัญหาโรคระบาดในพืชและการระบาดของแมลง และการรับรองมาตรฐานฟาร์ม</p> <p>๔. ขาดการส่งเสริมให้เกษตรกรมีศักยภาพพึ่งพาตนเองและพึ่งพากันเองในการเพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตและการสร้าง/ประยุกต์ใช้นวัตกรรมในรูปแบบของเทคโนโลยีที่เหมาะสม (Appropriate Technology) ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco Friendly) ให้สอดคล้องกับรูปแบบการทำเกษตรกรรมในปัจจุบัน</p> <p>๕. เส้นทางและเครือข่ายคมนาคมภายในจังหวัด บางส่วนยังไม่มีมาตรฐาน ขนส่งสาธารณะไม่ครอบคลุมทั่วทุกพื้นที่ เส้นทางและเครือข่ายคมนาคมภายในจังหวัดบางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน และขาดความปลอดภัย ประชาชนบางส่วนยังขาดวินัยจราจร</p> <p>๖. การพัฒนาด้านการศึกษาของจังหวัดยังขาดการสร้างกิจกรรมทางการศึกษาที่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทั้ง ๔ ด้าน (๔H) คือ Head (กิจกรรมพัฒนาสมอง), Heart (กิจกรรมพัฒนาจิตใจ), Hand (กิจกรรมพัฒนาทักษะการปฏิบัติ) Health (กิจกรรมพัฒนาสุขภาพ) และครอบคลุมตามบริบทของท้องถิ่น ทำให้นักเรียน/เยาวชนขาดความเข้มแข็งทางจริยธรรมและเป็นพลเมืองดี อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในการเข้าถึงงบประมาณของจังหวัด เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ซ้ำซ้อนกับภารกิจปกติของส่วนราชการ และมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการศึกษา</p> <p>๗. ข้อจำกัดด้านกฎหมายบางข้อไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม เช่นกฎหมายผังเมือง</p>
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
๔. จังหวัดสิงห์บุรีเป็นพื้นที่ที่มีทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้และเป็นจุดเชื่อมโยงในโครงข่ายระเบียบเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และระเบียบเศรษฐกิจตะวันออกตะวันตก ซึ่งสามารถทำให้เกิด	๘. เกษตรกรประสบปัญหาการผลิตที่มีต้นทุนสูง ประกอบกับไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ขาดอำนาจในการต่อรองและการตลาดแบบครบวงจร

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
โอกาส	อุปสรรค/ข้อจำกัด/ภัยคุกคาม
<p>การขยายโอกาสทางเศรษฐกิจได้ ควบคู่กับการพัฒนารถไฟความเร็วสูงสายกรุงเทพฯ – พิษณุโลก</p> <p>๕. โครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการผลิตและการแปรรูปหลังเก็บเกี่ยวภายในจังหวัดมีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมกับผลผลิตได้แก่ การจัดรูปที่ดิน โรงสีข้าว ระบบชลประทานที่ทั่วถึง รวมทั้งมีโรงงานหรือวิสาหกิจแปรรูปสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน</p> <p>๖. ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพดีเหมาะสมต่อการแปรรูปและการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเกษตร เช่น ข้าว ปลา แพะเนื้อ ไก่พื้นเมือง กล้วย อ้อย ผักปลอดภัยและผลไม้อื่น ๆ ตามฤดูกาล</p> <p>๗. ท่าเลและตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อยู่ใกล้กรุงเทพฯ และเป็นส่วนหนึ่งในโครงข่ายเส้นทางคมนาคมระบบ</p> <p>๘. โลจิสติกส์สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภายในภูมิภาคและระหว่างภูมิภาค</p> <p>๙. นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มการบริโภคสินค้าและบริการทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรมเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการขยายตัวของตลาดสำหรับสินค้าท่องเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงศาสนาในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ วัฒนธรรมและวิถีชีวิต ตลอดจนภาครัฐมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีไทย และท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากขึ้น</p>	<p>๙. การบริการและการจัดการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงชาติพิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งถึงการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว/การทำตลาดยังไม่สามารถยกระดับให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มได้เท่าที่ควรยังขาดการทำให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำ การสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านเรื่องเล่า สินค้า/บรรจุภัณฑ์และบริการ ไม่เป็นที่ดึงดูดใจแก่นักท่องเที่ยว ขาดการประชาสัมพันธ์ เช่น จุดประชาสัมพันธ์ปฏิทิน การท่องเที่ยว ขาดข้อมูลการศึกษาวิจัย รวมทั้งขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงาน</p> <p>๑๐. การประชาสัมพันธ์ข้อมูลยังไม่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ทำให้เกษตรกรขาดโอกาสในการประกอบอาชีพในส่วนที่ภาครัฐสนับสนุน</p>
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
<p>๑๐. ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น วิถีชนชาวบ้านบางระจัน ฯ วิถีชีวิตลำนํ้า กลุ่มน้ำเจ้าพระยา และวัฒนธรรมมีความหลากหลายของร่องรอยทางอารยธรรมหลายยุคสมัยบนฐานอัตลักษณ์เมืองพุทธเกษตร และมีแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนา ศิลปะ ประเพณีวัฒนธรรมที่โดดเด่น ซึ่งต่างมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวระดับสูง</p> <p>๑๑. องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นของปราชญ์ชาวบ้านยังเป็นเสาหลักในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพเช่นการทำเกษตรกรรมแบบครบวงจร ตำรับอาหารในการกินอยู่ของสูตรแม่ครัวหัวป่าแหล่งเรียนรู้การผลิตไหมสีหู เป็นต้น</p>	<p>๑๐. ขาดการลงทุนการพัฒนาแรงงานให้มีทักษะที่เหมาะสมรองรับและการขยายโอกาสทางการตลาดเพื่อสร้างศักยภาพแข่งขัน</p> <p>๑๑. อายุเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ทำให้ทรัพยากรบุคคลด้านการเกษตรในจังหวัดไม่เพียงพอต่อความต้องการในบริบทพื้นที่ ประกอบกับจังหวัดสิงห์บุรีมีอัตราการเกิดของประชากรลดลงทำให้ขาดทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอต่อตลาดแรงงาน</p> <p>๑๒. ภาคภาคีเครือข่าย และทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยวขาดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน มีทักษะในการสื่อสารภาษาต่างชาติในระดับต่ำประกอบกับขาดการบูรณาการร่วมกันด้านการจัดการท่องเที่ยว</p>

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
โอกาส	อุปสรรค/ข้อจำกัด/ภัยคุกคาม
<p>๑๒. ภาคประชาคมและประชากรผู้สูงอายุภายในจังหวัดสิงห์บุรีมีความรู้ความสามารถ และเกิดการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายที่มีบทบาทในการส่งเสริมประสิทธิภาพ</p> <p>๑๓. มีโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข ที่มีมาตรฐานและครอบคลุม สามารถเข้าถึงกลุ่มประชาชนในจังหวัดได้อย่างทั่วถึงทุกเพศวัย และมีเครือข่ายดูแลผู้สูงอายุ ผู้พิการ รongรับการเพิ่มขึ้นของกลุ่มประชากรผู้สูงอายุ</p> <p>๑๔. ภาคประชาคมและประชากรผู้สูงอายุภายในจังหวัดสิงห์บุรีมีความรู้ความสามารถ และเกิดการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายที่มีบทบาทในการส่งเสริมประสิทธิภาพ</p> <p>๑๕. มีพระเกจิอาจารย์ พระอริยสงฆ์ชื่อดัง ที่ประชาชนเคารพนับถือในระดับชาติ</p> <p>๑๖. แผนยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และการท่องเที่ยวเมืองรองเป็นการสร้างคุณภาพให้กับสินค้าและบริการจากรากฐานทรัพยากรของจังหวัดให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการ</p>	<p>๑๓. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ยังประสบปัญหาในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน</p> <p>๑๔. เครือข่ายไม่เข้มแข็งประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วม การรวมตัวของประชาชนยังไม่เข้มแข็ง ชุมชนยังขาดแนวทางและศักยภาพในการพัฒนาพื้นที่ร่วมกันเชิงบูรณาการ</p> <p>๑๕. ปัญหายาเสพติดส่งผลทำให้คุณภาพชีวิตของคนในจังหวัดยังไม่ดีเท่าที่ควร</p> <p>๑๖. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการบริหารจัดการขยะ ส่งผลต่อปัญหาด้านสุขภาวะที่ดีของประชาชนชาวจังหวัดสิงห์บุรี</p> <p>๑๗. ค่านิยม การศึกษา ไปทางมหาวิทยาลัย ขาดพื้นฐานการประกอบอาชีพ</p>
๔. Technology (เทคโนโลยี)	
<p>๑๗. สภาพภูมิประเทศและระบบนิเวศเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ลักษณะดินเป็นดินเหนียวและดินร่วน เหมาะสมสำหรับทำการเกษตร</p> <p>๑๘. แหล่งน้ำตามธรรมชาติทั้งผิวดิน/ใต้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ เช่น ลำแม่ลา เป็นถิ่นกำเนิดและแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำที่มีผลผลิตเชิงคุณภาพในระดับสูงและเป็นเอกลักษณ์สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี โดยเฉพาะปลาช่อนแม่ลา</p> <p>๑๙. สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศเอื้ออำนวยต่อการสร้างเสริมสุขภาวะของประชาชนให้มีอายุยืนยาวขึ้น</p>	<p>๑๘. ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการบริหารจัดการขยะ ส่งผลต่อปัญหาด้านสุขภาวะที่ดีของประชาชนชาวจังหวัดสิงห์บุรี</p> <p>๑๙. ภัยธรรมชาติ (อุทกภัย, ภัยแล้ง, วาตภัย, การแพร่ระบาดของศัตรูพืช, โรคระบาดของสัตว์) และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ(ภาวะโลกร้อน)</p>
๕ Ecological Environment (สิ่งแวดล้อม)	
<p>๒๐. การเจริญเติบโตของตลาดดิจิทัลที่มีต้นทุนต่ำและได้รับความนิยมสูงขึ้น เป็นโอกาสทางการตลาดให้จังหวัดสิงห์บุรีสามารถขยายโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางเศรษฐกิจการเกษตรและการท่องเที่ยวสูงขึ้น</p>	<p>๒๐. แรงงานทั้งภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมยังขาดความรู้ความเข้าใจในการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ</p> <p>๒๑. ความรู้/ทักษะความจำเป็นที่ต้องใช้ยังไม่สามารถเข้าถึงได้ในแต่ละกลุ่ม</p>

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)	
การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	
โอกาส	อุปสรรค/ข้อจำกัด/ภัยคุกคาม
๖. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
๒๑. เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการเฝ้าระวังมลพิษจากสถานประกอบการโรงงาน ๒๒. สมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม หลากหลาย ชุมชน ภาคเอกชน ภาครัฐ การ จำนวน ๗๐๐-๘๐๐ คน	๒๒. การยกระดับธุรกิจขนาดเล็ก หรือวิสาหกิจชุมชน ให้เป็นผู้ประกอบการไม่ต่อเนื่อง ๒๓. พัฒนาหลักสูตรยกระดับผู้ประกอบการ ตามความต้องการของแต่ละพื้นที่ให้เหมาะสม ๒๔. งบประมาณในการพัฒนาและสร้างเครือข่ายเพิ่มเติม

(๓) TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ของจังหวัดสิงห์บุรี และการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อมและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถนำมากำหนดทิศทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดสิงห์บุรี และนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ ได้ดังนี้

การกำหนดทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพ (TOWs Matrix)	
มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
๑. พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานปลอดภัย ๒. การส่งเสริมการปลูกพืชเศรษฐกิจในชุมชน เช่น อ้อย ข้าว ๓. พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๑. สร้างการรับรู้ด้านอุตสาหกรรมด้วยสื่อดิจิทัล ๒. พัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยี ๓. พัฒนาทักษะด้านภาษา
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง (W-T)
๑. สร้างจิตสำนึกให้บุคคลากรทุกภาคส่วนให้เห็นถึง คุณธรรม จริยธรรม และสร้างการทำงานแบบบูรณาการ ๒. สร้างช่องทางสื่อการเข้าถึงข้อมูลด้านอุตสาหกรรมที่ง่ายและสะดวก	๑. ปรับปรุงกฎระเบียบให้สอดคล้องกับบริบทในพื้นที่ ๓. ยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม SMEs และวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่

(๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
<p>ผู้ประกอบการ โรงงาน/ ผู้ประกอบการ เหมืองแร่</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. มีนโยบาย แนวทาง มาตรการ แผนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ มีความชัดเจน และภาคอุตสาหกรรมมีการปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลง (Disruption) ได้อย่างทัน่วงที ๓. ให้ความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่มากขึ้น มีการผลักดันและส่งเสริมอย่างจริงจังให้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาจังหวัด นอกเหนือจากการส่งเสริมภาคเกษตร การท่องเที่ยว และสังคม ๔. มีผู้นำการถ่ายทอดองค์ความรู้ในภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านเกษตรกรรม ๕. ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันได้ ๖. ส่งเสริมและสนับสนุนโรงงานอุตสาหกรรมในการสร้างพื้นที่สีเขียว และรักษาสีเขียว ๗. มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ๘. การกำหนดผังเมืองมีความชัดเจน ไม่เกิดผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม ๙. กระบวนการออกใบอนุญาตมีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ๑๐. การพัฒนาฝีมือแรงงานตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในพื้นที่
<p>ผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ขนาดกลางและ ขนาดย่อม / ผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการบริหารจัดการให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล ๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความรู้ ความสามารถในการบริหารจัดการ ด้านการผลิตและการการตลาด ๓. สนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ เพิ่มมูลค่าตรงกับความต้องการของตลาด โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ ๔. สนับสนุนช่องทางการตลาด การขยายโอกาสทางการตลาด ๕. สนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ
<p>หน่วยงานภาครัฐ/ เอกชน</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่มากขึ้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิต เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ และเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการได้อย่างครบวงจร ๒. สร้างการรับรู้ให้แก่ภาคอุตสาหกรรมต่อการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่อสังคม เน้นรักษาสีเขียว และทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน ๓. มีการบูรณาการระหว่างภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา มากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ ๔. แนวทางการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับสากล ๕. ความร่วมมือต่อการพัฒนาหลักสูตร หรือแผนการพัฒนาเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ที่ตอบสนองต่ออุตสาหกรรมอนาคต ๖. การนำทรัพยากรในพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าที่สุด โดยเฉพาะทรัพยากรน้ำ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการจัดการน้ำและพื้นที่เพื่อใช้เป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ๗. กำลังแรงงานมีมาตรฐานฝีมือ สามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ และมีความสามารถในการแข่งขันในภาคการผลิต ๘. ภาคอุตสาหกรรมให้การสนับสนุนการสร้างรายได้แก่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาอุตสาหกรรม
๓. ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีการบริหารจัดการ ที่มีหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมที่ดี
๔. กำกับควบคุม การประกอบกิจการอุตสาหกรรม ภายใต้การดำเนินงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๕. ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะการให้บริการด้านอุตสาหกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนา **ด้านที่ ๑** เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนให้มีความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน

● **เป้าประสงค์**

๑. ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชนได้รับการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพให้มีความเข้มแข็ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. สินค้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาคุณภาพด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้มีมูลค่าเพิ่มและได้รับรองมาตรฐาน
๓. สนับสนุน สร้างโอกาส พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุน และลดอุปสรรคในการประกอบธุรกิจภาคอุตสาหกรรม

● **กลยุทธ์**

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมองค์ความรู้และพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมให้มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน และสร้างโอกาสทางธุรกิจอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพ และได้รับการรับรองมาตรฐาน

● **ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย**

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในจังหวัดสิงห์บุรี ได้รับความรู้ในการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ	ราย	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๒. จำนวนสินค้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและคุณภาพ	ผลิตภัณฑ์	๒	๒	๒	๒	๒
๓. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการรับรองมาตรฐาน (มผช.)	ผลิตภัณฑ์	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมองค์ความรู้และพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้มีความเข้มแข็ง มีความสามารถในการแข่งขัน และสร้างโอกาสทางธุรกิจอุตสาหกรรม					
๑. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด					
๑) โครงการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม : แปรรูปข้าวเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ	๑,๐๒๔,๓๐๐	๑,๐๒๔,๓๐๐	๑,๐๒๔,๓๐๐	๑,๐๒๔,๓๐๐	๑,๐๒๔,๓๐๐
๒. โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม					
๑) โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเอสเอ็มอีสู่อุตสาหกรรม ๔.๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐
๒) โครงการเพิ่มมูลค่าจากทรัพยากรชีวภาพตามแนวคิด BCG : จากกล้วยไม้ค่าสู่ผลิตภัณฑ์สีเขียว)	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐
๒) โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะเพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ/สร้างทายาทธุรกิจยุคใหม่	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๓. โครงการที่ สปอ. จัดสรรงบประมาณ/ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ					
๑) โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผน ระดับ ๓ ของกระทรวง อุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐
๒) โครงการค่าใช้จ่ายในการจัดทำฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมเพื่อการเตือนภัยเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๓) โครงการติดตามและประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวง อุตสาหกรรม	๒๓๔,๐๐๐	๒๓๔,๐๐๐	๒๓๔,๐๐๐	๒๓๔,๐๐๐	๒๓๔,๐๐๐
๔) กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ (SMEs)	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐

กลยุทธ์	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพ และได้รับการรับรองมาตรฐาน					
๑. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด					
๑) โครงการพัฒนาเกษตรแปรรูปด้วยอัตลักษณ์พื้นถิ่นสู่ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	๔๒๐,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐
๒) โครงการส่งเสริมและพัฒนาผ้าทอภูมิปัญญาท้องถิ่นของดีสิงห์บุรี	๔๒๘,๐๐๐	๔๒๘,๐๐๐	๔๒๘,๐๐๐	๔๒๘,๐๐๐	๔๒๘,๐๐๐
๒. โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม					
-	-	-	-	-	-
๓. โครงการที่ สปอ. จัดสรรงบประมาณ/ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ					
๑) โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน:งานด้านมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน	๑๘๕,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐	๑๘๕,๐๐๐
๒) โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๓๒๗,๐๐๐	๓๒๗,๐๐๐	๓๒๗,๐๐๐	๓๒๗,๐๐๐	๓๒๗,๐๐๐
๓) โครงการค่าใช้จ่ายในการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)	๒๒๒,๔๐๐	๒๒๒,๔๐๐	๒๒๒,๔๐๐	๒๒๒,๔๐๐	๒๒๒,๔๐๐

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ เสริมสร้างการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

● **เป้าประสงค์**

การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนต่อความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกันด้านสิ่งแวดล้อม

● **กลยุทธ์**

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการใช้หลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ กำกับควบคุมการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ภายใต้การดำเนินงานตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม เครื่อข่ายอุตสาหกรรมรักษสิ่งแวดล้อมและองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการที่เกี่ยวข้องและส่วนร่วมในการความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยใช้หลักธรรมาภิบาลเป็นแนวทางประกอบกิจการ	ราย	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐
๒. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม โรงงานและเหมืองแร่ได้รับการตรวจ กำกับ ดูแล	ราย	๑๖๙	๑๖๙	๑๖๙	๑๖๙	๑๖๙
๓. จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม ได้รับการตรวจป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษขนาดเล็ก ไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน : PM 2.5 จากภาคอุตสาหกรรม	ราย	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕	๒๕

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการใช้หลักการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม					
๑. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด					
-	-	-	-	-	-
๒. โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม					
โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐
๓. โครงการที่ สปอ. จัดสรรงบประมาณ					
๑) โครงการค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษสิ่งแวดล้อม	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐	๒๘,๒๐๐

กลยุทธ์	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒) โครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและ วางระบบธรรมภิบาล สิ่งแวดล้อม	๒๓,๖๐๐	๒๓,๖๐๐	๒๓,๖๐๐	๒๓,๖๐๐	๒๓,๖๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ กำกับควบคุมการประกอบกิจการอุตสาหกรรม ภายใต้การดำเนินงานตามที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด					
๑. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด					
-	-	-	-	-	-
๒. โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม					
-	-	-	-	-	-
๓. โครงการที่ สปอ. จัดสรรงบประมาณ/ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ					
๑. การตรวจ กำกับ ดูแลโรงงาน และเหมืองแร่	-	-	-	-	-
๒. การตรวจป้องกันและแก้ไข ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็กไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน: PM 2.5 จากภาคอุตสาหกรรม	-	-	-	-	-

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการด้านอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพ

● เป้าประสงค์

การพัฒนาบริหารจัดการระบบและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ	ร้อยละ	ไม่น้อยกว่า ๘๐				

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : บาท

กลยุทธ์	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมภิบาล และการป้องกันทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการแก่บุคลากรขององค์กร					
๑. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด					
-	-	-	-	-	-

กลยุทธ์	ปีงบประมาณ				
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๒. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณกระทรวง กรม/ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ					
กิจกรรมการสำรวจความพึงพอใจรับฟังความคิดเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานบริการของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ	-	-	-	-	-
๓. โครงการที่ สพอ. จัดสรรงบประมาณ					
-	-	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรขององค์กร					
๑. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด					
-	-	-	-	-	-
๒. โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม					
-	-	-	-	-	-
๓. โครงการที่ สพอ. จัดสรรงบประมาณ/ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ					
โครงการจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management : KM)	-	-	-	-	-
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการบริการอย่างมีคุณภาพขององค์กร					
๑. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด					
-	-	-	-	-	-
๒. โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณกระทรวง กรม/ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ					
โครงการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กร	-	-	-	-	-
๓. โครงการที่ สพอ. จัดสรรงบประมาณ					
-	-	-	-	-	-

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. โครงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ของงบประมาณจากจังหวัด ประจำปีงบประมาณพ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ได้แก่

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม : แปรรูปข้าวเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดสิงห์บุรี มีพื้นที่ทั้งหมด ๕๑๔,๐๙๔ ไร่ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร คิดเป็นเนื้อที่ ๔๙๑,๕๓๕ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๖๒ เป็นที่ราบลุ่มที่เหมาะสมกับการทำการเกษตร มีความอุดมสมบูรณ์ อยู่ในเขตชลประทาน มีพื้นที่เพาะปลูกข้าว ๓๕๔,๓๑๓ ไร่(ร้อยละ๗๗.๑๘) มีผลผลิตรวม ๒๔๑,๗๑๓ ตัน ในสถานการณ์ปัจจุบัน ราคาข้าวมีความผันผวน จากการรับซื้อข้าวจากพ่อค้าคนกลาง ที่จะเป็นผู้กำราคาข้าว และตามราคาตลาดโลก และความต้องการข้าวในตลาดโลกด้วย ดังนั้น การแปรรูปข้าวเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับข้าวจึงเป็นอีกวิธีหนึ่ง ที่เป็นการเพิ่มช่องทางในการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร ซึ่งจากคุณสมบัติข้าวที่มีมากมาย สามารถนำมาแปรรูปเป็นอาหารที่รับประทานได้เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เครื่องอุปโภคบริโภค เครื่องสำอาง เป็นต้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูป ได้รับความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่า ๒. เพื่อช่วยให้กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หรือกลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูปมีอาชีพ มีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรของจังหวัด คือ ข้าวให้เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ๔. เพื่อเพิ่มทางเลือกแก่ผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว เพื่อสุขภาพที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ข้าว ได้รับการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ และได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์ ผลลัพธ์ : ๑. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูป ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ๒. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูป มีรายได้เพิ่มขึ้น ๓. ผู้บริโภคมีทางเลือกในการบริโภคผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ เพิ่มขึ้น ๒ ผลิตภัณฑ์
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ข้าวได้รับการพัฒนา เป็นผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพให้มีมูลค่าเพิ่ม และได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์
๖.ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการในการเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร หรือกลุ่มผู้ประกอบการอาหารแปรรูป ๒. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้เป็นสินค้าใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ๓. กิจกรรมพัฒนาออกแบบบรรจุภัณฑ์
๙. งบประมาณ	๑,๐๒๔,๓๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาเกษตรแปรรูปด้วยอัตลักษณ์พื้นถิ่นสู่ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากแนวคิดในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตรที่มีอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นเมืองเกษตรกรรม ด้วยการแปรรูปให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างอย่างมีอัตลักษณ์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งพัฒนาการผลิตให้เข้าสู่ระบบมาตรฐาน สามารถเพิ่มมูลค่าอันจะมีผลให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นให้กับชุมชน และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ท้องถิ่นของจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งหากภาครัฐให้การส่งเสริมในด้านดังกล่าว ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยผลักดันส่งเสริมผู้ประกอบการระดับชุมชนในการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่ม และได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน ให้สามารถนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์การแปรรูปจากวัตถุดิบทางการเกษตร ที่มีอยู่ในจังหวัดสิงห์บุรี ๓.๒ ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา มีแบบบรรจุภัณฑ์ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่ม และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของผลิตภัณฑ์ที่เด่นของจังหวัด ๓.๓ เพื่อให้ผู้ผลิตระดับชุมชน มีความรู้ความเข้าใจในระบบมาตรฐานต่างๆ ที่เหมาะสมกับกิจการของตนเอง ๓.๔ เพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการระดับชุมชน นำความรู้ที่ได้รับไปปรับปรุงในการผลิตให้มีมาตรฐาน ได้รับการรับรองมาตรฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต : ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นนวัตกรรมใหม่ และได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์ ผลลัพธ์ : ๑. ผู้ประกอบการระดับชุมชนได้รับการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับระบบมาตรฐานการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม ๒. ผู้ประกอบการระดับชุมชน มีผลิตภัณฑ์ใหม่ และบรรจุภัณฑ์ใหม่ ๓. ผู้ประกอบการระดับชุมชน ได้รับการรับรองมาตรฐาน สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผลิตภัณฑ์ชุมชน ได้รับการพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นนวัตกรรมใหม่ และได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๒ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้กลุ่มผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรให้เป็นนวัตกรรมของสินค้าใหม่และได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์
๙. งบประมาณ	๔๒๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาผ้าทอภูมิปัญญาท้องถิ่นของดีสิงห์บุรี
๒. ความสำคัญ ของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก รวมถึงประเทศไทยด้วย ซึ่งปัจจุบันจังหวัดสิงห์บุรีก็ได้ได้รับผลกระทบ เช่นกัน ผู้ประกอบการ ผู้ผลิตชุมชน มีการเลิกจ้างงาน ไม่มียอดสั่งซื้อ ทำให้ขาดรายได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีมาตรการให้ความช่วยเหลือโดยเฉพาะกลุ่มผู้ผลิตชุมชนต่างๆที่เป็นเศรษฐกิจฐานราก ให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ สร้างงานอาชีพ สร้างรายได้ สร้างความเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมเพิ่มทักษะองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายที่เหมาะสมกับพื้นที่ และทันสมัย สร้างสรรค์ต่อยอดให้กับผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวศูนย์เรียนรู้ภูมิปัญญาไทย ผ้าหมักโคลนเจ้าพระยา ของจังหวัดสิงห์บุรี
๓. วัตถุประสงค์ ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพ เพิ่มทักษะ ความรู้ ความสามารถ ด้านการมัดหมี่และการทอผ้าของกลุ่มผู้ผลิตชุมชน ๒. เพื่อให้เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพและสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชนเพิ่มขึ้น ๓. เพื่อพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ให้เกิดมูลค่าเพิ่มจากกึ่งที่ทอผ้าตัวอย่าง เพื่อสาธิตแบบเคลื่อนที่ได้ ๔. เพื่อส่งเสริม สืบสาน และอนุรักษ์ภูมิปัญญาให้กับเยาวชน รุ่นหลังและผู้สนใจ รวมถึงเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวของชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	ผลผลิต : ๑. ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ ๒. กลุ่มผู้ผลิตชุมชน เยาวชน และประชาชนที่สนใจในพื้นที่ ได้รับการพัฒนาศักยภาพและเพิ่มองค์ความรู้ ความสามารถด้านการมัดหมี่ และการทอผ้าเป็นลวดลาย
๕. ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย	๑. มีผู้ผลิตชุมชน เยาวชน และประชาชนทั่วไปที่สนใจ ผ่านการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการมัดหมี่ และเพิ่มทักษะการทอผ้า จำนวน ๒๐ ราย ๒. มีผู้ผลิตชุมชน เยาวชน และประชาชนที่สนใจ ได้รับความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการทอผ้า การออกแบบลวดลายผ้าด้วยกึ่งที่ทอผ้าตัวอย่างเพื่อการสาธิตแบบเคลื่อนที่ได้ จำนวน ๒๐ คน ๓. กลุ่มผู้ผลิตชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนา ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างรับผิดชอบ และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการมัดหมี่และเพิ่มทักษะการทอผ้า ๒. จัดจ้างทำกึ่งที่ทอผ้าตัวอย่างเพื่อการสาธิตแบบเคลื่อนที่ได้ ๓. ฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเทคนิคการทอผ้า การออกแบบลวดลายด้วยกึ่งที่ทอผ้าตัวอย่าง ๔. การศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มทักษะและองค์ความรู้ ๕. ติดตามประเมินผล
๙. งบประมาณ	๔๒๘,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๒. โครงการที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง/กรม / ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ได้แก่

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเอสเอ็มอีสู่อุตสาหกรรม ๔.๐
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สืบเนื่องจากการดำเนินงานโดยคณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอีประจำภาคที่ ๓ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๓ และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ ๘ จังหวัด ได้แก่ พิจิตร สิงห์บุรี นครสวรรค์ อุทัยธานี ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี และอ่างทอง ในฐานะหน่วยงานปฏิบัติในการส่งเสริมเอสเอ็มอีภายใต้โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ได้ดำเนินโครงการร่วมกันเพื่อกระตุ้นให้เอสเอ็มอีตระหนักถึงความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงตามพลวัตของเทคโนโลยีที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจทำให้เอสเอ็มอีต้องปรับปรุงรูปแบบธุรกิจและแผนธุรกิจให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดในยุค ๔.๐ ที่เป็นผลจากการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งต้องมีการวางแผนการพัฒนาธุรกิจให้มีความพร้อมทั้งด้านการเงิน การผลิต และการตลาด ตลอดจนการบริหารจัดการองค์กรในด้านต่างๆ ให้สามารถก้าวสู่การแข่งขันในยุค ๔.๐ ได้อย่างเข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ตระหนักถึงความสำคัญในการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพื้นที่ให้สามารถแข่งขันทันยุคอุตสาหกรรม ๔.๐ ที่มีการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ปัจจุบัน จึงเห็นควรมีการต่อยอดโครงการในระดับจังหวัดขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อปรับปรุงรูปแบบและแผนธุรกิจให้เข้ากับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีปัจจุบัน</p> <p>๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพธุรกิจด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม</p> <p>๓. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีให้มีมูลค่าสูงและสอดคล้องกับการตลาดยุค ๔.๐</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<p>ผลผลิต : ๑. กิจกรรมพัฒนาศักยภาพเอสเอ็มอี (SME Business Adjustment) จำนวน ๑ กิจกรรม ๑ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๒. บริการเครื่องจักรสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน ๑ กิจกรรม ๑ ผลิตภัณฑ์</p> <p>ผลลัพธ์ : ๑. เอสเอ็มอีที่เข้าร่วมโครงการมีความสามารถการผลิตเพิ่มขึ้น โดยวัดจากการลดการสูญเสีย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ หรือวัดจากการลดต้นทุนในการดำเนินธุรกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ และ/หรือมีความสามารถทางการตลาดเพิ่มขึ้น โดยวัดจากมูลค่ายอดขายเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา จำนวน ๑ ผลิตภัณฑ์ มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓๐</p>

<p>๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ</p>	<p>๑. เอสเอ็มอีที่เข้าร่วมโครงการมีศักยภาพเพิ่มขึ้นตามแผนงานที่ได้รับการพัฒนา ๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ๓. มูลค่ายอดขายเอสเอ็มอีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐</p>
<p>๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด</p>	<p>สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มมูลค่าห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคมนาคม คุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (แนวทางการพัฒนา : สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>กิจกรรมการให้คำปรึกษาเชิงลึกด้านการพัฒนาศักยภาพเอสเอ็มอี (SME Business Adjustment) ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ๑) วินิจฉัย ทบทวนปรับปรุงตัวแบบธุรกิจและแผนธุรกิจ ๒) พัฒนาศักยภาพเอสเอ็มอีตามการวินิจฉัยและอยู่ภายใต้แผนธุรกิจด้านใดด้านหนึ่งจาก ๗ ด้าน (ได้แก่ ด้านการจัดการโลจิสติกส์ ด้านการเพิ่มผลิตภาพ ด้านการลดต้นทุนพลังงาน/การพัฒนาพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก ด้านมาตรฐานสากล ด้านการเงินและบัญชี ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต และด้านการบริหารธุรกิจด้วยระบบดิจิทัล) ที่สามารถดำเนินการได้จริงและส่งผลกระทบต่อธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๑๕๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี</p>

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการเพิ่มมูลค่าจากทรัพยากรชีวภาพตามแนวคิด BCG : จากแกลบไร้ค่าสู่ผลิตภัณฑ์สีเขียว</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>จังหวัดสิงห์บุรีมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดใกล้เคียง มีการใช้พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด ๓๒๗,๖๘๗ ไร่ (ร้อยละ ๖๓.๗๕ ของพื้นที่ทั้งหมด) จำแนกเป็นที่นา ๒๘๗,๓๗๓ ไร่ (ร้อยละ ๘๗.๗๐ ของพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด) ประกอบกับข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสิงห์บุรี นอกเหนือจากอ้อยโรงงาน มีสถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม (โรงสีข้าว) จำนวน ๒๗ โรงงาน ซึ่งนับเป็นประเภทอุตสาหกรรมที่มีเป็นจำนวนมากที่สุดของจังหวัด ในการผลิตจะพบว่ามี แกลบซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการสีข้าวในแต่ละรอบปี จำนวนไม่น้อย ที่กลายเป็นสิ่งเหลือทิ้ง ซึ่งยังไม่มีการนำมาพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่า และผันเป็นรายได้เพิ่มให้กับผู้ประกอบการ</p> <p>จากข้อมูลการวิจัยของกองวิจัยและพัฒนาข้าว ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแกลบไว้ ดังนี้ แกลบ (Rice hull) เป็นผลพลอยได้จากการสีข้าว เป็นส่วนผสมของเปลือกเมล็ด กลีบเลี้ยง ฟาง และข้าวเมล็ด ประมาณ ๒๐-๒๔% ของข้าวเปลือก องค์ประกอบส่วนใหญ่ของแกลบได้แก่ เซลลูโลส และเฮมิเซลลูโลส ประมาณ ๖๘% ลิกนิน ๑๙.๒-๒๔.๕% เถ้า ๑๓.๒-๒๙.๐% (ประกอบด้วย ซิลิกา ๘๖.๙-๙๗.๓%) โดยโรงสีสามารถนำแกลบมาใช้ประโยชน์ได้หลายลักษณะ เช่น นำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงโดยตรงหรือแปรรูปเป็นพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่มได้ เช่น การอัดให้เป็นแท่งเชื้อเพลิงแข็งเพื่อใช้แทนฟืนหรือถ่าน การแปรรูปโดยกรรมวิธีที่เรียกว่าการกลั่นสลาย (pyrolysis) เพื่อให้ได้ก๊าซและน้ำมัน การแปรรูปเป็นก๊าซเชื้อเพลิง (gasification) แกลบเป็นสารอินทรีย์อย่างหนึ่งที่ไม่เน่าสลาย และมีค่าความร้อนสูงพอที่จะใช้เป็นเชื้อเพลิงได้ดี ในการใช้แกลบเป็นเชื้อเพลิงมีข้อเสียเพียงเล็กน้อย เช่น เมื่อทำการเผาไหม้แล้วแกลบจะให้ปริมาณ ไซส์กักตุนสูงถึงร้อยละ ๑๖-๒๐ แต่ถ้านำแกลบสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น ผลิตวัสดุก่อสร้างหรือผงอัด การแปรรูปแกลบให้เป็นเชื้อเพลิงที่มีมูลค่าเพิ่ม หรือสามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์อื่น เช่น การวิจัยพัฒนาเพื่อพัฒนาเป็นภาชนะจากแกลบอัด ตอบสนองต่อกลุ่มผู้บริโภคที่ใส่ใจต่อการรักษาสีสิ่งแวดล้อมในอนาคต</p> <p>ในการนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงมีแนวคิดในการพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าจากสิ่งเหลือใช้ ได้แก่ แกลบ เพื่อลดและใช้ประโยชน์ของทิ้งจากกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการขับเคลื่อน BCG Model ของกระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้แผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙ อีกด้วย</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. ลดและใช้ประโยชน์ของทิ้งจากกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ๒. สร้างมูลค่าเพิ่ม ตลอดห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ภาคเกษตรที่เป็นต้นน้ำ จนถึงภาคการผลิตและบริการ ๓. สร้างภูมิคุ้มกัน พึ่งพาตนเอง และเพิ่มสมรรถนะในการฟื้นตัวอย่างรวดเร็ว หลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019</p>

<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ</p>	<p><u>ผลผลิต</u> : ผู้ประกอบการสามารถนำของเสียจากกระบวนการผลิตมาเพิ่มมูลค่าโดยการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ (แกลบอัดแท่ง) เพื่อการใช้ประโยชน์ จำนวน ๑ ผลิตภัณฑ์ใหม่</p> <p><u>ผลลัพธ์</u> : ๑) เพิ่มมูลค่า และการเพิ่มรายได้จากการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ด้วยการนำของเสียจากกระบวนการผลิตมาใช้ให้เกิดประโยชน์</p> <p>๒) เพิ่มประสิทธิภาพทางพลังงาน ลดการสูญเสียทางพลังงานของการผลิต</p>
<p>๕. ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. สถานประกอบการ(โรงสี) ได้รับการพัฒนาศักยภาพตามแนวคิด BCG Model จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ กิจการ</p> <p>๒. มูลค่ารายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐</p>
<p>๖.ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนา จังหวัด/แผนพัฒนา จังหวัด</p>	<p>สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน</p> <p>และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน (แนวทาง การพัฒนา : สนับสนุนการอนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และพัฒนาพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐</p>
<p>๘. กิจกรรมที่สำคัญ</p>	<p>กิจกรรมการให้คำปรึกษาเชิงลึกตามแนวคิด BCG Model ประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. แนวทางการผลิตและใช้พลังงานชีวภาพ/พลังงานหมุนเวียน ๒. การพัฒนาหรือเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ๓. การลดของเสียหรือนำของเสียกลับมาใช้ประโยชน์ ๔. เพิ่มมูลค่าจากของเสีย ๕. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ๖. การลดมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี</p>

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะเพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ/ สร้างทายาทธุรกิจยุคใหม่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งส่งผลกระทบต่อเป็นวงกว้าง ส่งผลให้รูปแบบวิถีการใช้ชีวิตรวมถึงการฟื้นฟูธุรกิจหลังสถานการณ์คลี่คลายมีการปรับเปลี่ยน และการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถในการแข่งขันจึงเป็นสิ่งจำเป็น และผู้ประกอบการจะต้องมีการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจที่กำลังเข้าสู่โลกยุคใหม่ที่มีความท้าทายมากขึ้น โดยเฉพาะการเข้าสู่ยุค Digital Disruption ซึ่งเป็นผลมาจากการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ ทำให้รูปแบบการดำเนินธุรกิจ หรือการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ธุรกิจบางอย่างไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทันตามกระแสดังกล่าว ทำให้เกิดการแทนที่ของธุรกิจใหม่ๆ ขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการรายใหม่หรือทายาททางธุรกิจ จะเป็นสิ่งขับเคลื่อนสำคัญที่จะมาพร้อมกับแนวความคิดทางนวัตกรรมที่พร้อมจะขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเป้าหมายความสำเร็จแบบคน “ยุคใหม่”</p> <p>จังหวัดสิงห์บุรี มีสภาพของความเป็นสังคมชนบท มีวิถีแบบสังคมเกษตรเป็นส่วนใหญ่ รวมถึงมีอุตสาหกรรมเกษตร เป็นอุตสาหกรรมหลัก ส่งผลให้ธุรกิจส่วนใหญ่ยังคงเป็นธุรกิจครอบครัว ซึ่งมีความได้เปรียบในหลายด้านเมื่อเทียบกับธุรกิจทั่วไป อาทิ การมีวิสัยทัศน์ในระยะยาวและความต่อเนื่อง มีความยั่งยืนในดำเนินกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ที่ตั้งไว้ ในขณะที่ธุรกิจทั่วไปอาจจะมีการเปลี่ยนผู้บริหารและทีมผู้บริหารทุก ๓ - ๔ ปี หรือสั้นกว่านั้น ธุรกิจครอบครัวส่วนใหญ่จะประกอบด้วยทีมงานที่อยู่กันมานาน มีความผูกพันไว้วางใจกัน และจงรักภักดีสูง ความแข็งแกร่งด้านการเงิน รากฐานและเครือข่ายของธุรกิจที่สร้างไว้ รวมถึงชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลที่เป็นเสมือนใบเบิกทางให้สามารถทำอะไรได้ง่ายกว่าคนที่เริ่มต้นจากศูนย์หรือคนที่ไม่ใคร่รู้จัก หรือมีต้นทุนน้อยกว่า ทั้งนี้ยังคงมีข้อเสียเปรียบของธุรกิจครอบครัว เช่น วัฒนธรรมองค์กร โครงสร้างระบบ และกระบวนการทำงานแบบเดิมๆ ที่อาจไม่สอดคล้องกับโลกธุรกิจในยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังพบว่า การส่งต่ออำนาจมาสู่มือผู้บริหารรุ่นใหม่หรือทายาทธุรกิจยังไม่ได้มีความชัดเจนที่จะเอื้อให้ทายาทมีสิทธิและอำนาจในการตัดสินใจและดำเนินการเรื่องสำคัญได้อย่างแท้จริง ดังนั้นภารกิจสำคัญที่ทายาทและผู้นำธุรกิจทุกคนในยุคนี้ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้หากต้องการนำพาธุรกิจให้อยู่รอดและเติบโตในโลกยุค New Normal คือการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาทางด้านธุรกิจ การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในยุคใหม่ และการสร้างภาวะความเป็นเพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการหรือทายาทธุรกิจยุคใหม่ New normal</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้เห็นความสำคัญของการเสริมสร้างองค์ความรู้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่ และทายาทธุรกิจ เพื่อให้สามารถสานต่อ</p>

	และขับเคลื่อนการดำเนินธุรกิจให้มีความสามารถในการแข่งขันทันต่อการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน และสามารถเติบโตทางธุรกิจในอนาคต สร้างความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนทางเศรษฐกิจของจังหวัดสิงห์บุรีอีกทางหนึ่งด้วย
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการรายใหม่ หรือทายาทธุรกิจให้มีการเตรียมความพร้อมต่อดำเนินธุรกิจในอนาคต ๒. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในองค์ความรู้ในการวางแผนทางธุรกิจด้วยกระบวนการความคิดอย่างเป็นระบบ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่ หรือทายาทธุรกิจ ได้รับองค์ความรู้จากการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ ราย ๒. ผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่ หรือทายาทธุรกิจ สามารถจัดทำแผนธุรกิจเบื้องต้น จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ แผน
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่ หรือทายาทธุรกิจ มีการนำองค์ความรู้ ตลอดจนแผนธุรกิจไปดำเนินการในสถานการณ์จริง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของผู้เข้าร่วมโครงการทั้งหมด
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด	สอดคล้องกับ แผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคน คุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และระดมความคิดเห็นจากสถานการณ์จำลอง การบริหารจัดการธุรกิจ จำนวน ๑๒ ชั่วโมง ๒. กิจกรรมการติดตามประเมินผล ๑ ครั้ง
๙. งบประมาณ	๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

(๓) โครงการที่ สปอ. จัดสรรงบประมาณ/ดำเนินงานตามนโยบายกระทรวงฯ

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี ตามแนวพระราชรัฐ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฐ ได้รับงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเงินทุนและเพิ่มช่องทางเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับผู้ประกอบการเอสเอ็มอี ในการพัฒนาต่อยอดพัฒนาธุรกิจ ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถที่สูงขึ้นตามยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายของรัฐบาล โดยอาศัยความร่วมมือของภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อผลักดันเศรษฐกิจภาพรวมของประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑.สนับสนุนให้ความช่วยเหลือเงินทุนและเข้าถึงแหล่งเงินทุน ๒.ให้เอสเอ็มอีสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น ๓.ให้เอสเอ็มอีมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	-เอสเอ็มอี สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น -เอสเอ็มอีได้รับการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน -ผลิตภัณฑ์ได้รับการพัฒนาให้มีมูลค่าเพิ่ม สามารถเพิ่มรายได้ให้กับเอสเอ็มอีได้
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ๗๐% ของผู้รับบริการมีผลผลิตเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ (ลดต้นทุน/ลด ของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้) ๒. ๗๐% ของผู้รับบริการมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ (พัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์)
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	- ส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี แบบเฉพาะกลุ่ม - ส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอี แบบเฉพาะราย
๙. งบประมาณ	๒๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : งานด้านมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	รัฐบาลมีนโยบายในด้านการสนับสนุนงานศิลปหัตถกรรม เพื่อสร้างเอกลักษณ์และผลิตภัณฑ์สินค้าท้องถิ่น เสริมสร้างชุมชนให้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ในชุมชน ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) เป็นที่ยอมรับและประกันคุณภาพให้แก่ผู้บริโภค ทั้งในประเทศและต่างประเทศในอนาคต เพื่อเป็นฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. เพื่อเสริมสร้างด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายและเสริมสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๓. เพื่อมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืน อีกทั้งสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๔. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรักษาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ได้อย่างสม่ำเสมอ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ผู้ประกอบการOTOP กลุ่มวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการรายเดียวสามารถพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๒. สามารถส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย และสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ยื่นขอการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๓๐ ผลิตภัณฑ์และได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวนไม่ต่ำกว่า ๒๔ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒. ตรวจสอบติดตามผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) แล้ว ๓. จัดประชุมพิจารณาให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน(มผช.) ๔. การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน
๙. งบประมาณ	๑๘๕,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาคจังหวัดสิงห์บุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูงในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพราะอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยสูงสุดถึงร้อยละ ๕.๐ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญมีส่วนของการผลิตสูงถึงร้อยละ ๔๑.๘ ของภาคอุตสาหกรรมทั้งหมด อีกทั้งในสภาวะการณ์ปัจจุบันที่สัดส่วนการค้าระหว่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP : Gross Domestic Product) เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากการส่งออกขยายตัว</p> <p>ดังนั้นกระทรวงอุตสาหกรรม จึงเห็นความสำคัญในการสร้างขีดความสามารถแข่งขันให้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือสินค้าที่มีคุณภาพ สามารถยืนยันทนภายใต้เศรษฐกิจของประเทศปัจจุบัน และเศรษฐกิจโลกที่อ่อนไหว และผันผวนได้</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด</p> <p>๒. ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในจังหวัดสิงห์บุรีในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทาง</p> <p>๓. ส่งเสริม พัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน โดยสามารถบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ลดการพึ่งพาเศรษฐกิจนอกประเทศ ในปัจจุบันที่มีความอ่อนไหวต่อการผันผวนของเศรษฐกิจโลก</p> <p>๔. ส่งเสริมการลงทุนในจังหวัดสิงห์บุรี</p> <p>๕. ส่งเสริมการผลิตและการใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน(มผช.)</p> <p>๖. เพื่อสร้างองค์ความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐ เอกชน บุคคลทั่วไป และผู้ที่สนใจ</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต: ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน บุคคลทั่วไปและผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำ จำนวน ๖๓๐ ราย</p> <p>ผลลัพธ์ : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน บุคคลทั่วไปและผู้ที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้รับความรู้ ประสบการณ์ คำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ</p>

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	- ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชนบุคคลทั่วไปและผู้สนใจ ที่เข้าร่วมโครงการ ได้รับประโยชน์ ด้านความรู้ทางวิชาการสารสนเทศที่เป็นประโยชน์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. กิจกรรมออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ ๒. กิจกรรมฝึกอบรม/สัมมนาด้านวิชาการ ๓. กิจกรรมให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกในการส่งเสริมและพัฒนาการประกอบธุรกิจ ๔. กิจกรรมให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่ผู้ประกอบการและประชาชนในจังหวัดสิงห์บุรี
๙. งบประมาณ	๓๒๗,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) จังหวัดสิงห์บุรี</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ภาคการเกษตรของประเทศไทย มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๔๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประเทศไทยมีความได้เปรียบในสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ แต่การผลิตในภาคการเกษตรยังขึ้นอยู่กับฤดูกาล และผลผลิต คุณภาพต่ำ ล้นตลาดทำให้มีราคาตกต่ำ ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปีค่อนข้างต่ำ ส่วนหนึ่งเนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในด้านการรักษาคุณภาพหรือแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง ปลอดภัยและได้มาตรฐาน</p> <p>รัฐบาลมีนโยบายที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรของประเทศ และกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นเจ้าภาพในการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน การเกษตร ในลักษณะของฝากและของที่ระลึก ที่เชื่อมโยงกับการภาคการผลิตภาคการท่องเที่ยวของจังหวัด รวมทั้งสามารถให้วิสาหกิจชุมชนหรือ SMEs คนตัวเล็ก สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่า (Value) ของสินค้าและบริการ รวมถึงสามารถใช้ช่องทางการตลาดออนไลน์ หรือ E-Commerce เชื่อมโยงการค้าขายสู่สากล โดยที่ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เพื่อให้ผู้ประกอบการ SMEs คนตัวเล็กและวิสาหกิจชุมชนไทยที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล เกษตรกรไทยมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป ตลอดจนสามารถเป็นกลุ่มเกษตรกรต้นแบบ และเกิดเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง ที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และช่วยพัฒนาเกษตรกรรายอื่นต่อไป</p> <p>ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำโครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) ขึ้น ในพื้นที่ ๗๖ จังหวัด เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรฐานราก ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ผ่านการสร้างความตระหนักสร้างองค์ความรู้เรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร การสร้างผลิตภัณฑ์ต้นแบบ การสร้างผู้ประกอบการขนาดย่อมรายใหม่ให้กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อให้เกษตรกรฐานรากมีความภาคภูมิใจและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างมั่นคง มั่นคั่ง อย่างยั่งยืนสืบไป</p> <p>ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล และบรรลุเป้าหมายโครงการดังกล่าวของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมถึงสอดคล้องต่อแนวทางการพัฒนาของจังหวัดสิงห์บุรีที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและยกระดับภาคเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตร เนื่องด้วยมีผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพดีเหมาะสมต่อยอดให้มีศักยภาพและมีความสามารถในการแข่งขัน ในครั้งนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้จัดทำโครงการค่าใช้จ่ายแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) จังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ขึ้น เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกร ได้มีโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรด้วยการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนยกระดับเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรีไปสู่การพัฒนาเป็นนักธุรกิจเกษตร/</p>

	Start up/SMEs คนตัวเล็ก และมีความเป็นอยู่ ที่ดีขึ้นอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี ให้มีความมั่นคงด้านอาชีพ และมั่นคง ด้านรายได้ที่ยั่งยืน</p> <p>๒ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตผลทางการเกษตร (Value Added) ให้เกษตรกรจังหวัดสิงห์บุรีในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน/กลุ่มชุมชนเกษตร/สหกรณ์การเกษตร ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการตลาด</p> <p>๓ เพื่อเชื่อมโยงและผลักดันงานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัดสิงห์บุรีอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๔ เพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรจังหวัดสิงห์บุรีไปสู่ผู้ประกอบการ/Start Up/SMEs คนตัวเล็ก</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>๑. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย (กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร) เข้าร่วมโครงการฯ ได้รับการเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาดด้วยระบบออนไลน์และออฟไลน์ และการบริหารจัดการองค์กร ๓๐ คน</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ / มาตรฐานผลิตภัณฑ์ ๔ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย ได้รับการฝึกอบรมเชิงลึกเพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่สู่การเป็นนักรักธุรกิจเกษตร/Startup/SMEs คนตัวเล็ก ๒ ราย</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนา มีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพ มูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑ พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. จัดการฝึกอบรมเกษตรกรกลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด (ทั้ง Online และ Offline) และการบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน ๓๐ คน</p> <p>๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรวมทั้งให้ความรู้ด้านการมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการตลาด ๔ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๓. ฝึกอบรมเชิงลึกเพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่สู่การเป็นนักรักธุรกิจเกษตร/Startup/SMEs คนตัวเล็ก ๒ ราย</p>
๙. งบประมาณ	๒๒๒,๔๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการการสร้างภาพลักษณ์องค์กรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี มีการดำเนินการสร้างภาพลักษณ์ของหน่วยงาน ด้วยการประชาสัมพันธ์ งานต่างหรือภารกิจทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ เพื่อนำเสนอผลสำเร็จของงานในพื้นที่ หรืองานตามภารกิจผ่านสื่อต่างๆ การประชาสัมพันธ์การสร้างภาพลักษณ์องค์กร จึงเป็นงานหนึ่งที่สำคัญในการช่วยให้กิจกรรมตามยุทธศาสตร์ของกระทรวงอุตสาหกรรมบรรลุเป้าหมาย และยังผลักดันให้เกิดแนวทางการดำเนินงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งส่งผลดีต่อภาพลักษณ์ขององค์กร ที่จะนำไปสู่การยอมรับความเชื่อถือ ศรัทธา และนำมาซึ่งความร่วมมือสนับสนุนจากประชาชน และทุกภาคส่วน</p> <p>ดังนั้น การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงเป็นสิ่งสำคัญเปรียบเสมือนตัวเชื่อมโยงข้อมูลหรือให้เกิดความเข้าใจกระบวนการทำงานและมองเห็นผลการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจของคนในองค์กร และความร่วมมืออันดีในการพัฒนา เจ้าหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงเห็นความสำคัญที่จะนำเสนอภาพลักษณ์ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี อย่างชัดเจนผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ข้าราชการในสังกัดสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี มีผลงานด้านการประชาสัมพันธ์ มีการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการสร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงกำหนดดำเนินโครงการสร้างภาพองค์กรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ปีงบประมาณ ขึ้น</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อประชาสัมพันธ์งานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี</p> <p>๒. เพื่อสร้างขวัญ กำลังใจ เชิดชูเกียรติ รวมทั้งสร้างแรงจูงใจให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลผลงานด้านการประชาสัมพันธ์ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<p>๑. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรีที่ปฏิบัติงานด้านการสร้างภาพลักษณ์องค์กร มีผลงานด้านการประชาสัมพันธ์ดี</p> <p>๒. เป็นกลยุทธ์หรือแนวทางการประชาสัมพันธ์งานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>-สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี มีภาพลักษณ์ที่ดีในการปฏิบัติงานในการให้บริการกับผู้ประกอบการ/ประชาชน</p> <p>-มีกลยุทธ์หรือแนวทางการประชาสัมพันธ์งานหรือภารกิจของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาค้น คุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. มอบหมายเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ในการดำเนินการประชาสัมพันธ์ การถ่ายภาพกิจกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี และกำหนด รูปแบบและหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก ๒. กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบและกำหนดระยะเวลา ในการประชาสัมพันธ์ ๓. ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
๙. งบประมาณ	ดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณจากราชการ
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ ได้กำหนดให้ “ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการสังกัดให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน” แต่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้นั้นจำเป็นต้องมี “การจัดการความรู้” ซึ่งเป็นการนำความรู้ที่มีอยู่ หรือที่ได้เรียนรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร และเป็นเครื่องมือขององค์กรที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อยกระดับการปฏิบัติงาน รวมทั้งการปรับปรุงกระบวนการ การให้บริการ การตอบสนองต่อความต้องการและทิศทางขององค์กร เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์เป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่องค์กรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง</p> <p>กระบวนการจัดการความรู้ในองค์กรจึงมีความสำคัญ กล่าวคือ เป็นการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคล หรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้องค์กรมีความสามารถในเชิงแข่งขัน ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานราชการเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๑ “ที่ให้ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ” ส่วนวิจัยและพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลท้องถิ่น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้ทำ “โครงการจัดการความรู้ (Knowledge Management : KM)” ขึ้น</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อให้การจัดการความรู้ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี เป็นรูปธรรม ๒. เพื่อส่งเสริมให้มีการถ่ายทอดความรู้และทักษะที่อยู่ในตัวบุคคลทั่วทั้งองค์กร ๓. เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีการพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้น ๔. เพื่อรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	<p>ผลผลิต มีชุดองค์ความรู้ที่เป็นรูปธรรมประจำสำนักงาน หรือคู่มือในการทำงานเพิ่มขึ้น</p> <p>ผลลัพธ์ บุคลากรของสำนักงาน มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บุคลากรของสำนักงาน มีส่วนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ บุคลากรของสำนักงาน ได้รับการพัฒนาความรู้เพิ่มขึ้น</p>

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้รวบรวมจัดการองค์ความรู้ของสำนักงานได้อย่างเป็นรูปธรรม
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคมนุ ภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การจัดทำแผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) ของสำนักงานฯ ๒. การเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือการถ่ายทอด Best Practices ๓. การจัดทำบอร์ดเผยแพร่องค์ความรู้ในศูนย์การเรียนรู้ในศูนย์การเรียนรู้ฯ ของสำนักงานฯ ๔. การจัดทำ Homepage KM ในเว็บไซต์ของสำนักงานฯ ๕. การจัดทำคู่มือหรือ Best Practices
๙. งบประมาณ	ดำเนินการโดยไม่ใช้งบประมาณจากทางราชการ
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทอย่างมากในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและการจ้างงานของประเทศ แต่ด้วยการแข่งขันที่สูงทำให้ภาคอุตสาหกรรมจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อก้าวให้ทันคู่แข่งทางธุรกิจและต้องพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมและชุมชน โดยโรงงานอุตสาหกรรมต้องดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย และมีการประเมินผลกระทบด้านต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการหรือขยายการดำเนินกิจการในอนาคตด้วยเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และสังคม จนเกิดเป็นข้อพิพาทหรือความขัดแย้งต่อชุมชนและบริเวณโดยรอบสถานประกอบการ ทั้งนี้ แนวทางประกอบกิจการเพื่อให้เป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” จึงเป็นคำตอบหลักของการดำรงอยู่ของภาคอุตสาหกรรมทั้งในวันนี้และวันหน้า โดยโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน</p> <p>ดังนั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ขึ้น เพื่อเชิญชวนให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่การเป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” ซึ่งหมายถึง “อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วยการมุ่งเน้น ในเรื่องของการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องรวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน”</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑ สนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมประกอบกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐ ชุมชน และอุตสาหกรรม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคอุตสาหกรรมเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ๕ ระดับ</p> <p>๓ ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงงานอุตสาหกรรมนำเกณฑ์ของอุตสาหกรรมสีเขียวไปปฏิบัติและได้รับการรับรอง/เลื่อนระดับการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว</p>

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม เข้าร่วมเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวจำนวน ๒๐ ราย มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาองค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์ข้อกำหนดในการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ ๑ ความมุ่งมั่นสีเขียว จนถึงระดับที่ ๕
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคมน คุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดทำคู่มือแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาโรงงานอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน ๒๐ เล่ม ๒. จัดทำหนังสือประชาสัมพันธ์เชิญชวนสถานประกอบการในส่วนภูมิภาค ให้เข้าร่วมเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว และเลื่อนระดับการพัฒนาสถานประกอบการอย่างต่อเนื่องตามระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวในระดับที่ ๑ ถึงระดับที่ ๕ จำนวน ๒๐ ราย
๙. งบประมาณ	๑๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่เน้นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการพัฒนาให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้รักษา และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุลมีศักยภาพและยั่งยืน กระทั่งอุตสาหกรรม จึงได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม ตามวิสัยทัศน์ที่จะส่งเสริมให้อุตสาหกรรมไทยขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมรักษาสีเขียวและเชื่อมโยงเศรษฐกิจโลกภายในปี ๒๕๖๔ โดยกำหนดให้ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เน้นการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ สถานการณ์สิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน รวมถึงแนวโน้ม ในอนาคตถือเป็นภาวะเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคและการผลิตในทุกระดับ ภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นภาคการผลิตที่สำคัญในประเทศจึงต้องมีการปรับตัวและพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ และเติบโตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ด้วยการลดปัญหาด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อมในบริเวณสถานประกอบการและชุมชนใกล้เคียง โดยเฉพาะในพื้นที่ตามลุ่มน้ำสายสำคัญ ภาคอุตสาหกรรมจะถูกมองว่าเป็นตัวการของการเกิดน้ำเสียเป็นลำดับแรกและก่อให้เกิดปัญหาในการประกอบการของโรงงานในพื้นที่เกิดเหตุเป็นอย่างมาก</p> <p>สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์โดยเน้นให้ภาคอุตสาหกรรมมีผลิตภาพปัจจัยการผลิตรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๕ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๔ ให้ยกระดับศักยภาพธุรกิจ อุตสาหกรรมให้สามารถแข่งขันและอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้ และได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาและปรับปรุงจุดอ่อนเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศในด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม จึงได้ดำเนินการในเชิงรุกด้วยการกำหนดและวางมาตรการในการตรวจสอบสถานประกอบการที่ถูกร้องเรียน ช้าชากและสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำสายหลักที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาคจำเป็นต้องสร้างความตระหนัก และป้องกันไม่ให้เกิดสถานประกอบการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมในบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก เช่น ลุ่มน้ำบางปะกง ลุ่มน้ำท่าจีน ลุ่มน้ำเจ้าพระยา ลุ่มน้ำแม่กลอง ลุ่มน้ำพอง</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและยกระดับเป็นระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมาดำเนินการกับสถานประกอบการ และการบริหารลุ่มน้ำในจังหวัด</p> <p>๒. เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การปล่อยของเสียลงสู่แม่น้ำลำคลองในพื้นที่</p> <p>๓. เพื่อให้สถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดลุ่มน้ำสำคัญมีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการจัดเก็บข้อมูล เพื่อการวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย แม่น้ำสายสำคัญ ร่วมกับสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีเขียว</p>

	<p>๔. เพื่อกระตุ้นการเกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อ ชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยสมาชิกเครือข่ายฯ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในพื้นที่</p> <p>๕. เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายธรรมชาติสิ่งแวดล้อมของจังหวัดรายเดิมและรายใหม่และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ให้สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนรวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๖. เพื่อส่งเสริม พัฒนาด้านวิชาการหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้ทำงานร่วมกัน ใกล้ชิดกันมากขึ้น</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	- มีการนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ดำเนินการในสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๑ ราย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p><u>การบริหารจัดการลุ่มน้ำ</u></p> <p>- จัดเก็บตัวอย่างน้ำ ในแหล่งน้ำที่อยู่ใกล้เคียงโรงงานเพื่อวิเคราะห์และตรวจสอบคุณภาพ จำนวน ๕๗ จุด</p> <p><u>การวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม</u></p> <p>- มีการนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ดำเนินการในสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำนวน ๑ ราย</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาคณะ คุณภาพชีวิตและสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. ดำเนินการจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลักลำธาร คูคลอง และบึงที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๕๗ จุด</p> <p>๒. จัดกิจกรรมการตรวจประเมินสถานประกอบการเพื่อส่งเสริมให้เข้าสู่ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม โดยการจัดชี้แจงทำความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ในพื้นที่ด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ ครั้ง</p> <p>๓. จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนอย่างยั่งยืน จำนวน ๑ ครั้ง</p> <p>๔. จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จเป็นพี่เลี้ยง(Big brother) ให้กับผู้ประกอบการรายอื่น เพื่อขยายผลการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการพี่เลี้ยงจำนวน ๑ ครั้ง</p>
๙. งบประมาณ	๒๓,๖๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน:ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดสิงห์บุรี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ตามที่รัฐบาลได้มีนโยบายด้านการสนับสนุนงานศิลปหัตถกรรม เพื่อสร้างเอกลักษณ์และผลิตสินค้าในท้องถิ่น สามารถบริหารโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีศักยภาพที่ดีขึ้น เพื่อเสริมสร้างชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์นำมาพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นผู้สนับสนุนโครงการในด้านการกำหนดมาตรฐานและการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ในโครงการ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสามารถประกันคุณภาพให้แก่ผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ และเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน</p> <p>เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล รวมทั้งเพื่อเป็นการรับรองการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนหรือผลิตภัณฑ์ระดับพื้นบ้าน ที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อผลิตและจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภค ดังนั้นโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : งานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จึงเป็นแนวทางที่จะสนับสนุนในด้านมาตรฐาน และการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสร้างความเชื่อมโยงให้กับผู้บริโภค สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้จัดทำโครงการนี้ขึ้นเพื่อที่จะพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนในจังหวัดสิงห์บุรี ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน</p> <p>๒. เพื่อส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย และสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ</p> <p>๓. เพื่อมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาแบบยั่งยืน อีกทั้งสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์</p> <p>๔. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรักษาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์ได้อย่างสม่ำเสมอ</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ ของโครงการ	<p><u>การให้การรับรอง มผช.</u></p> <p>ผลผลิต : จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอการรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒๑</p> <p>ผลิตภัณฑ์</p> <p>ผลลัพธ์ : ผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอการรับรอง ได้รับการทดสอบ จำนวน ๒๑ ผลิตภัณฑ์ และ</p> <p>ได้รับการรับรองแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวนไม่ต่ำกว่า ๑๗ ผลิตภัณฑ์</p>

	<p><u>การตรวจติดตาม</u></p> <p>ผลผลิต : ตรวจสอบสถานที่ทำของผลิตที่ได้รับการรับรอง มผช. ๙ ราย</p> <p>ผลลัพธ์ : ผู้ผลิตที่ได้รับการรับรอง มผช. ได้รับการตรวจติดตามสถานที่ จำนวน ๙ ราย</p>
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอการรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒๑ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด /กลุ่มจังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ สร้างฐานการผลิตสินค้าเกษตร อาหารเพื่อสุขภาพมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาสู่เมืองเกษตรอินทรีย์มาตรฐานและอาหารปลอดภัยแบบครบวงจร
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. จ้างเหมาบริการบุคคลธรรมดาเพื่อปฏิบัติงานตำแหน่งนักวิชาการมาตรฐาน ๑ อัตรา</p> <p>๒. การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)</p> <p>๓. การตรวจติดตาม</p> <p>๔. จัดประชุมพิจารณาให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน(มผช.)</p> <p>๕. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน</p>
๙. งบประมาณ	๑๘๕,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา

	แผนปฏิบัติราชการ กระทรวงอุตสาหกรรม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	แผนปฏิบัติราชการ สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	แผนพัฒนา จังหวัดสิงห์บุรี ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้าน การพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดสิงห์บุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่ อุตสาหกรรมใหม่ให้เติบโต อย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อน พัฒนาอุตสาหกรรมให้ เติบโตอย่างยั่งยืน	แหล่งผลิตสินค้าเกษตร มาตรฐาน อาหาร ปลอดภัย การท่องเที่ยว สร้างสรรค์ สังคมเป็นสุข	เป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่ ทันสมัย เป็นมิตรกับชุมชน และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑	การยกระดับขีด ความสามารถ ของผู้ประกอบการ และ ภาคอุตสาหกรรม ด้วย เทคโนโลยี และนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและ แผนให้ เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาสู่เมืองเกษตร อินทรีย์มาตรฐาน และ อาหารปลอดภัยแบบ ครบวงจร	เสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพของผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมและวิสาหกิจ ชุมชนให้มีขีดความสามารถ ในการแข่งขัน และได้รับการ รับรองมาตรฐาน
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ให้เอื้อต่อการเติบโตของ ภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของ ธุรกิจอุตสาหกรรม ในส่วนภูมิภาค	พัฒนาศักยภาพและ การสร้างมูลค่าเพิ่มด้าน การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	เสริมสร้างการบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และเครือข่ายพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับ สังคมและสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน ด้วย BCG Model	พัฒนาคน คุณภาพชีวิต และสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน	
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กร ดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะ องค์กรเพื่อยกระดับ การให้บริการให้มี ประสิทธิภาพ		เสริมสร้างและพัฒนา สมรรถนะองค์กรเพื่อให้ บริการด้านอุตสาหกรรม อย่างมีคุณภาพ

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ตามแผนพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี

- ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ สอจ.ไม่มีแผนงาน/โครงการภายใต้การสนับสนุนงบประมาณของจังหวัด -

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและวิสาหกิจ ชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และได้รับการรับรองมาตรฐาน

๑) โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค

งบประมาณที่ได้รับ : ๔๔๓,๐๐๐ บาท มีผลการเบิกจ่าย ร้อยละ ๑๐๐

ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูงในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ เพราะมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยสูงสุดถึงร้อยละ ๕.๑ การส่งเสริมและการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาค เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของรัฐบาล ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัด ต้องทำต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ในทุกระดับ เพื่อให้เกิด การพัฒนาการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพและมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น สามารถยืนหยัดอยู่ได้ภายใต้โครงสร้างเศรษฐกิจ ของประเทศปัจจุบันที่ยังไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน อ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจ ต้องพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นตัวแทนของกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค จึงต้องตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งสามารถ ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการและประชาชนได้ จึงได้ดำเนินการภายใต้โครงการค่าใช้จ่าย ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ดังนี้

๑. ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ในด้านต่าง ๆ ของจังหวัดที่สนับสนุนการประกอบกิจการ ได้แก่ ด้านกายภาพ (ความสะดวกสบายในการคมนาคมขนส่ง) ด้านเศรษฐกิจ (ความเหมาะสม/เพียงพอต่อความ ต้องการ) และด้านสังคม/วัฒนธรรม แนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัด โดยมีแผนการสำรวจ ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน และผู้ประกอบการ SMEs จำนวน ๑๐๐ ราย ซึ่งมีผล การดำเนินงาน จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๓ ราย ประกอบด้วย ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๔๗ ราย คิด เป็นร้อยละ ๔๕.๖๓ ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน จำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๑๓ และผู้ประกอบการ SMEs จำนวน ๒๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒๔

๒. จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการ กฎหมาย และศึกษาดูงาน เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนา ความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของผู้ประกอบการในจังหวัด ซึ่งในปี ๒๕๖๔ สำนักงานฯ ได้ดำเนินการจัดสัมมนาสร้างองค์ความรู้เรื่อง “การจัดการสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ตาม กฎหมายว่าด้วยโรงงาน” ให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๒๘ ราย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๗๒ ราย เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๔ ณ ห้องโสมชา โรงแรมไชยแสงพลาเลส อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

๓. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทางในการส่งเสริมและพัฒนาประกอบธุรกิจ แก่ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน และผู้ประกอบการ SMEs จำนวน ๒๑๕ ราย ในหัวข้อดังนี้

- ๑) ให้คำแนะนำด้านการตลาดออนไลน์ และด้านการเงินและบัญชี
- ๒) ให้คำแนะนำด้านการขอการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๓) ให้คำปรึกษาแนะนำด้านการใช้งานซอฟต์แวร์ฟรีผ่านระบบ I-industry
- ๔) ให้คำปรึกษาแนะนำด้านการออกแบบฉลากผลิตภัณฑ์
- ๕) การให้บริการด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์

๔. ให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และประชาชนในจังหวัดในรูปแบบเอกสาร Electronic File และ Website โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ผู้ประกอบการโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชน ผู้ประกอบการ SMEs จำนวน ๒๑๕ ราย

๕. จัดจ้างเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานส่วนภูมิภาค

๖. บริหารโครงการ ติดตาม และประเมินผล

๒) โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ

รัฐบาลมีนโยบายการขับเคลื่อนประเทศตามโมเดล Thailand ๔.๐ ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากเดิมที่ขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Innovation Drive Economy) รวมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศ (Local Economy) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาในมิติเชิงพื้นที่ (Area Based) ดังนั้นเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงจำเป็นต้องใช้กลไกของประชารัฐในการขับเคลื่อนเน้นการปรับสมดุลการพัฒนาในมิติต่าง ๆ ไปพร้อมกัน เพื่อให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงพลวัตโลกสามารถนำประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ปัจจุบันภาคเอกชนยังไม่มีเชื่อมั่นในการลงทุน สถาบันการเงินไม่มีนโยบายเร่งรัดการอนุมัติสินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยต่ำในสภาวะเศรษฐกิจที่ไม่ดีอีกทั้งยังมีระบบบริหารความเสี่ยงที่ปิดกั้นโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนของ SMEs ประกอบกับการสนับสนุนทางการเงินในรูปแบบการร่วมลงทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันยังมีรูปแบบและกระบวนการดำเนินงานที่ยุ่งยาก ใช้เวลานาน มีการคัดเลือกและตั้งเงื่อนไขการร่วมลงทุนที่

เข้มงวดมุ่งสนใจเฉพาะโครงการที่ให้ผลตอบแทนสูง ๆ จึงทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ เพื่อให้ SMEs ที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะกลุ่มที่เป็นแนวคิด หรือการนำเทคโนโลยี/นวัตกรรมหรือการนำผลงานวิจัยพัฒนามาต่อยอดในกระบวนการผลิตและให้บริการ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีของ SMEs เดิมเข้าสู่กลุ่ม ๑๐ S-Curve สามารถเข้าถึงแหล่งทุน อีกทั้งเป็นการพัฒนาเพิ่มศักยภาพทางธุรกิจเป็นไป ตามยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ (Local Economy) รัฐ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งกองทุนนี้เพื่อเปิดช่องว่างของอุปสรรคและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับ SMEs โดยกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ได้ดำเนินการเปิดรับคำขอสินเชื่อมาตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๐ โดย ผลการดำเนินงานสะสมจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ปีงบประมาณ	ยื่นคำขอสินเชื่อฯ	คณะอนุกรรมการฯ อนุมัติสินเชื่อฯ	ยกเลิกคำขอ/ไม่ผ่านการอนุมัติฯ	ได้รับการอนุมัติสินเชื่อฯ
๒๕๖๐	๑๘ ราย/๑๕๐ ล้านบาท	๙ ราย/๕๐ ล้านบาท	๓ ราย/๒๐ ล้านบาท	๖ ราย/๓๐ ล้านบาท
๒๕๖๑ - ๒๕๖๒	๒ ราย/๙ ล้านบาท	๒ ราย/๙ ล้านบาท	-	๒ ราย/๙ ล้านบาท
๒๕๖๓	๕ ราย/๑๕ ล้านบาท	๓ ราย/๙ ล้านบาท	๑ ราย/๓ ล้านบาท	๒ ราย/๖ ล้านบาท
๒๕๖๔	๘ ราย/๓๙.๖ ล้านบาท	๘ ราย/๓๙.๖ ล้านบาท	๒ ราย/๙.๖ ล้านบาท	๖ ราย/๓๐ ล้านบาท
รวมการอนุมัติและพิจารณาถ่วงดุลทั้งสิ้น				๑๖ ราย/ ๗๕ ล้านบาท

๓) โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จังหวัดสิงห์บุรี

งบประมาณที่ได้รับ : ๑๙๘,๐๙๒ บาท มีผลการเบิกจ่าย ร้อยละ ๑๐๐

ในสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้ประกอบการภายใน ประเทศมีอยู่หลายระดับ ทั้งที่เป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดย่อม รวมถึงผู้ผลิตชุมชน ผู้ประกอบการบางรายสามารถผลิตสินค้าเพื่อส่งออกได้ แต่ยังมีผู้ประกอบการจำนวนมากที่เป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม และผู้ผลิตชุมชนที่ต้องการพัฒนาและส่งเสริม เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงมอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน : ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อเสริมสร้างให้ชุมชนนำภูมิปัญญา และทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ โดยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการตามโครงการดังกล่าว โดยการสนับสนุนในด้านการกำหนดมาตรฐานเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่ยอมรับ และสามารถประกันคุณภาพให้กับผู้บริโภคตลอดจนเป็นแนวทางที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์จากชุมชนสู่ตลาดผู้บริโภคอย่างกว้างขวางทั้งใน และต่างประเทศต่อไป

การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และแสดงเครื่องหมายรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เน้นผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เป็นอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ให้มีคุณค่า สามารถสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน ส่งเสริมด้านการตลาดของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ อย่างแพร่หลาย และสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ชุมชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตลอดจนมุ่งเน้นให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐานและสอดคล้องตามนโยบายรัฐบาลในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้ดำเนินการตรวจติดตามผู้ผลิตชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๙ ราย ผลตรวจติดตามพบว่า มีผู้แสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๗ ราย ไม่แสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๒ ราย สาเหตุเพราะว่าใช้ใบรับรองแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน แทนการแสดงเครื่องหมาย มผช.บนฉลากผลิตภัณฑ์ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ผลิตชุมชนในการแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนพิจารณารับคำขอ จำนวน ๓๐ คำขอ ดำเนินการจัดประชุมคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนระดับจังหวัด จำนวน ๓ ครั้ง และออกไปรับรองแสดงเครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๒๖ ฉบับ ประกอบด้วยประเภทอาหาร จำนวน ๓ ฉบับ ประเภทของใช้ ของตกแต่ง และของที่ระลึก จำนวน ๒๒ ฉบับ และประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร จำนวน ๑ ฉบับ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยความร่วมมือกับสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “พัฒนาสินค้าไทย ก้าวไกลด้วย มผช.” เพื่อให้ผู้ผลิตชุมชนจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๒๐ ราย ได้เข้ารับการอบรม ในวันที่ ๑ - ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ โรงแรม สุวรรณาริเวอร์ไซด์ รีสอร์ท จังหวัดชัยนาท ให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน

๔) โครงการค่าใช้จ่ายในการจัดทำฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมเพื่อการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระดับจังหวัด โดยการบูรณาการข้อมูลอุตสาหกรรม

งบประมาณที่ได้รับ : ๖๐,๐๐๐ บาท มีผลการเบิกจ่าย ร้อยละ ๑๐๐

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรม ได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.๒๕๖๕ ในการดำเนินงานโครงการค่าใช้จ่ายในการจัดทำฐานข้อมูลภาคอุตสาหกรรมเพื่อการเตือนภัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระดับจังหวัดโดยการบูรณาการข้อมูลอุตสาหกรรม เพื่อการพัฒนาาระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจ ศึกษา วิเคราะห์ภาวะการลงทุนอุตสาหกรรม อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมการผลิตแต่ละประเภท รวมทั้งแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ระดับจังหวัด เพื่อนำไปจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้ดำเนินการภายใต้โครงการ ดังนี้

๑) จัดทำรายงานข้อมูลชี้แนะและเตือนภัยทางเศรษฐกิจในระดับจังหวัดรายไตรมาส จำนวน ๔ รายงาน

๒) รายงานสภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด ได้แก่ รายงานสภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ๖ เดือน จำนวน ๒ รายงาน และรายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนรายเดือน จำนวน ๑๒ รายงาน

๓) จัดทำรายงานข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำนวน ๑ รายงาน

๔) จัดทำข้อมูลบัญชีรายชื่อผู้รับบริการ ข้อมูลทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูลเครือข่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๓ ฐาน

แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ เสริมสร้างการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม และเครือข่ายพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

๑) โครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ซึ่งเป็นตัวแทนกระทรวงอุตสาหกรรมในภูมิภาคมีภารกิจต้องสร้างความตระหนักและป้องกันไม่ให้เกิดสถานประกอบการสร้างมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมในบริเวณลุ่มน้ำสายหลักโดยกำหนดที่จะนำธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและยกระดับเป็นระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมาดำเนินการกับสถานประกอบการ เพื่อให้ประชาชนและสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม เข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การเริ่มต้นดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลการเข้าไปตรวจสอบข้อมูลและการแก้ไขปัญหาาร่วมกันเพื่อนำไปสู่การดูแลสถานประกอบการและเฝ้าระวังอุตสาหกรรมให้ปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อไม่ให้เกิดปัญหากระทบต่อชุมชนและทรัพยากรน้ำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม

ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้ดำเนินการในเชิงรุกด้วยการกำหนดและวางมาตรการในการตรวจสอบสถานประกอบการที่ถูกร้องเรียนซ้ำซากและสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำสายหลักที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ โดยการดำเนินการจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คูคลอง และบึงที่สำคัญในพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๕๗ จุด และได้ดำเนินการตรวจประเมินตามเกณฑ์การประเมินการมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม บริษัท คริมเมอรี่พลัส จำกัด สถานประกอบการเลขที่ ๗๖ หมู่ ๖ ตำบลโพทรววม อำเภอเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผลผลิตสินค้ากลุ่มเครื่องสำอาง ทะเบียนโรงงานเลขที่ จ๓-๔๗(๓)-๔/๖๑ สห เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ Video Conference โปรแกรม Zoom และได้ดำเนินการจัดการฝึกอบรมฯ ภายใต้โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ ห้องประชุม ๒ ชั้น ๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี โดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๒๘ คน การศึกษาดูงาน ภายใต้โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ทำให้ไม่สามารถเดินทางไปศึกษาดูงานในพื้นที่อื่นได้จึงได้จัดกิจกรรมศึกษาดูงาน ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ Video Conference โปรแกรม Zoom โดยมีคณะทำงานตรวจประเมินโครงการธรรมาภิบาลฯ ผู้แทนโรงงานอุตสาหกรรม เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐ เข้าร่วมกิจกรรมศึกษาดูงาน เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ณ บริษัท น้ำตาลสิงห์บุรี จำกัด สถานประกอบการเลขที่ ๒๔/๒ หมู่ที่ ๒ ตำบลไม้ดัด อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี โดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมฯ จำนวน ๒๐ คน

โดยผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม คือสถานประกอบการสามารถนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาใช้ในสถานประกอบการและผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้กับภาคประชาชน สมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดได้รับการพัฒนา และมีแนวทางในการดำเนินการในการขยายผลในการดำเนินโครงการนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมดำเนินการในสถานประกอบการจังหวัดสิงห์บุรี ต่อไป

๒) โครงการค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี ได้ประสานต่อโครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมปีที่ผ่านมา เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมในรูปแบบเครือข่าย และสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีส่วนผลักดันในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่ให้เติบโตและสร้างความยั่งยืนอย่างถาวร ดังนั้น เพื่อให้การลดผลกระทบในทางลบจากการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพพบหลักการมีส่วนร่วม ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นประเทศไทย ๔.๐ และการพัฒนาเป็นอุตสาหกรรม ๔.๐

ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรีได้ประชาสัมพันธ์โครงการ เชิญชวนสมาชิกใหม่ เข้าร่วมโครงการและสำรวจพื้นที่เป้าหมายโครงการ จำนวน ๒๐ ราย และจัดฝึกอบรมจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการด้านเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐ ภายใต้โครงการค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการจัดการและการสร้างเครือข่ายฯ รวมถึงประโยชน์ของการเป็นเครือข่าย รวมถึงเกิดการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันผู้เข้ารับการจัดฝึกอบรมได้รับการกระตุ้นและปลูกจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษสิ่งแวดล้อมของสถานประกอบการ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ ห้องน้อยศรีภัทตาการไพบูลย์ไถ่อย่าง จังหวัดสิงห์บุรี นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการในการพัฒนาฐานข้อมูลเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ ฐานข้อมูล

๓) โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว

ปัจจุบันภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทอย่างมากในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศและการจ้างงานของประเทศ แต่ด้วยการแข่งขันที่สูงทำให้ภาคอุตสาหกรรมจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อก้าวให้ทันคู่แข่งทางธุรกิจและต้องพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการอยู่ร่วมกันในสังคมและชุมชน โดยโรงงานอุตสาหกรรมต้องดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมาย และมีการประเมินผลกระทบด้านต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการหรือขยายการดำเนินงานในอนาคด้วยเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และสังคม ทั้งนี้ แนวทางประกอบกิจการเพื่อให้เป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” จึงเป็นคำตอบหลักของการดำรงอยู่ของภาคอุตสาหกรรมทั้งในวันนี้และวันหน้า

ดังนั้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ขึ้น เพื่อเชิญชวนให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสู่การเป็น “อุตสาหกรรมสีเขียว” ซึ่งหมายถึง “อุตสาหกรรมที่ยึดมั่นในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วยการมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องรวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งภายในและภายนอกองค์กรตลอดห่วงโซ่อุปทาน” โดยการประชาสัมพันธ์เชิญชวนสถานประกอบการเพื่อสมัครเข้าร่วมเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๒๐ ราย

“ถิ่นวีรชนคนกล้า คู่หล้าพระนอน
นามกระฉ่อนช่อนแม่ลา
เทศกาลกินปลาประจำปี”

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี
โทรศัพท์ ๐ ๓๖๕๐ ๗๒๑๐ , ๐ ๓๖๕๐ ๗๒๑๓
โทรสาร ๐ ๓๖๕๐ ๗๒๑๒
E-mail : moi_singburi@industry.go.th
<http://www.industry.go.th/singburi/>

